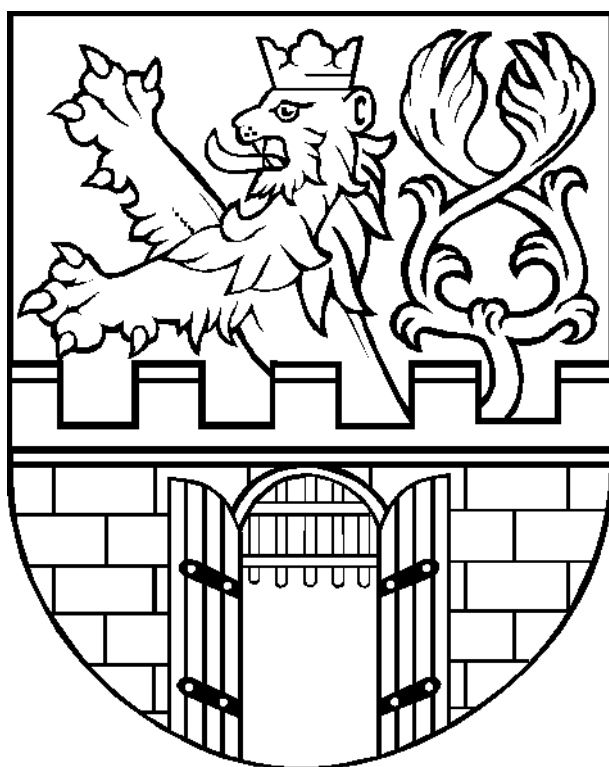

KRONIKA MĚSTA

LITOMĚŘIC

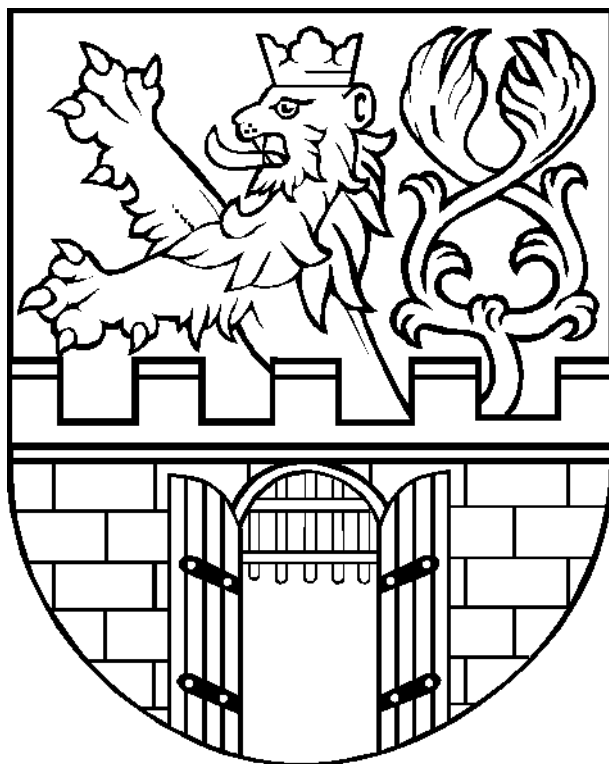

2005

K r o n i k a m ě s t a

L i t o m ě ř i c

2 0 0 5

Kronikářem Města Litoměřic zůstává

Oldřich DOSKOČIL

LEDEN 2005

Prvním občánkem litoměřického okresu v roce 2005 je Sabinka, která se narodila 1. ledna v 9 hodin 20 minut v Podřipské nemocnici v Roudnici nad Labem. Holčička Hany Čuřinové a Františka Hendricha z Roudnice n. L. vážila 2,75 kg a měřila 49 cm. V Městské nemocnici v Litoměřicích zaznamenali 1. ledna jediný přírůstek. Dvaadvacetileté mamince Žanetě Markvartové se až v 17 hodin 20 minut narodil syn Patrik. Vážil 3,75 kg a měřil 50 cm. Ale první litoměřické miminko (trvalé bydliště v Litoměřicích) se narodilo až 4. ledna 2005 v 7 hod. a 06 minut. Byla to holčička a vážila 3,50 kg a měřila 48 cm.

Ze světa

Koncem minulého roku, 26. prosince, zasáhla vlna tsunami jako důsledek ničivého zemětřesení oblast Indonésie, Thajska a Indie. K 7. lednu 2005 počet obětí přesáhl 165 tisíc. Tato tragická bilance nemusí být konečná. Počet obětí roste tím, jak se záchranáři dostávají na nepřístupná místa zejména v Indonésii. Potvrzené oběti: Indonésie 113.306, Srí Lanka 30.615, Indie 15.665, Thajsko 5.288, Somálsko 298, Maledivy 82, Malajsie 68, Barma 59, Tanzanie 10, Bangladěš 2 a Keňa 1. Mezi oběti je řada zahraničních turistů, zejména Švédů a Němců. Potvrzena prozatím je jedna oběť z České republiky. Jde o mladou ženu. V neděli 16. ledna v televizi hlásili, že počet obětí stoupl na 168 tisíc. Podíl na tom měla Indonésie, kde se záchranáři dostali do odlehlých oblastí. Toto ničivé zemětřesení prý také zvedlo Evropu o jeden centimetr. Ale tisk přinesl ve čtvrtek 20. ledna zprávu, že počet obětí nečekaně stoupl na 226 tisíc. Prudké zvýšení tragické bilance způsobilo zejména potvrzení úmrtí mezi mnoha pohřešovanými a nález dalších mrtvých v izolovaných oblastech indonéské provincie Aceh a Severní Sumatra. Nová bilance obětí poskočila během několika dnů jen v Indonésii na 166 tisíc. Například v Banda Acehu pohřbívají každý den na 2 tisíce těl. Česko stále pohřešuje 10 svých občanů.

Automatický vesmírný modul *Huygens* v pátek 14. ledna měkce přistál na povrchu Saturnova měsíce *Titanu*. Vyvrcholila tak dvacetiletá práce týmu amerických, evropských a italských vědců. Na palubě je sada jedinečných měřících přístrojů, z nichž analyzátor prachu vznikl za přispění Jiřího Švestky z České republiky. Modul je zatím nejsložitější zařízení, které bylo kdy pro výzkum vesmíru zkonstruováno, cíl, měsíc Titan, je zatím nejvzdálenější těleso ve vesmíru na jehož povrch dosedl přístroj vyrobený lidmi. Záměrem mise je zkoumat, zda na tomto tělese nejsou řetězce molekul umožňující vznik života. Titan totiž vypadá asi jako Země před několika miliardami let. Ze Země raketa zařízení vynesla v roce 1997, tedy před sedmi lety. Tak dlouho trval let.

Z České republiky

Šéf klubu poslanců ČSSD Petr Ibl splnil svoji hrozbu a ve středu 19. ledna rezignoval. V čele klubu bude dočasně stát devětadvacetiletý absolvent právnické fakulty Michal Hašek, který ovšem nepatří k výrazným osobnostem strany. Stejně jako premiér a předseda ČSSD Stanislav Gross se nikdy neživil jinak než politikou.

Preference politických stran (zdroj: STEM): ODS 35,9; KSČM 17,0; ČSSD 13,9; KDU-ČSL 9,0; US-DEU 1,2. ODS má rekordní oblibu a o 1,8 bodu více oproti prosinci loňského roku. Mírně posílili i komunisté (+0,9) a opět předstihli ČSSD. ČSSD preference znovu poklesly (-1,7). ČSSD ještě svoji krizi nepřekonal

Z Litoměřicka

Celkem 102 tisíc korun vydala v loňském roce Správa Chráněné krajinné oblasti České středohoří na podporu pastvy ovcí a koz. Útlum spásání po roce 1991 způsobil zarůstání pastvin a tím i potlačení růstu celé řady rostlin, zejména menšího vzrůstu, například i velmi vzácného koniklece otevřeného. Na Litoměřicku se pastevevci soustředí na dvě lokality: na přírodní rezervaci Holý vrch u Hlinné a na Bílé stráně. Od loňska spásaly kozy také pastviny kolem přírodní památky Hradiště. Pro další období je plánována také pastva od Třídolí-Michalovice směrem k vrchu Radobýl. Důvodem je výskyt vzácných druhů motýlů.

ÚNOR 2005

Ze světa

Ve čtvrtek večer 10. února zemřel ve věku 89 let americký spisovatel a dramatik Arthur Miller. Umělec zemřel doma v Roxbury ve státě Connecticut. Proslul hrou *Smrt obchodního cestujícího*, za níž dostal v roce 1949 Pulitzerovu cenu.

Z České republiky

Volební preference podle agentury CVVM v lednu:

- ODS 32 % (-0,5),
- KSČM 15 % (+0,5),
- ČSSD 14,5 % (+3,0),
- KDU-ČSL 10 % (+1,0),
- US-DEU byť je vládní stranou by se do parlamentu nedostala: 1 % (-0,5);
- Z mimoparlamentních stran stále vedou Zelení se 2 % a Nezávislí (SNK) rovněž se 2 %.

Z Litoměřicka

První ohlas na knihu Děčany, Solany, Lukohořany a Semeč v proměnách času a současnosti mimo okresní tisk:

Nový československý zápas

Týdeník členů Církve československé husitské

Ročník 2, 13. února 2005, s. 6

Publikace, která by neměla chybět v našich obcích

Ivo Šimůnek

Několik dní před Vánoci byla do světa vypravena ojedinělá publikace zachycující život občanů na jižním úpatí malebné krajiny Českého středohoří: Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti.

Autor Mgr. Oldřich Doskočil se spolupracovníky a na podnět starosty obcí Karla Klupáka zde shromáždil pozoruhodné informace z kronik i ústního podání o těchto "nevýznamných" vesničkách.

Nad touto knížkou si uvědomujeme jak fungovala občanská společnost i v těch nejmenších lokalitách. Jak pestrý byl život vesnice ještě do padesátých let minulého století. Je nabíledni, že nedílnou součástí venkova byla církev. Již v září 1920 přednáší v sousedních Třebívlicích čelný představitel katolického modernismu Bohumil Zahradník - Brodský: O církvi československé. Výsledek: obyvatelé ve své většině do této církve vstupují. Náboženská obec měla od počátku svého faráře, farní budovu i modlitebnu. V Solanech měl stát nový kostel. Přišla však krize a všechno zůstalo na papíře.

Živoucí tělo Kristovo odolávalo tlakům převratných dob. V mnohém se umenšilo, avšak náboženská obec nikdy nezmizela ze schematismu kalendáře Blahoslav i když po smrti dlouholetého faráře Jaroslava Horáka byla administrována. Touha po společenství však zůstala do dnešních dnů. I o tom svědčí dvanáct stran formátu A4 spolu s unikátními fotografiemi, které jsou věnovány naší církvi.

Dostalo se mi do ruky několik významných publikací o minulosti a současnosti velkých měst. K mému smutku v nich nenalézám zmínku o naší církvi a tak jsem vděčen tvůrcům této sličné knížky, že nás zařadili. Nebylo by to možné bez živé komunity CČSH, která zde přes protivenství času žije a tvoří v té bídě současného venkova ostrůvek dědictví otců, ostrůvek uprostřed pohanství.

Tak jako na divadle není velkých a malých rolí, není dnes již velkých (městských) a malých (vesnických) náboženských obcí. Kritériem životnosti zůstává víra či zpronevěra. To platí pro všechny posty košatého stromu církvi i církve naší.

Z královehradecké diecéze na vás všechny v modlitbách pamatuje bývalý administrátor Ivo Šimůnek.

(Knihu lze objednat na adrese: Obecní úřad Děčany, 411 15 Třebívlice, tel.: 416596044; 416536523). Neměla by asi také chybět v Ústředním archivu CČSH.

Deník Litoměřicka,
26. února 2005, roč. XIII/048,
SD magazín (víkendová příloha Deníků Bohemia), s. 8.

Obce v proměnách času i současnosti

Pavel Koukal

Naprosto ojedinělá a do jisté míry průkopnická publikace vyšla nedávno zásluhou obecního zastupitelstva v Děčanech na Litoměřicku. "Středisková" vesnice s názvem připomínajícím prastarý slovanský kmen, tvoří spolu s třemi dalšími částmi - Solany, Lukohořany a Semeč - osobitou sídelní aglomeraci, nacházející se v jen nepatrně odlehle krajíně Českého středohoří mezi Třebívlicemi a Libochovicemi. Stejně jako v ostatních obcích se zde i po patnácti letech zápolí s devastací kdysi malebné české vesnice včetně jejího nezadržitelného vyliďňování kvůli nedostatku pracovních příležitostí i špatné infrastruktury. Mezi úvahami nad často jen proklamativním Programem obnovy vesnice i jeho o sedm let mladším sourozencem, Programem obnovy venkova, se porozhlédli za ztrácející se identitou a dospěli k překvapujícím zjištěním. Starosta Karel Klupák získal pro jejich záměr historika litoměřického muzea Oldřicha Doskočila, jehož vášeň pro věc se brzy rozhořela jasným plamenem. Postupem času získával další spolupracovníky, které zcela ovládla snaha zachytit všechny zajímavé a do jisté míry vzrušující děje, které se nashromáždily v kronikách posledních staletí i v paměti lidského počínání několika generací.

Je velmi těžké upozornit z tisíců informací na to nejpodstatnější. Solany mají velkého "skoro" rodáka, malíře staropražských zákoutí i historických výjevů Václava Jansu, který kdysi namaloval pro zdejší kostel sv. Martina biskupa obraz Klanění pastýřů s krásnými secesními anděly a vinšujícím dudákem. Obec měla i skvělé vlastenecké pány řídící učitele Františka Moravce, Václava J. Řeháka i Františka Henkeho, jehož malířský talent byl rovněž zjevný. V Solanech se narodil¹⁾ církevní historik Václav Kadeřávek, v Lukohořanech hudební skladatel Josef Kalach.

V Solanech se zrodily také hrušky "solanky" a Henkeho kamarád ze studií,²⁾ sochař Ladislav Šaloun byl autorem dnes nezvěstného reliéfu prezidenta T. G. Masaryka na pomníku padlým z roku 1930. Také je zde velká evangelická tradice, navazující na heslo " pryč od Říma", naplňované bezprostředně po vzniku republiky. Lukohořany mají svého skrčence, Semeč krásnou barokní sochu sv. Donáta z roku 1735 a Děčany půvabnou a dodnes funkční radnici s věžičkou. A tak bychom mohli pokračovat pořád dokola. Od budyňského učitele a muzejníka Antonína Jandy, který zásobil solanskou kroniku mnoha historickými fakty, přes Národní jednotu severočeskou až po dobrovolné hasiče, myslivce, divadelní ochotníky a včelaře, po pamětníky a obecní patrioty všeho druhu, kteří vydavatelům přinesli spoustu unikátních fotografií. Čtyři vesnice ve středohoří našly svoji identitu a podávají o ní neopakovatelné svědectví.

1) V. Kadeřávek se v Solanech nenarodil, ale v Solanech sloužil jako farář ČČS(H) v době protektorátu Čechy a Morava.

2) L. Šaloun nebyl Henkeho kamarád ze studií, ale z pražských výstavních síní a sešlostí.

Už pátý ročník ankety *O nejúspěšnějšího sportovce Litoměřicka* vyvrcholil ve středu 9. února v litoměřickém Domě kultury. Vyhlašovatelé Deníky Bohemia, Český svaz tělesné výchovy a Město Litoměřice seznámili prostřednictvím moderátora Radka Šilhana zhruba tři stovky diváků s deseti nejúspěšnějšími jednotlivci v kategorii dospělých i mládeže, nejúspěšnějším handicapovaným a veteránským sportovcem. Mezi mládežníky zvítězila veslařka litoměřického Slavoje Libuše Brunclíková, na pomyslném stupínku nejvyšším v kategorii dospělých pak stanul její bratr Milan Brunclík ze stejného oddílu, který odsunul loňského vítěze Jiřího Pokorného ze Sport Judo 8. Základní škola Litoměřice na druhé místo. V kolektivech dospělých se radovaly zástupci juda. Mezi mládežníky dokonce zástupci tohoto sportu obsadili první dvě místa. Veteránskou kategorii vyhrál veslař Slavoj Miloslav Švagrovský, handicapovaným sportovcům opět vládl všestranný Dezider Holub, který již několik let nemá na Litoměřicku konkurenci.

BŘEZEN 2005

Ze světa

V nečekané drama se v pátek večer 4. března změnila zpráva o tom, že iráčtí únosci propustili na svobodu italskou novinářku Giulanu Sgrenovou. Šéfredaktorka italského listu Il Manifesto, který zpravodajku zaměstnává, o jejím propuštění informovala italská tajná služba. Pozdě večer však CNN přinesla zprávu, že Sgregová utrpěla zranění při střelbě na vůz, který ji převážel na bagdádské letiště. Podle agentur palbu zahájili omylem vojáci USA. Při palbě zahynul jeden z italských agentů a další byl zraněn. Sgregová, kterou kulka zasáhla do ramene, byla převezena do nemocnice. Zastřeleným je velitel italské tajné služby, která operovala v Iráku. Sgrenová byla zadržována únosci od 4. února.

Z České republiky

Magistrát Ústeckého kraje vydává měsíčník (příloha Deníků Bohemia). V příloze "Únor 2005" vyšla tabulka o počtu úředníků v jednotlivých krajích. Ústecký kraj se "umístil" na druhém místě (821.000 obyvatel, 354 obcí) s 2.299 úředníky. "Zvítězil" kraj Moravskoslezský (1.260.000 obyvatel, 302 obcí) s 2.614 úředníky. Třetí je kraj Jihomoravský s 1.123.000 obyvateli a 646 obcemi s 2.269 úředníky. Na 13. místě skončil kraj Karlovarský (304.000 obyvatel, 131 obcí) s 1.090 úředníky. Nejméně úředníků má Hlavní město Praha s 1.166.000 obyvateli (1 obec), který má 655 úředníků. Tabulka má popisek: *Tabulka nabízí srovnání jednotlivých krajů z pohledu počtu obyvatel na jednoho úředníka krajského úřadu. Ústecký kraj se v tomto srovnání umístil na druhém místě, z čehož vyplývá, že jeho činnost je vysoce efektivní.* Poznámka kronikáře: ukazatel efektivnosti stanovený magistrátem Ústeckého kraje nepotřebuje komentáře.

Sociální demokracie (ČSSD) začátek koaliční roztržky s lidovci (KDU - ČSL) prozatím ustála bez roztržky. Vyplývá to z šetření Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM). ČSSD získala 14 procent, což je o půl bodu méně oproti lednu. Na prvním místě zůstává ODS s 30 procenty (-2 procenta), druzí jsou komunisté (KSČM), které by volilo 14,5 procenta (-0,5 procenta). Průzkum proběhl mezi 14. a 21. únorem. Odráží už tedy schůzku, na které lidovci vyzvali premiéra Grosse k rezignaci. Ukazuje se tedy, že sympatizanti ČSSD zatím na roztržku výrazně nereagovali.

V době výzkumu v médiích intenzivně probíral případ nákupu Grossova bytu a na premiéra při interpelacích přšely dotazy a kritika poslanců ODS. Gross to označoval za účelovou diskriminační kampaň. Například v prosinci loňského roku na tom byla ČSSD hůře, tehdy ji preferovalo jen 11,5 procenta voličů. Lidovci, jejich předseda Miroslav Kalousek, je v politické aféře hlavním rivalem S. Grosse, ztratili dva body. Volilo by je 8 procent, což je průměrný zisk lidovců v posledních měsících. US-DEU zůstala na svém jednom procentu. Z malých stran uspěli nejlépe Zelení s 2,5 procenty, Nezávislí získali 1,5 procenta.

Drtivým personálním vítězstvím stoupenců premiéra Stanislava Grosse skončil v neděli 27. března (trval od pátku 25. března) sjezd ČSSD. Delegáti sice zvolili Grosse předsedou a jeho spojence Bohuslava Sobotku prvním místopředsedou sociální demokracie, ale výsledky voleb ukázaly, že strana je rozdělena na dvě téměř stejně velké části. Gross zvítězil nad Zdeňkem Škromachem (místopředseda vlády) sice hned v 1. kole, ale dostal jen 52,7 procentní podporu, kdy pro něj hlasovalo 291 delegátů a pro Škromacha 203 delegátů.

Z Litoměřicka

Nejvyšší míru nezaměstnanosti v regionu má Štětsko, a to 18,8 procenta. Druhé je Libochovicko (16,5 procenta), Úštěcko má 16,1 (tam si shánělo práci 440 lidí ze zhruba 2.730 ekonomicky aktivních), Roudnicko 13,1 (to je celookresní průměr, který byl v únoru 13,3), Lovosicko 12, nejlépe jsou na tom Litoměřice a okolí, konkrétně 11,4 procenta nezaměstnaných. Nezaměstnanost má podle odborníků v příštích měsících klesat.

Na horách napadlo letos nebyvalé množství sněhu. Prudké oteplení, které přišlo před víkendem 19. a 20. března přineslo i zvýšení vodní hladiny řek. Na Litoměřicku ovšem k velkým škodám nedošlo. V Žalhosticích zmizela pod vodou nová lávka k ostrovu, v Křešicích potok na návsí se vyžil z břehů, což se ovšem při jarním tání stává často a není to nic neobvyklého, ve Štětí vnikla voda na ostrově do plechového objektu jachtařského klubu (situace o víkendu 19. a 20. března).

DUBEN 2005

Ze světa

Zemřel papež Jan Pavel II. Téměř po 27 letech v čele římskokatolické církve zemřel v sobotu 2. dubna ve 21,37 hodin papež Jan Pavel II. Svět se shodl, že odešla osobnost. Jaká je ovšem definice pojmu *Osobnost*? Jednou z jejich atributů je kontraverznost. Vnější (z jakého úhlu ji hodnotí příslušné jiné *Já*) a vnitřní, tedy z jakého vnitřního napětí *Já* osobnosti je tato *osobnost* "vyživována" (utvářena). Výčet protikladů, spjatých s Polákem Karolem Wojtylou (vlastní jméno papeže) a papežem Janem Pavlem II. by byl na knihu. Jako aktivní "militant" II. vatikánského koncilu (1962 - 1965), v pořadí druhého, podporoval modernizační konciliární reformy, ale v praxi odmítal mnoho jejich důsledků. Modernizátor a současně konzervativec. Zvedl hlas proti totalitám a diktaturám, velmi vážně bral pluralitní ekumenický dialog mezi křesťanskými církvemi a svět pro něj nebyl "střetem civilizací" ani na "krvavých hranicích islámu". Na druhé straně uvnitř katolické církve vytvořil atmosféru, která mnoho moderních teologů vyloučila z vyučování a katolické publicistiky. Hlasatele levicové "teologie osvobození" v latinské Americe pomáhal zahnat na okraj dění, aniž by však polevil v kázáních proti rozmohlé bídě světa, v kritice utrpení chudých a v obhajobě jejich zájmů. K radosti alterglobalistů postavil proti planetárnímu sobectví "globalizaci solidarity". Kritizoval diktatury levicového i pravicového typu a v těchto režimech běžné porušování lidských práv. Ale na Kubě bok po boku s Fidelem Castrem odmítl americké embargo a v Chile potřásl rukou Pinochetovi.

V encyklice *Centisimus Annus* atakoval *socialismus* v jeho podstatě, zatímco kapitalismus odsoudil pouze za jeho *výstřelky*. Ale to druhé zformuloval natolik ostře, že se ideologové evropské levice - tlačené k ústupkům, pružnosti a impotenci - s hořkostí ptali: *Máme snad kritiku kapitalismu přenechat papežovi?* ((Norberto Bobbio). Tento papež ve jménu života a navzdory hrozbě AIDS odmítal prezervativy. A přerušení těhotenství výslovně zakázal i ženám-katoličkám, které byly za občanských válek v Jugoslávii znásilněny. Ale v unilaterálním světě jedné všemocné - čím dál nadutější - administrativy ani jednou nezaváhal říci "ne" nikoliv jen "vedlejšími škodám" takzvaných humanitárních intervencí, ale i samotné myšlence - natož všem realizacím - obludných preventivních válek (např. aktivní vatikánská diplomacie proti intervenci USA v Iráku. Kde byl tehdy hlas českých katolíků?!). Shrnutí: Jan Papež II. byl *Osobnost!* - nikoliv přes tyto rozpory, ale právě pro tyto rozpory. Prázdný život to nebyl! *A až popluží ryby údolím Jósafat, i tento muž bude volán jménem.*

Novým papežem se stal v úterý 19. dubna německý kardinál Joseph Ratzinger. Na papežský stolec nastoupil jako Benedikt XVI. Jméno Benedikt pochází z latinského *požehnaný* či *žehnající*. Volby se zúčastnilo 115 kardinálů mladších 80 let. Ratzinger má ve Vatikánu pověst hlídáčiho psa víry. Ratzinger je znám jako představitel konzervativních kruhů v katolické církvi. V homilii ke kardinálům při mši před volbou papeže mluvil J. Ratzinger o *diktatuře relativismu* a o nutnosti rozlišovat mezi *pravdou a omylem* ve sféře náboženské a morální: *Relativismus se (...) jeví jako jediný postoj na výši dnešních časů; zavádí se diktatura relativismu, která neuznává nic za konečné (definitivní) a která ponechává jako jediné měřítko pouze vlastní "Já" a vlastní chutě.* Katolická církev si postavila do čela také muže, který je nejvyšším inkvizitorem, řídil *Kongregaci pro nauku víry*, jak zní novodobý název pro inkvizici. Politicky je mu velmi blízký například italský politik Rocco Buttiglione, jehož kandidaturu na evropského komisaře pro lidská práva Evropský parlament neschválil. Případ "Buttiglione" ukázal, jak silné je napětí mezi katolickým pojetím "lidské přirozenosti" a evropskou politikou obrany lidských práv. Pro církev jsou homosexuálové hříšníci, jiná náboženství omylem, postoje v rozporu s "naukou víry" jsou nemorální, lze je tolerovat jako hříšnické a chybné, ale nikdy nesmíme uznat jejich nárok na stejnou důstojnost s "námi".

Z České republiky

V hromadnou rvačku, v níž se navzájem tloukli muži i ženy, se v sobotu 9. dubna zvrhla ve světoznámé Staronové synagoze v Praze sváteční bohoslužba, jež má být nejdůležitějším okamžikem židovského náboženského týdne. Během pranice prý padaly i nadávky do "nacistických sviní". Ostudný incident, který se nyní snaží obě strany ututlat, popsala jako první americká Jewish Telegraphic Agency (JTA). Podle jejich zdrojů bylo při rvačce zraněno i několik lidí. V zásadě se střetli stoupenci loni odvolaného vrchního pražského rabína Karola Sidona a amerického duchovního Manise Barashe, jež v Česku zastupuje ultraortodoxní sektu Chabat - Lubavič. Barash obsadil prestižní pražský svatostánek právě po Sidonovi.

Ve čtvrtek 21. dubna přineslo Právo (roč. 15, č. 93, s. 1 - 2), že rabínem Staronové synagogy je Karol Sidon. Nepřímo je to tak důkaz, že vedení pražské komunity se de facto vzepřelo loňskému verdiktu rabínského soudu v Jeruzalémě, jenž tehdy na spory v Praze reagoval rozhodnutím postavit do vedení synagogy Američana Manise Barashe.

V pondělí 25. dubna podala demisi Grossova vláda. ještě tentýž den jmenoval prezident republiky nového premiéra, který představil vládu novou:

Premiér: Jiří Paroubek (ČSSD, 52 let, Vysoká škola ekonomická);
Vicepremiér pro ekonomiku: Martin Jahn (nestraník, 35 let, Vysoká škola ekonomická, DePaulova univerzita v Chicagu);
Vicepremiér: Milan Šimonovský (KDU-ČSL, ministr dopravy, 56 let, Stavební fakulta VUT v Brně);

Vicepremiér:	Zdeněk Škromach (ČSSD, ministr práce a sociálních věcí, 48 let, Elektrotechnická fakulta);
Vicepremiér:	Pavel Němec (US-DEU, ministr spravedlnosti, 34 let, Právnická fakulta UK v Praze);
Ministr vnitra:	František Bublan (nestraní, 55 let, Katolická teologická fakulta UK);
Ministr obrany:	Karel Kühnl (US-DEU, 50 let, Právnická fakulta UK v Praze);
Ministr financí:	Bohuslav Sobotka (ČSSD, 33 let, Právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně);
Ministr zahraničí:	Cyril Svoboda (KDU - ČSL, 48 let, Právnická fakulta UK v Praze);
Ministr pro místní rozvoj:	Radko Martínek (ČSSD, 48 let, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci);
Ministryně školství:	Petra Buzková (ČSSD, 39 let, Právnická fakulta UK v Praze);
Ministryně zdravotnictví:	Milada Emmerová (ČSSD, 60 let, Lékařská fakulta UK v Praze);
Ministr kultury:	Pavel Dostál (ČSSD, 62 let, Střední průmyslová škola);
Ministr průmyslu a obchodu:	Milan Urban (ČSSD, 47 let, Vysoká škola báňská);
Ministr zemědělství:	Petr Zgarba (ČSSD, 46 let, Vysoká škola zemědělská);
Ministryně informatiky:	Dana Běrová (nestraní, 38 let, Vysoká škola ekonomická a fakulta žurnalistiky);
Ministr životního prostředí:	Libor Ambrozek (KDU-ČSL, 48 let, Přírodovědecká fakulta);
Ministr bez portfeje (pro legislativu):	Pavel Zářecký (nestraní, 65 let, Právnická fakulta UK v Praze).

Z Litoměřicka

Tragicky skončila nehoda na silnici první třídy 1/15, k níž došlo ve čtvrtek 7. dubna po 19. hodině u Lovosic. Její následky nepřežila jednadvacetiletá žena. Z dálnice sjíždějící osobní automobil Škoda Forman vjel na silnici tak, že do něj asi po třiceti metrech zezadu narazil vůz Škoda Favorit, jedoucí od Jenčic směrem na Lovosice. Náraz Forman posunul až na betonový sloup silničního přemostění a od něho se vůz odmrstil do stráně. Jeho devatenáctiletý řidič a jednadvacetiletá spolujezdkyně byly převezeni s těžkými zraněními do ústecké Masarykovy nemocnice, žena při operaci zemřela.

Okresní konference Křesťansko demokratické unie - České strany lidové (KDU - ČSL) se konala v sobotu 9. dubna v litoměřické restauraci Salva Guarda na Mírovém náměstí. Zúčastnilo se jí 27 lidí, přijel i místopředseda strany Cyril Svoboda a předsedkyně ústecké krajské organizace Alenka Antošová. Předsedou okresní organizace byl opět zvolen místostarosta Litoměřic Jiří Landa, místopředsedou se stal Jiří Novák z Roudnice nad Labem. V současné době tvoří členskou základnu lidovců na Litoměřicku 115 členů, většinou vyššího věkového průměru. Z větších měst např. lidovci nemají organizaci v Lovosicích.

KVĚTEN 2005

Ze světa

Blair vyhrál potřetí volby: Britská Labouristická strana potřetí za sebou vyhrála volby a premiér Toni Blair v den svých 52. narozenin přijal od královny během soukromé audience v Buckinghamském paláci pověření sestavit vládu. Konzervativci sice posílili o 31 křesel, nedosáhli však svého hlavního cíle zvítězit a jejich šéf Michael Howard oznámil, že své místo uvolní. Labouristé přišli o více jak 50 poslanců a jejich pohodlná většina 167 mandátů z minulých voleb byla výrazně zredukována na 66 křesel. Celkové výsledky: Labouristé 355 křesel, konzervativci 197 křesel, liberální demokraté 62 a ostatní 12 křesel.

Z České republiky

Volební preference ČSSD nejnižší za posledních 11 let: Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) tvrdí: ODS 31,0 %, KSČM 16,5 %, ČSSD 10,5 %, KDU-ČSL 8,5 %, US-DEU 1,5 %. Z mimoparlamentních stran si nejlépe vede Strana zelených: 3,0 %; Prudký pokles preferencí ČSSD je důsledkem čtyřměsíční krize Grossovy vlády.

V pátek 13. května získala Paroubkova vláda důvěru parlamentu poměrem 101 hlasů (vládní koalice - ČSSD, KDU-ČSL a US-DEU) ku 99 proti (ODS a KSČM).

Čeští hokejisté se ve Vídni po čtyřech letech opět stali mistry světa. Ve finále porazili Kanadu 3:0, v semifinále Švédsko 3:2 v prodloužení (0:0, 1:1, 1:1 - v prodloužení 1:0). V semifinále prohrálo Rusko s Kanadou 3:4. Celkové pořadí: 1. Česká republika, 2. Kanada, 3. Rusko.

Z Litoměřicka

Průměrná mzda na Litoměřicku byla v roce 2004 15.770,-Kč, což je o 3 tisíce korun méně než je celorepublikový průměr. Litoměřicko je tak na 59. místě z celkového počtu 91 okresů. V rámci Ústeckého kraje je pak Litoměřicko na předposledním sedmém místě.

Jako jedny z prvních si oficiálně připomněly konec druhé světové války Lovosice. Ve zdejším kulturním středisku se sešlo na vzpomínkovém setkání několik desítek Lovosičanů v čele se starostou Janem Kulhánkem. Ten zde poděkoval pěti dosud žijícím válečným veteránům, kteří žijí na Lovosicku; Další stovku jmen holocaustu přečetli 5. května v bohušovickém krematoriu. Děje se tak od roku 1991 při vzpomínce *Jom ha šoa*, připomínající povstání Židů ve Varšavě v roce 1942; Dvě stovky bývalých vězňů si 6. května připomněly výročí osvobození nacistických represivních zařízení na Litoměřicku. Věncem na Národním hřbitově v Terezíně položil i místopředseda senátu Petr Pithart; Obětem nacismu v Terezíně se poklonila 8. května i místopředsedkyně Evropské komise Margot Wallströmová, která podporuje snahu města o přerod v sídlo středoevropské univerzity. Wallströmová tuto myšlenku propaguje již od prosince 2003, kdy Terezín navštívila poprvé; Dva dny po Terezínské tryzně, 17. května, přijel v rámci krátké návštěvy České republiky do Terezína spolkový kancléř Gerhard Schröder. Přivítal se tu i se svým přítelem, bývalým vězněm terezínského židovského ghetta Tomášem Kostou.

ČERVEN 2005

Ze světa

Vědcům se podařilo vyvinout vakcínu, která spolehlivě chrání opice proti smrtícím nákazám - ebole a horečce Marburg. Experti nyní doufají, že se jim na tomto základě podaří získat i látku, jež by byla účinná i na lidský organismus.

Z České republiky

V referendech o Euroústavě tuto zamítli Francouzi a po nich i Holanďané. V Česku by podle bleskového průzkumu agentury Factum Invenio pro ČTK proti přijetí dokumentu hlasovalo 33,7 a pro 31,5 procenta, zbylých 34,8 procenta nedokázalo odpovědět. Přitom ještě před referendy ve Francii a Holandsku v Česku převažovali zastánci Euroústavy v navržené podobě.

Sociální demokracii se podařilo po více jak půl roce získat zpět druhé místo v žebříčku volebních preferencí a z pomyslné stříbrné příčky tak sesadit KSČM. Podle květnových dat, které zveřejnilo Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM), by ČSSD obdržela 16 procent hlasů. Je to o celých 5 a půl bodu více proti dubnu. Komunisté naopak ztratili a s 14,5 procenty (-2) jsou až třetí. ODS sice stále s náskokem vede (30 procent, tedy minus 1), ale mírně si pohoršila. Průzkum proběhl v druhé polovině května a poprvé tak zaznamenal zklidnění politické situace.

V soutěži nejvýznamnějších osobností české historie nazvané *Největší Čech* zvítězil Karel IV., který dostal 68 713 hlasů. Na druhém místě žebříčku osobností se umístil Tomáš Garrigue Masaryk s 55 040 hlasy. Třetí skončil jediný žijící z desítky finalistů, exprezident Václav Havel. Hlas mu poslalo 52 233 lidí. Po Havlovi se postupně umístili v pořadí: Jan Amos Komenský, Jan Žižka, Jan Werich, Jan Hus, Antonín Dvořák, Karel Čapek a Božena Němcová.

Z Litoměřicka

Nezaměstnanost v Ústeckém kraji i na Litoměřicku mírně klesla. V Ústeckém kraji byla v dubnu 11,8 procenta, v květnu 15, na Litoměřicku v dubnu 11,8 procenta, v květnu 11,4.

Červenec 2005

Ze světa

Přístroj vyrobený lidmi vrazil do jádra komety: Modul americké sondy Deep Impact se v pondělí 4. července ráno podle očekávání srazil s kometou Tempel-1. Výtrysk hmoty z jádra komety, zachycený mateřskou sondou, přinesl nevídané množství vědeckého materiálu, který poskytne nové poznatky o počátcích sluneční soustavy. Mrak hmoty, vymrštěný nárazem modulu o hmotnosti 370 kg byl větší, než se čekalo, což přinese daleko více poznatků než se původně očekávalo.

Z České republiky

Johann Böhm (67 let), mluvčí Sudetoněmeckého landsmanšaftu, a tedy jeho nejvyšší představitel, navštívil koncem července soukromě Lidice a Terezín, kde "polotajně" uctil památku obětí nacistického režimu.

Z Litoměřicka

Lovosický sbor *Bell canto* zahájil svou činnost v roce 2000. Téměř 30 milovníků krásného zpěvu (což si dali do názvu sboru) si chce zazpívat jen tak pro radost sobě i posluchačům. Sbormistrem je absolvent Akademie múzických umění v Praze a dlouholetý koncertní pěvec profesor Josef Jíša. Sbor působí při *Uměleckém pěveckém studiu "Bell canto"*, jehož vedoucím je rovněž J. Jíša. Od září 2001 studio "Bell canto" působilo v prostoru Středního odborného učiliště v Tereziánské ulici v Lovosicích, prvním vystoupením byl *Vánoční koncert* 17. prosince roku 2001 s několika bloky vánoční a populární hudby. 17. června 2002 se konal v sále Kulturního střediska v Lovosicích Benefiční koncert pro Nadaci pro transplantaci kostní dřeně pod záštitou starosty města Jana Kulhánka, z čehož se stala každoroční tradice. Po povodních v r. 2002 muselo studio opustit prostory učiliště a přesídlit do základní školy Antonína Baráka v Lovosicích. Zkoušky sboru se konají buď v učebně školy nebo v Bohušovicích. Absolventi studia mohou získat kvalifikační certifikát opravňující k profesionální pěvecké činnosti. V roce 2004 získalo tuto kvalifikaci 5 absolventů a to po složení zkoušky a absolventským koncertním vystoupením v Kulturním domě v Terezíně. V dubnu 2004 to byli: Mgr. Marie Nováková, Eva Procházková, Anuša Melenová, Olga Šamšová a Martin Voborník. Současná činnost souboru je zaměřena na výběrový koncert písní filmových a muzikálových.

SRPEN 2005

Ze světa

Při pohledu na noční oblohu (pokud se někde alespoň trochu protrhaly mračna) bylo možné už 4. srpna vidět padat hvězdy - přesněji, meteorický roj *Perseid*. Jeho maximum letos připadlo na noc z pátku na sobotu z 12. na 13. srpna. Tuto noc bylo možné vidět až 40 "padajících hvězd" za hodinu. Měsíc tu noc byl v první čtvrti a zapadl před 23 hodinou.

Z České republiky

Češi a Češky patří k nejméně náruživým milencům v Evropě. Bezmála polovině z nich stačí sex jednou týdně či ještě méně často. O mnoho aktivnější nejsou ani lidé v Německu, Švédsku, Dánsku, Finsku a Bulharsku. Nejvíce naklonění milování jsou obyvatelé Řecka. Většina by si zde dopřála milování i 5x týdně.

Z Litoměřicka

Lovosický dnešek, roč. 11, č. 8., dne 31. 7. 2005, s. 8.

Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti

Obec Děčany si objednala u historika Oldřicha Doskočila, litoměřického kronikáře a pracovníka Oblastního muzea v Litoměřicích, publikaci o historii a současnosti obce. Děčany jsou spádovou obcí s jedním obecním úřadem pro sídelní aglomeraci Děčany, Semeč, Solany a Lukohořany. Knihu vydalo nakladatelství Oswald Praha v roce 2004 v edici Vlastivědná práce jako svazek č. 2 pro obec Děčany. Publikaci si lze objednat na adrese Obecní úřad Děčany, 411 15 Třebívlice.

Všechny čtyři obce byly české, pouze v Semči žila nepatrná německá menšina. Zdrojem poznání minulosti (od středověku) byli místní kroniky, kroniky různých zájmových sdružení a vzpomínky pamětníků. Součástí knihy jsou i dobové dokumenty a fotografie. Každé vesnici je věnována jedna kapitola, v níž je dále popsána činnost jednotlivých spolků - hasičů, myslivců a pod. Historie obcí je popsána od dob nejdávnějších po současnost - rok 2003. Probráno je zde ledacos, počasí, ochotnické spolky, plesy, výstavba čističky odpadních vod, slavní rodáci, vznik Církve československé v Solanech, o původu hrušky solanky a mnohé zajímavé události ze života těchto obcí. Fotografie pocházejí převážnou měrou ze soukromých sbírek občanů, tím jsou zajímavější. A poutavé jsou příběhy slavných - malíře Václava Jansy (1859-1913) či skladatele Václava Kalacha (1901 - 1967) z Lukohořan, ale i dalších obyvatel popisovaných obcí. Jak v úvodu píše starosta Karel Klupák, historie obcí má být zachována pro budoucí generace. Publikace je doplněna pasáží o hradu Házmburk, který je dominantou oblasti.

Knihy je opravdu velmi zajímavá, zvláště pro četné citace z kronik a jiných pramenů. Autor uvádí, že kniha tohoto druhu nebyla napsána. Publikace, která se zabývá novodobými dějinami čtyř malých obcí na velké ploše, je tedy průkopnickým činem. Lze ale říci, že se autorovi povedla a že se Děčany mají čím pochlubit.

Zájemci o dobu starší necht' se obrátit na publikaci Oldřich Kotyza: *Obnova venkova (Zpravodaj venkova)*, Třebívlicko, Podsedicko, Libčevesko, Praha 1996.

ZÁŘÍ 2005

Ze světa

Český oční specialista docent Martin Filipec z pražské oční kliniky Lexum se téměř po dvou měsících vrátil z Afganistánu, kde naučil tamní lékaře transplantovat oční rohovky.

Z České republiky

Čtyři lidé z deseti souhlasí s tím, aby v příští vládě zasedla i KSČM. Většinou míní, že když činnost komunistické strany nebyla zakázána hned po pádu minulého režimu, tak nyní ji politici již musejí respektovat. Vyplývá to z průzkumu STEM pro Českou televizi.

Z Litoměřicka

Klub filatelistů Lovosice si v letošním roce připomenul v září 60. výročí svého založení. Ve dnech 19. až 25. září v prostorách kulturního střediska Lovoš v Lovosicích, ulice 8. května, uspořádal klubovou výstavku. Spolu s filatelisty vystavovali své sbírky i filumenisté (zápalkové nálepky). Výstavka byla rozšířena o poštovní historii Lovosicka a fotografie Lovosic včera a dnes.

Letos se na Litoměřicku objevilo 52 případů žloutenky typu A. Z toho 32 ve Straškově, 5 v Předotíně, 9 v Lovečkovících a 6 ve Štětí. V Lovečkovících a ve Štětí nadále trvá zvýšený zdravotní dohled.

ŘÍJEN 2005

Ze světa

Na dramatický růst počtu nových případů nákazy virem HIV, který způsobuje smrtelné onemocnění AIDS, upozorňuje ve své nejnovější zprávě berlínský Institut Roberta Kocha. Podle zprávy bylo v Německu v letošním první pololetí zaregistrováno 1.164 nových osob nakažených HIV, tedy o pětinu víc než ve stejném období loni.

Nobelovy ceny za rok 2005: Cena míru: Muhammad Baradej (63 let), Egypťan - Mezinárodní agentura pro atomovou energii (MAAE) a její ředitel Baradej získali cenu za přínos k nešíření jaderných zbraní; Lékařství a fyziologie: Robin Warren (68 let), Australan - Barry Marshall (54 let) - Australan: jejich výzkum zjednodušil léčbu žaludečních vředů. Lékaři mohli odložit skalpely a začali pacientům podávat antibiotika. Dvojice Australanů totiž zjistila, že záněty žaludku a dvanácterníku má na svědomí bakterie *Helicobacter pylori*; Chemie: Yves Chauvin (74 let), Francouz - Robert Grubbs (63 let), Američan - Richard Schrock (60 let), Američan: vytvořili "nástroj" pro vývoj preparátů k léčbě rakoviny, AIDS a řady infekčních nemocí. Yves Chauvin teoreticky objasnil, jak probíhá tzv. metateze neboli molekulární "tanec" v uhlíkových sloučeninách. Richard Schrock vytvořil první katalyzátor, který podporuje průběh "tance", Robert Grubbs vyvinul ještě lepší a stabilnější katalyzátor. Díky jejich objevům lze vytvářet zcela nové organické látky k vývoji léků; Chemie: Roy Glauber (80 let), Američan - John Hall (71 let), Američan - Theodor Hänsch (63 let) - Němec: Odkryli tajemství světla a položili základ moderní kvantové optiky. Glauber se zabýval vlastnostmi světla. Jeho teorie pomohly určit rozdíly mezi přirozeným a laserovým světlem. Hall a Hänsch pomocí laseru zkoumají vlastnosti hmoty, což umožňuje konstrukci velmi přesných hodin a měřících přístrojů

Čína vyslala 12. října z pouštního kosmodromu Ťiou-čchüan na oběžnou dráhu svou druhou kosmickou loď s lidskou posádkou. Na palubě lodi Šen-čou-6 jsou dva *tchajkonauti, jak se čínským kosmonautům přezdívá: bývalí bojovní piloti Fej Ťü-lung (40 let) a o rok starší Nie Chaj-šeng (41 let). Kosmická mise by měla trvat 5 dní.*

V Polsku vládnu jednovaječná dvojčata, pravicoví a konzervativní: V Polsku vyhrála parlamentní volby pravice, která drtivě porazila levici. Premiérem se stal Jaroslaw Kaczynski, který v září dovedl k vítězství svoji stranu *Právo a spravedlnost*. Prezidentem jeho bratr Lech Kaczynski (vzděláním právník). Oba jsou proti homosexuálům, potratům, za obnovení trestu smrti a oba jsou nacionalisté, což nejvíce pocítí Němci. Už Lech Kaczynski jako primátor Varšavy vyvolal rozruch za hranicemi hlavního města Polska. Brojil proti Unii i Rusku a Němcům loni vystavil účet za zničení Varšavy nacisty. Poté, co němečtí vysídlení vyzvali Česko a Polsko k odškodnění, sestavil tým expertů, který vyčíslil válečné škody ve Varšavě na 45 miliard dolarů. To je v korunách 1100 miliard!

Z České republiky

V sobotu 1. října podal rezignaci předseda Komunistické strany Čech a Moravy Miroslav Grebeníček, který stál v čele komunistů dvanáct let. Na jeho místo členové Ústředního výboru zvolili podle očekávání dosavadního místopředsedu Vojtěcha Filipa. Hlas mu dalo 63 z 94 členů, zatímco jeho protikandidátovi Václavu Exnerovi (stalinista) jen dvacet.

Preference politických stran: ODS 32,3, ČSSD 24,5, KSČM 15,5, KDU-ČSL 8,4, US-DEU 1,2. Preference ČSSD a KSČM v říjnu vzrostly o 5,4 procenta, preference ODS nepatrně klesly, jednoprocentní zisk KDU-ČSL pravici příliš nepomohl.

Z Litoměřicka

Pátý ročník *Rádobyfestu* se uskutečnil v obci Klapý. Divadelní festival je pojmenován po místním pořadajícím ochotnickém souboru *Rádobydivadlo* jehož šéfem a režisérem a zakladatelem je Ladislav Valeš. Letos se odehrálo pět představení ochotnických spolků z celé republiky. První se představil soubor *Krupka* s hrou *August, August, August* od Pavla Kohouta. Děti shlédli pohádku *Dvě pohádky o červené Karkulce*, dále se představila *Scéna Libochovice* s hrou *Budiž světlo* a soubor *Zmatkaři Dobronín* hrou *Prolhaná Ketty*. Poslední představení patřilo pořadajícímu (domácímu) spolku *Rádobydivadlo Klapý* jež nastudovalo svou novinku *Hřbitůvek v Ballybeg*. V současné době má *Rádobydivadlo* nastudované tři hry. S hrou *Taková podivná kombinace citu* dokonce vystoupí v pražském *Činoherním studiu*, což je pro soubor velká čest. V roce 2006 oslaví *Rádobydivadlo* dvacet let své existence.

Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem ve zprávě o činnosti za rok 2004 uvádí: V průběhu roku 2004 byla zpracována 2 katastrální území - Terežín a Úštěk. V Terežíně pokračovala reidentifikace pevnostního systému (představující jedno rejstříkové číslo), který je v současné době na základě objednávky města Terežín nově zaměřován. Úštěk byl řešen v souvislosti se zpracováním Zásad památkové ochrany území města, celkem se zde jednalo o 50 rejstříkových čísel. Z nově prohlášených movitých a nemovitých kulturních památek byl na Litoměřicku prohlášen za kulturní památku (movitou) obraz *Kristus nesoucí kříž* v kapli augustiánského kláštera v Roudnici nad Labem. Z nemovitých v Terežíně dům čp. 211 a v Úštěku Hasičská zbrojnice.

Lovosice se staly městem netopýrů. Nejvíce jsou postiženy ulice Osvoboditelů a Vodní. Obyvatelé z nich mají strach protože netopýři se často usidlují ve spárách panelových domů či sedí přímo pod okny a jejich trus znečišťuje parapety oken. Horolezcům se v poslední době podařilo jen ze dvou paneláků odvést na 500 těchto chráněných zvířat do jiné lokality. Odborníci jsou přesvědčeni, že hlavním důvodem této invaze bylo pokácení stromů v lokalitě u Labe.

LISTOPAD 2005

Ze světa

Sonda Evropské kosmické agentury (ESA) Venus Express se ve středu 9. listopadu úspěšně vydala na pětiměsíční cestu k planetě Venuši. Sondu vynesl ze základny Bajkonur v Kazachstánu ruský třístupňový nosič Sojuz Fregat na suborbitální dráhu (nižší než oběžnou). Na únikovou dráhu (z dosahu gravitace Země) se dostala po dvou zážezích motorů "urychlovače" Fregat, jež sondu rovněž nasměrovala k Venuši. Sonda má přinést co nejvíce informací o vlastnostech atmosféry a povrchu planety.

Z České republiky

Romantika všedních dnů. Tak bychom mohli ironicky nazvat současnou dobu. Jen namátkou z listopadu: Z jedné z nejtřeženějších věznic u nás, Bory na Plzeňsku, utekli dva vrazi (z věznic si stačili odnést i jídlo a nástroje). Ani po několika dnech policie nemá stopu. Středočeští policisté našli ve středu 9. listopadu brzy ráno část nohy šestnáctileté dívky zavražděné v Čičovicích u Prahy. Místo, kam ji zakopal, ukázal kriminalistům devatenáctiletý Tomáš Beran, který se k brutální vraždě přiznal. V sobotu 5. 11. u Kostelce nad Černými lesy zavinil řidič autonehodu a usmrtil dva lidi. Z místa ujel. U Libochovic na Litoměřicku srazil v pozdních večerních hodinách tentýž den mladík 4 mladá děvčata (ani ne 20 let). Tři těžce zranil, jednu usmrtil. Z místa nehody ujel. (Jediné pozitivum: policie oba řidiče nakonec dopadla). Ale sečteno dohromady: je to jen nepatrný vzorek toho, co se děje.

Z Litoměřicka

Ústav památkové péče - Územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem provedl v roce 2004 na Územním obvodu Litoměřice (vyjmuty jsou práce dotýkající se přímo města Litoměřic - ty jsou uvedeny v samostatné příloze) tyto restaurátorské zásahy: Dolánky: sloup se sochou *Ecce Homo*, 1597, 2. pol. 19. st. - I. etapa komplexního restaurátorského zásahu; Křešice: kostel Navštívení Panny Marie, 1729 - 1732, O. Broggio - hlavní oltář, kazatelna (1763), dokončení komplexního restaurátorského zásahu na oltáři a kazatelně, které byly zničeny při povodních v roce 2002. Restaurováno za finančního přispění Programu restaurování movitých kulturních památek Ministerstva kultury ČR; Křešice: kostel Navštívení Panny Marie, O. Broggio - nástropní malby (1732, 1764, A. Swieteczki, J. Czech) - zajištění (fixace), průzkum nástropních maleb, které byly poškozeny zvýšenou vlhkostí po povodni v roce 2002; Terezín: ulice 28. října čp. 127, ulice Prokopa Holého čp. 81-82, ulice Dlouhá čp. 23, ulice Palackého čp. 79, 19. století, restaurování vchodových domovních vrat, která byla poškozena povodní v roce 2002; Terezín: spalovna a pitevna, 40. léta 20. století, komplexní restaurátorský zásah v interiéru spalovny a pitevny, které jsou součástí prohlídkové trasy Památníku Terezín, interiér byl poškozen při povodni 2002.

Výstava pražského (ale i rodáka) německo - židovského malíře v ústecké synagoze Emila Orlika patří k nejvýznamnějším kulturním počinům na Litoměřicku v letošním roce. Malíř Emil Orlik (1870 - 1832), jehož obdivoval básník Rainer Maria Rilke, se proslavil v roce 1902 výstavou v pražském Rudolfinu. Po tomto úspěchu spolupracoval se skupinou *Vídeňské secese* V. Klimta. V tomto čase také začal objevovat městečko Úštěk a jeho okolí. Dva dřevořezy s názvem *Česká vesnice* mají ale dataci už 1897. Jeho zájem o Úštěk nejprve souvisel s opakovanými letními pobyty u Theodora Küchlera, hostinského a obchodníka s obilím v Brocnu. V roce 1899 se Orlik vydal do Českého středohoří. V Třebívlicích pak načrtl portrét tehdy už pětadevadesátileté a v témže roce zemřelé Ulriky von Levetzow. Následovala cesta do Japonska a posléze se Orlik znovu objevuje v Úštěku. Jeho prvním dílem z té doby byl obraz *Rozhovor úštěckého faráře s venkovskou ženou před úštěckou farou* s datací 1901.

S vročením 1902 je litografie *Nedělní ráno v Brocnu* i obraz *Panský dům na náměstí v Úštěku s pomníkem Josefa II.* V září roku 1904 vzniká z okolí Židovské ulice a Českého předměstí v Úštěku řada kreseb a obrazů. Vedle České brány zaujme i rokoková štukatura na průčelí Loeblova domu čp. 29 s c.k. trafikou, nedaleké podloubí s textilním obchodem Wilhelma Raabeho a tak dále. Řadu pamětihodností na Orlikových kresbách a obrazech oživuje figurální stafáž. Pro severočeské etnografy se tak postavy v lidových krojích stávají předmětem jejich studia. V následujících letech Orlikova matka objevila nedaleké lázně Jeleč, což byl další důvod k Orlikovým návštěvám Úštěka. Poslední známou datovanou prací je pohled na kostel Povýšení sv. Kříže v Levíně z roku 1909.

Poznámka: *Úštěcká synagoga, jež patří k velmi zajímavým architekturám mezi synagogami a ve které proběhla námi popisovaná výstava, byla zrekonstruována a zachráněna. O to víc mrazí v zádech když se ví, že na ní byl v 70. letech 20. století vydán demoliční výměr.*

PROSINEC 2005

Ze světa

Legendu o vzniku světa a korunovací mayského krále zobrazují nástěnné malby v síni dva tisíce let staré v guatemalské džungli. Tři roky starý objev se teprve nyní stal vědeckou senzací - nejen, že jde zřejmě o nejstarší známou hrobku této předkolumbovské civilizace, ale posouvá hranici vzniku panovnických tradic o několik staletí do minulosti.

Z České republiky

Již tříměsíční trend potvrdil průzkum agentury Factum Invenio: ČSSD a KSČM by ve volbách do Sněmovny získaly rozhodující počet křesel - 106 z celkových 200: Právice reprezentovaná ODS a KDU-ČSL by se musela spokojit s 94 mandáty. Ke zvratu došlo již v září, kdy by poprvé po delším čase levice získala většinu. ODS 30,2 procenta, ČSSD 28,1 procenta, KSČM 18,3 procenta a KDU - ČSL 11,0 procent.

Z Litoměřicka

Dárců krve každým rokem přibývá a co je potěšující: dárci jsou stále více mezi nižšími věkovými kategoriemi. Na Litoměřicku bylo za letošní rok provedeno téměř čtyři tisíce odběrů. Nejvíce jich bylo v Roudnici nad Labem - 1.666, v Litoměřicích 1.440 a v Lovosicích 831. Janského plaketa byla letos udělena 184 dárcům, z toho 43 bylo zlatých (za 40 odběrů v průběhu 10 let - dávat krev lze 4x ročně). Za 20 odběrů je stříbrná plaketa a za deset bronzová. Nejvíce dárců je mezi 20ti až 30letými.

Rozvržení kroniky

- 1) **Počasí**
- 2) **Ze zasedání rady a Zastupitelstva města**
- 3) **Máchovy Litoměřice**
- 4) **Kultura**
- 5) **Litoměřické varhanní léto**
- 6) **Různé**
- 7) **Co kronikář osobně viděl a zažil**
- 8) **Dopisy**
- 9) **Litoměřice a Filipíny**
- 10) **Přílohy**

1) POČASÍ:

LEDEN 2005

První lednové dny byly pošmourné, teploty nad nulou. V pondělí 3. ledna ukazoval teploměr v sedm ráno pět nad nulou. V úterý 4. ledna dokonce 8 nad nulou. Přes den se teploty pohybovaly kolem 10 stupňů. Obloha byla zatažená, sem tam lehce zapršelo. Počasí přímo dušičkové. Stejný charakter počasí se udržel i další dny. O víkendu 8. a 9. ledna byla obloha modrá, počasí přímo předjarní, v poledne teploměr ukazoval 10 stupňů. Neuvěřitelné! V pondělí 10. ledna ráno v sedm teploměr ukazoval 4 nad nulou. *Ve slovenských horách se kvůli teplému počasí začínají předčasně probouzet medvědi. Ve Velké Fatře a v Kremnických horách brlohy opustilo už šest huňáčů, kteří tuto zimu ani neupadli do hlubšího spánku.* Ale přes den, když zafoukal mírný větřík, byl v něm cítit mraziví severský vzduch. Ten zřejmě došel v noci na úterý 11. ledna. Teploměr ukazoval dopoledne v půl deváté nulu! Obloha byla polojasná. Přes den bylo ještě relativně teplo stejně jako den následující, ve středu 12. ledna. Ale obloha už byla zcela zatažená. Mírné ochlazování pokračovalo. V pátek 14. ledna bylo ráno před sedmou ještě sice dva nad nulou a celou noc lehce pršelo. Znovu začalo pršet po deváté hodině dopolední, později se z toho stal déšť smíšený se sněhovými vločkami. Přeháňky s větrem pak trvaly po celý den. O víkendu bylo studeno, ale polojasno, docela příjemně na vycházky. Ale v neděli 15. ledna večer teplota klesla na jeden pod nulou, v pondělí 16. ledna ráno v sedm byly dva pod nulou. Obloha zatažená. Sníh žádný. Pod nulou se teploty udržely po celý den, v úterý 18. ledna bylo v 9.00 hodin dopoledne dva pod nulou. V noci na středu 19. ledna sněžilo, ráno bylo asi 2 cm sněhu. Byla to v letošní zimě teprve první souvislejší sněhová pokrývka. Teploměr ráno v sedm ukazoval jeden pod nulou. Přes den bylo kolem nuly, vše roztálo. V noci na čtvrtek 20. ledna hustě padal mokrý sníh, ale v sedm ráno byla nula a tak cestou do práce šli lidé v pěkné břečce. V průběhu dne bylo po sněhu. Kolem jedenácté dopoledne se spustil docela slušný liják. Odpoledne nepršelo, ale v noci na pátek 21. ledna docela slušně. Pršelo i celé dopoledne a začal foukat vítr. Víkend byl studený i když se teploty držely nad nulou. Po oba dny sněžilo, v neděli dokonce hodně, ale vše hned tálo a všude byla velká břečka. V pondělí 24. ledna ráno teploměr ukazoval nulu, v noci sněžilo a tak všude ležela souvislá vrstva sněhu. Dopoledne opět sněžilo, ale do večera bylo po sněhu. Jenže v noci na úterý 25. ledna napadlo asi 10 cm sněhu, teploměr ráno ukazoval jeden pod nulou, všude byla souvislá sněhová pokrývka. V průběhu dne sice značně roztála, ale večer přišla další sněhová nadílka. Teploty klesly pod nulu a ráno bylo opět bílo. Pod nulou i během dne se držely teploty i následující dny. Ve čtvrtek 27. ledna bylo ráno v sedm pět pod nulou a foukal čerstvý severský vítr. V noci na pátek 28. ledna si opět zasněžilo, ráno mohlo být tak jeden, možná dva cm nového sněhu, teploty v sedm ráno byly dva pod nulou, obloha zatažená. V průběhu dne byl na obloze jen lehký opar, kterým prokukovalo sluníčko. Teploměr v poledne ukazoval jen jeden pod nulou, vítr téměř nefoukal. Náhdera skoro jako na horách. Víkend byl studený, teplota se po oba dny držela i přes den mírně pod nulou. V noci z neděle na pondělí 31. ledna lehce sněžilo, teploměr v sedm ráno ukazoval nulu. Odpoledne přišel déšť a bylo po sněhu. Oba potoky, Kamýcký i Pokratický, byly plné vody.

ÚNOR 2005

První únorový den připadl na úterý. V noci mohutně sněžilo, ráno bylo všude bílo. Ale teploměr už v sedm ráno ukazoval tři nad nulou. V průběhu dne ve městě sníh zmizel. Ve středu ráno 2. února v sedm ukazoval teploměr 3 nad nulou. V noci na čtvrtek 3. února mohutně sněžilo, ale byl to sníh mokrý, teploměr večer kolem 21. hodiny ukazoval jeden nad nulou. Ráno jsme se brodily v břečce a během dopoledne nebylo po sněhu ani památky. Večer začaly teploty klesat a v noci mrzlo. V sedm ráno v pátek 4. února byl jeden pod nulou, obloha zatažená, vítr ale nefoukal.

Víkend byl studený, teploty se držely pod nulou i přes den. Stejný charakter počasí byl i v pondělí 7. února. V sedm ráno ukazoval teploměr 4 pod nulou, cestou do práce bylo vlezlo, trochu foukal vítr. Byl to ale holomráz, po sněhu nikde ani památky. Přes den byly mraky značně protrhané, dost svítilo sluníčko. V noci bylo až osm pod nulou, ráno dva. Na obloze bylo jen málo mráčků, takže bylo slunečno. Pokratický potok teče, Kamýcký je zamrzlý. V noci na středu 9. února byl prozatím největší mráz, ráno v sedm klesla rtuť na 8 pod nulou, přes den se mráz držel jen na jednom stupni, sluníčko svítilo jako na horách. Ve čtvrtek 10. února byla obloha zatažená, teplota i přes den stále pod nulou. Večer začalo sněžit a sněžilo po celou noc. Jenže už o půlnoci začala teplota stoupat a ráno před sedmou v pátek 11. února bylo již 4 nad nulou. Sníh tál a byla pěkná břevka. Naštěstí už nesněžilo. O víkendu přišla prudká teplá fronta. Sobota 12. února propršela celá, v neděli sice byly jenom přeháňky, ale teploty se vyšplhaly v poledne na 9 stupňů nad nulou. Večer se ale začalo ochlazovat, kolem 20. hodiny byl pouze jeden nad nulou. V noci sněžilo, ráno byl sice slabý bílý povlak, ale teplota jeden nad nulou ze všeho nadělala břevku. Všude je plno viróz a chřipek, sám jsem ulehl s virózou a tak mohu za minulý týden pouze napsat, že většinou bylo přes den lehce pod nulou. V neděli 20. února, na svátek Oldřichů, ale teploměr večer ukazoval tři nad nulou, v pondělí 21. února v sedm ráno pak jeden nad nulou. V noci na úterý 22. února mírně mrzlo, ale v průběhu dne bylo opět jeden nad nulou. V poledne začalo sněžit a foukat studený vítr. Sníh ale okamžitě tál. Takže to byla pěkná bílá čvachta. Ale večer jsem se z televize dozvěděl, že mohutná sněhová nadílka postihla většinu republiky, bylo spousta autonehod, ruzyňské letiště vůbec nepřijímalo letadla a žádné také nemohlo odstartovat. V noci na středu 23. února opět sněžilo, ráno bylo všude bílo a teploměr ukazoval čtyři pod nulou. V poledne se teploměr vyšplhal na jednu nad nulou, sníh tál. Ale v noci na čtvrtek 24. února teploměr klesnul na osm pod nulou, ráno v sedm bylo ještě 4 pod nulou. K tomu ještě spadla docela nepříjemná mlha. Víkend byl mrazivý, teploty stále pod nulou, foukal nepříjemný vítr. Občas byly slabé sněhové přeháňky. V pondělí 28. února bylo ráno před sedmou osm pod nulou. Foukal ostrý vítr takže se zdálo, že je daleko větší mráz. Pod nulou se teploty držely po celý den.

BŘEZEN 2005

První březnový den připadl na úterý. V sedm ráno teploměr ukazoval sedm nad nulou, vítr nefoukal takže rozdíl oproti předcházejícímu dni byl značný. Ale ve středu 2. března už bylo v sedm ráno 9 pod nulou. Kolegyně z Třebenic mi řekla, že u nich bylo dokonce 15 pod nulou. Obloha byla téměř celá modrá. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 3. března, jen ráno v sedm bylo o něco "tepleji" - 7 pod nulou, v poledne nula stupňů. V pátek 4. března bylo v sedm ráno dokonce "jen" čtyři pod nulou. Víkend byl mrazivý, v neděli 6. března v pozdním odpoledni začalo sněžit a foukat studený vítr. V noci na pondělí 7. března teplota klesla na mínus devět stupňů, ráno v sedm byly čtyři pod nulou a všude ležel sníh. V televizi varovali řidiče před sněhovými jazyky, na horách leží neuvěřitelné množství sněhu. V noci na úterý 8. března přišlo mírné oteplení, teploměr ráno v sedm ukazoval dva nad nulou. Ve středu 9. března jsem byl v Praze. Teploměr byl nad nulou, ale foukal nepříjemný vítr, občas byly sněhové přeháňky (mokrý sníh). Když jsem šel pěšky z Újezda na Národní třídu, těsně před mostem se zvedl silný vítr a přišla sněhová pumelenice. Trvalo to až do poloviny Národní třídy. Koryto Vltavy bylo plné vody, ale to je zřejmě z přehrad, které se vypouštějí pro případ rychlé oblevy. Média píší, že na horách leží nejvíce sněhu za posledních 40 let. V noci na čtvrtek ale zase přišly mrazy, v sedm ráno ukazoval teploměr pět pod nulou, obloha byla nádherně modrá. V poledne bylo jeden nad nulou. Stejný charakter počasí byl i v pátek 11. března, teploměr po ránu ukazoval 4 pod nulou. O víkendu se teploty přes den držely nad nulou, v neděli dokonce teploměr ukazoval 6 stupňů. Zmizeli poslední zbytky sněhu. V noci na pondělí 14. března sice zřejmě mrzlo (cestou do práce jsem viděl v některých zákoutích zmrzlé louže), ale už v sedm ráno bylo jeden nad nulou. V poledne se teploměr vyšplhal na 9 stupňů. V noci na úterý 15. 3. už nemrzlo, v 7 ráno bylo už 4 nad nulou, obloha polojasná. Ve středu 16. 3. jsem byl v Praze. Ráno bylo chladno, ale v poledne už skutečně jarně. Ještě večer teploměr ukazoval 11 stupňů.

Ve čtvrtek 17. března bylo po ránu 5 nad nulou, přes den dokonce 17 stupňů. Obloha byla modrá. Labe i Ohře jsou sice plné, ale klidné a k okraji koryt je ještě daleko. Kamýcký potok je zcela vyschlý, Pokratický potok sice plný bahnitě vody, ale i on je v korytě. V pátek 18. března ráno v sedm bylo už 11 nad nulou, obloha zatažená a po celý den byly mírné přeháňky.

V sobotu 19. března bylo neuvěřitelných 16 nad nulou, zdálo se, že jaro je tady. K ochlazení, sice mírnému, došlo v neděli 20. března a v noci na pondělí 21. března teploměr dokonce klesl na 4 pod nulou. V sedm ráno byly ještě dva pod nulou. Teplotní výkyv to neuvěřitelný! Tento prudký pokles teplot také zastavil prudké tání nebývale velkého množství sněhu na horách. Hladiny řek, které kulminovaly v neděli večer (v Litoměřicích žádnou škodu Labe nenapáchalo), začaly v pondělí 21. března klesat. Teploměr v sedm ráno v úterý 22. března byl na nule, obloha modrá předznamenávající nádherný den. Ten skutečně byl. Ve středu 23. března bylo po ránu zamračeno, docela chladno, ale příjemně. Přes den bylo 10 nad nulou. Čtvrtek 24. března byl po ránu chladný, ale v poledne se obloha začala protrhávat a teploměr se vyšplhal až na 15. stupňů. O Velikonocích se značně ochladilo, bylo polojasno a nepršelo. V úterý 29. března bylo po ránu 6 nad nulou, obloha zcela zatažená. Ve středu 30. března bylo ráno v sedm 9 nad nulou, obloha stále zatažená. Poslední dubnový den bylo přes noc lehce pod nulou, přes den 15 nad nulou.

DUBEN 2005

Neuvěřitelné, daleko větší teplotní rozdíly, byly i na Apríla, 1. dubna. V noci bylo pět pod nulu v poledne 17 nad nulou, obloha jasně modrá. Teplotní rozdíly pokračovaly i o víkendu. V noci lehce pod nulou, přes den až 15 nad nulou, obloha krásně modrá. Stejný charakter počasí byl i v pondělí 4. dubna. Ráno v sedm ale už pět nad nulou, v poledne 17, obloha bez mráčku. Tepleji bylo v úterý 5. dubna. Ve středu 6. dubna jsem byl v Praze. Po ránu bylo velice chladno, v poledne a odpoledne zase až příliš horko. Ve čtvrtek 7. dubna bylo po ránu už 8 nad nulou, spadlo několik kapek deště, obloha byla celá zatažená. Kamýcký potok je zcela vyschlý, Pokratický teče ve své obvyklosti. Večer bylo docela teplo, 11 nad nulou. V pátek 8. dubna si po ránu lehce zapršelo, teploměr v sedm ukazoval 8 stupňů, v poledně 15. Obloha byla celá zatažená. Víkend byl studený, občas si velmi slabě zapršelo. V pondělí 11. dubna bylo ráno v sedm jen dva nad nulou, ale obloha překvapivě modrá. Den to byl sice studený a to i když v poledne teploměr ukazoval 14 stupňů, ale jinak velice nádherný. Další dny, úterý 12. a středa 13. dubna byly charakteristické studenými rány, ale značnými teplotami, až 17 stupňů, odpoledne. Ve středu byla obloha zatažená. Ve čtvrtek 14. dubna bylo už ráno v šest 11 nad nulou, obloha polojasná, nádherný to teplý den. V pátek 15. dubna bylo 12 nad nulou už v sedm ráno, obloha téměř modrá, v poledne bylo až horko, jarní bundičky byly najednou těžké, dalo se chodit v krat'asech a v košili s krátkými rukávy. Víkend byl nádherný, hlavně sobota, kdy bylo stoprocentní letní počasí. V neděli odpoledne přišly dvě bouřky. Tu první doprovázel téměř přívalový déšť. Vzduch se nádherně osvěžil. V pondělí 18. dubna bylo ráno v sedm 14 stupňů, obloha zatažená, vzduch pronikavě svěží, pro lidi osvěžující počasí. V úterý 19. dubna bylo v sedm ráno 9 stupňů, obloha modrá, příjemně. Další dny bylo nádherně včetně víkendu i když podstatně chladněji. V pondělí 25. dubna ukazoval teploměr ráno v sedm 8 nad nulou a lehce pršelo. Odpoledne bylo 15 nad nulou a zapršelo si trochu víc. V kopcích ale muselo pršet hodně. Pokratický potok byl plný vody, v Kamýckém potoce jsem tak silný průtok letos ještě neviděl. V úterý 26. dubna bylo po ránu 11 nad nulou, obloha zatažená. Ve středu 27. dubna bylo po celý den dusno, obloha zatažená, dopoledne začalo pršet a drobný déšť vydržel s malými přestávkami po celý den. Bylo jen asi 15 nad nulou, ale člověk měl pocit, že je v prádelně. To vše vyvolávala deprimující náladu. Od čtvrtka 28. dubna se počasí začalo lepší, o víkendu bylo skutečné léto.

KVĚTEN 2005

První květnový den připadl na neděli. Byl opravdu nádherný, ani ne tak jarní jako letní. Teploměr v poledne ukazoval 23 stupňů, ještě v devět večer bylo 11 nad nulou. Obloha nádherně modrá. Stejně to bylo i pondělí 2. května. Obloha modrá, ráno v sedm 11 stupňů, v poledne 27, ještě večer ve 21 hodin ukazoval teploměr 21 stupňů. V televizních novinách hlásili, že na některých místech teploměr ukazoval přes 30 stupňů, což je tropický den. V každém případě to letos byl zatím nejteplejší den. Už 19 stupňů bylo v úterý 3. května v sedm ráno, obloha stále jasně modrá. V poledne se ale zatáhlo, příjemně ochladilo a lehce začalo pršet. Byla to úleva. Odpoledne přišlo víc. Když jsem šel kolem šestnácté hodiny domů, viděl jsem jak ožil Pokratický, ale hlavně Kamýcký potok. Přišlo lehce i v noci na středu 4. května. Ráno bylo všude vlhko, obloha zatažená, teploměr ukazoval jen 8 stupňů. Ale bylo docela příjemně. V noci na čtvrtek 5. května svěže přišlo, ráno bylo jen 7 nad nulou, ale jinak docela příjemně. Ochlazování pokračovalo i v pátek 6. ledna, teploty přes den nepřesáhly 17 stupňů, občas si lehce zapršelo, na obloze se válely těžké mraky. Víkend byl nechutně studený s občasnými přeháňkami. *V televizi ukazovali, že v Krkonoších napadlo 20 cm sněhu!* Ledoví muži přišli zřejmě letos o něco dříve. V pondělí ráno 9. května bylo jen 7 nad nulou, obloha sice protrhaná, ale bylo nechutně vlezlo. Odpoledne si zapršelo, ukázaly se černé mraky, dokonce si jednou silně zahřmělo, ale to bylo vše. Kamýcký i Pokratický potok jsou plné vody. Ke zlepšení počasí nedošlo ani v úterý 10. května. Podle předpovědi počasí bylo o jeden stupeň tepleji, ale subjektivně to znát nebylo. Dopoledne polojasno, nepršelo, nechutný vítr. Chladné dny pokračovaly i nadále, ale bez deště. Ve čtvrtek 12. května bylo po ránu 8 nad nulou, obloha zatažená, sluníčko vykuklo jen občas mezi mraky. Chladné dny pokračovaly i přes víkend, občas přišla nějaká ta slabá přeháňka. V pondělí 16. května bylo po ránu 7 nad nulou, ale obloha kupodivu téměř modrá. V úterý 17. května bylo ještě hůře. Po nebi se válely tmavé mraky, v noci přišlo, dopoledne trochu také, teploměr klesl ještě víc, bylo to deprimující. Nepříjemně bylo i ve středu 18. května, teploměr po ránu ukazoval 10 stupňů. Modrá obloha se ukázala ve čtvrtek 19. května, ráno bylo sice chladno, ale přes den bylo jasné, že se konečně otepluje. Přes den se výrazně oteplilo, bylo to jen na košili. Ráno v pátek 20. května bylo studené, jen 7 nad nulou, obloha nádherně modrá, na sluníčku bylo znát, že dostává sílu. V průběhu dne bylo téměř 20 nad nulou, nádherná. K prudkému oteplení došlo v sobotu 21. května, bylo až letně. Ale v neděli 22. května se opět ochladilo, i když mírně, po celý den byly přeháňky. V noci na pondělí 23. května přišla silná bouřka, hřmělo jen praštělo. Ráno jemně a vytrvale přišlo, což vydrželo celé dopoledne. Odpoledne sice přestalo, ale v podvečer se spustil poměrně intenzivní déšť. Zda přišlo celou noc nevím, ale ráno v úterý 24. května bylo všude mokro. Ale bylo dost teplo, přes den přes dvacet stupňů, obloha se mírně začala protrhávat. Kamýckým i Pokratickým potokem se valilo dost vody. Nádherně modrá obloha byla hned po ránu 25. května, teploměr ukazoval příjemných 12 stupňů, přes den bylo dokonce přes dvacet. Ještě tepleji, 25 stupňů, bylo ve čtvrtek 26. května, obloha bez mráčku, neuvěřitelné. Ještě větší teplo bylo v pátek 27. května. Teploty přesáhly poprvé 25 stupňů, bylo léto. Víkend byl tropický a lámal rekordy v Klementinu. V sobotu 28. května bylo 30, v neděli 29. května dokonce 31 stupňů ve stínu (v Klementinu, říkali v televizi, 32 stupňů, což byl stoletý rekord). Také byla nízká vrstva ozónu. V pondělí 30. května ukazoval teploměr sice o něco méně, ale stále to byla vedra na úrovni tropů. Odpoledne se ale zatáhlo a přišel mírný déšť (*V jižních Čechách a v Praze bylo ovšem krupobití a bouřky*). Lehce si zapršelo i v noci na úterý 31. května. Ráno bylo jen 12 nad nulou, přes den sotva 18 a polojasno. Teploty prudce klesly o celých 10°C. Ale bylo to příjemné.

ČERVEN 2005

První červnový den připadl na středu. Byl o něco málo teplejší než poslední květnový den, ale na krátké kalhoty to stále nebylo. Obloha polojasná, teplota ráno v sedm 12 stupňů, v průběhu dne 18. Ve čtvrtek 2. června ukazoval teploměr v sedm ráno 19 stupňů, obloha byla téměř modrá. Otepluje se. V pátek 3. června bylo již po ránu 22 stupňů, přes den kolem 28, obloha modrá.

Bylo neuvěřitelné, jak teploty zase rychle klesly přes víkend, který téměř celý přeháňkově propršel. V pondělí 6. června bylo ráno jen 10 stupňů, po obloze se válely mraky, přes den teploty nepřesáhly 20 stupňů, byly časté přeháňky. Ještě větší zima byla v úterý 7. června. Byl to snad nejchladnější den z této studené fronty. Lepší to nebylo ani ve středu 8. června, snad jen o dva stupínky tepleji, ale na obloze spousta mraků i když si nezapršelo. Trochu lepší se počasí začalo ve čtvrtek 9. června. Ráno v osm bylo 12 nad nulou, ale bylo polojasno a na přímém sluníčku docela teplo. Další mírné oteplování přišlo v pátek 10. června, obloha byla po ránu téměř bez mráčku. Víkend byl nepříjemně studený, v sobotu pršelo, v neděli sice už ne, ale bylo nepříjemně. Počasí se začalo umoudřovat v pondělí 13. června. Ráno sice ještě bylo chladno, pouze 11 stupňů, ale obloha byla polojasná, začalo se ukazovat sluníčko a v poledne bylo již 19 stupňů. Prudce stouply teploty v úterý 14. června. Byl jsem v Praze, teploty dosahovaly 27 stupňů, pařák. Večer se v Litoměřicích zatáhlo, zahřmělo, a pak si pořádně zapršelo. Ve středu 15. června bylo po ránu příjemně, kolem sedmé přišla prudká, ale krátká přeháňka, teploty přes den se pohybovaly kolem 27 stupňů, obloha byla zatažená, odpoledne se ale začala protrhávat. V podvečer se ale zase zatáhla a lehce si zapršelo. Ve 22 hodin večer ukazoval teploměr 18 stupňů. Znamenalo to opět oteplování, ve čtvrtek 16. května byl na obloze jen sem tam nějaký mráček, příjemné teplo. V pátek 17. května bylo už v 7.30 hodin ráno 21 stupňů, obloha téměř bez mráčku, přes den se teploty vyšplhaly na 27 stupňů, pařák. Víkend byl až moc teplý, sobota o něco více, ještě ve 22.00 večer ukazoval teploměr 18 stupňů. Rtuť teploměru stoupala ještě více v pondělí 20. června, obloha téměř bez mráčku, přestávalo to být příjemné. Stejně vedro bylo i v úterý 21. června. Ve středu 22. června bylo již ráno v sedm hodin 20 stupňů, na obloze se ale objevil takový lehký opar. Přes den se teploty dostaly až na 28. stupňů. Ve čtvrtek 23. června byla obloha nádherně modrá, teploty se blížily třicítce, parno. V pátek 24. června bylo už v sedm ráno 25 ve stínu, v poledne rovných 30. O víkendu přešla nad Českem studená fronta. Na Litoměřicku se projevila v sobotu odpoledne slabými přeháňkami, v neděli v šest ráno byla silná bouřka, ale bez kapky deště, dopoledne si ještě zapršelo. Mírně se ochladilo, bylo to příjemné, ale že pršelo nebylo už odpoledne znát. Obloha se protrhala a v pondělí 27. června už bylo zase nebe modré a teploty se pohybovaly kolem 25 stupňů. V úterý 28. června bylo ještě větší vedro, kolem 28 stupňů, obloha bez mráčku. Ve středu 29. června jsem byl v Praze. Bylo to příšerné, teploty kolem 27 stupňů, dlažba rozpálená. V průběhu dne se ale obloha začala zatahovat mraky. Nepršelo. Ve čtvrtek 30. června byla obloha zatažená, ráno v sedm jen 19 stupňů, bylo to příjemné. Kolem desáté hodiny dopoledne začalo lehce pršet. Déšť vydržel po celý den. Ožil i Kamýcký potok.

ČERVENEC 2005

První červencový den připadl na pátek. Ráno bylo pošmourné, v sedm hodin ukazoval teploměr pouhých 17 stupňů, obloha zatažená, ale déšť v noci ustal, takže nepršelo. Příroda se opravdu napila jemnými včerejšími doušky. Stejný charakter počasí, ale bez deště, byl i v sobotu 2. července. Oteplovat se začalo v neděli 3. července, bylo polojasno a teploty přes den téměř 25 stupňů. Téměř tropická vedra uhodila v pondělí 4. července, teploměr v poledne ukazoval 27 stupňů, obloha byla téměř bez mráčku. Bylo až neuvěřitelné, jak prudce kolem 22 hodiny večerní začal teploměr klesat. V úterý 5. července bylo jen kolem 15 stupňů a celý den intenzivně pršelo. Ve středu 6. července sice nepršelo, ale teploměr nepřekročil 20 stupňů. Ve čtvrtek ráno 7. července bylo jen 12 stupňů, obloha zatažená, ale již dopoledne se oblačnost mocně protrhávala. Teploty ale nepřekročily 20 stupňů. Ale už následující den v pátek 8. července byla obloha zcela zatažená a vytrvale pršelo. Teplota v sedm ráno byla pouhých 14 stupňů, přes den se nad 20 stupňů teploty nedostaly. Chladný a deštivý byl i víkend. Mraky se po obloze válely i v pondělí 11. července, ale teplota ráno v sedm hodin byla již 19 stupňů. V průběhu dne se teploty vyšplhaly na 25 stupňů, v podvečer si sice značně zapršelo, ale v úterý 12. července v sedm ráno bylo už 25 stupňů a obloha polojasná. Přes den jsem se k teploměru nedostal, ale byl to pořádný pařák. Ještě v sedm večer bylo 21 stupňů. Ve středu 13. července byla obloha modrá, v sedm ráno 24 stupňů, přes den tak 27.

Ještě tepleji bylo ve čtvrtek 14. července, na obloze ani mráček. V pátek 15. července se teploty blížily třicítce, na obloze ani mráčku. Víkend byl horký, v sobotu si sice lehce 2x zapršelo, ale že pršelo nebylo po chvíli znát. Teploty gradovaly v pondělí 18. července. V poledne dosáhly 30 stupňů! Ještě v 19.00 hodin večer teploměr ukazoval 29 stupňů. V úterý 19. července bylo ráno v sedm 19 stupňů, obloha zatažená, ale nepršelo. Přes den bylo trochu chladněji, 25 stupňů. Odpoledne si zapršelo, večer o něco víc. Ve středu 20. července bylo jen 12 nad nulou, dokonce bylo vidět, že pršelo, obloha se dopoledne protrhala. Bylo chladno, ale velice příjemně. Chtělo to ještě bouřku, aby byl nějaký ten ozón, ale ta nebyla. Ve čtvrtek 21. července se ochladilo ještě víc, ale nepršelo. Teploty přes den nepřesáhly 20 stupňů. V noci na pátek 22. července si lehce zapršelo, celý den byl stejný charakter počasí jako předcházející den. Víkend byl pokračováním předcházejícího počasí. V pondělí 25. července jsem jel do Chebu. Celý den bylo zataženo, místy si cestou zapršelo, v Chebu bylo docela chladno. V úterý 26. července se začalo oteplovat, když jsem odpoledne z Chebu vyjžděl (vlakem ve 14.40 hod.), bylo již docela teplo. Ve středu 26. července bylo kolem desáté již 25 stupňů, obloha téměř modrá. Ve čtvrtek 27. července se teploty pohybovaly kolem třicítky, v televizi hlásili, že na několika místech v republice byl překonán teplotní rekord. Tropická vedra vyvrcholila v pátek 28. července, kdy se teploměr vyšplhal na 35 stupňů ve stínu! V sobotu odpoledne a v noci přišla "studená fronta" v podobě bouřek, silného větru a přívalových srážek. Na Litoměřicku to nebylo tak hrozné, ale největší škody byly v jižních Čechách a Ústeckém kraji, zejména na Teplicku, kde blesk usmrtil mladého muže, kdy se ten chtěl schovat pod stromem. Poslední červencový den, v neděli, již sice nepršelo, ale všude bylo dopoledne mokro.

SRPEN 2005

První srpnový den připadl na pondělí. Příjemně se ochladilo, ale byl to subjektivní pocit. Již v sedm ráno bylo 17 stupňů, obloha modrá. V průběhu dne se teploty držely okolo 25 stupňů. Stejný charakter počasí byl i v úterý 2. srpna. V noci na středu 3. srpna došlo k prudkému ochlazení, celou noc pršelo, pršelo i dopoledne, teploty se pohybovaly ráno kolem 15 stupňů, v průběhu dne teploměr ukazoval 20. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 4. srpna, ale nepršelo, obloha byla sice ještě celá zatažená, ale ne tak tmavými dešťovými mraky. Po ránu bylo 15 stupňů, přes den 21 stupňů. V pátek 5. srpna byla od rána obloha modrá, teploty v průměru o 2 stupně vyšší než předcházející den - tak těch 23 stupňů. Od pondělí 8. srpna do neděle 28. srpna jsem byl na dovolené. Počasí bylo hrozné, teploty se pohybovaly většinou pod 20 stupni, nad tuto hodnotu vylezly jen občas, značně pršelo. Pochopitelně v neděli 28. srpna se vše změnilo, obloha se projasnila, teploměr se dostal nad 20 stupňů. V pondělí bylo ještě tepleji, opět letně, až 25 stupňů. Ještě více, 27 stupňů, bylo v úterý 30. srpna, obloha bez mráčku. Ve středu 31. srpna to už bylo parné léto. Teploty dosáhly 29 stupňů.

ZÁŘÍ 2005

První zářijový den připadl na středu, ale počasí zářijové nebylo. V sedm ráno teploměr sice ukazoval 15 stupňů, obloha byla bez mráčku, ale v poledne bylo tropických 30! V sedm ráno v pátek 2. září bylo 15 nad nulou, přes den se teploty rovněž blížily k třicítce, ale v průběhu dopoledne se na obloze objevil sem tam nějaký mráček. Víkend byl nádherný, teploty příjemně klesly na průměrných 24 stupňů, obloha téměř modrá. Stejný charakter počasí byl i v pondělí 5. září. V sedm ráno 12, přes den 25 stupňů ve stínu. V úterý 6. září bylo v sedm ráno jen 11 stupňů, přes den ale 27 stupňů. Teplotní nůžky mezi nocí a dnem se rozevírají až neuvěřitelně, po ránu se člověk oblečený na den klepe zimou, ve dne se potí. Naprosto stejné to bylo i ve středu 7., ve čtvrtek 8. a v pátek 9. září, na obloze ani mráčku. Sobota 10. září ještě byla ve znamení předcházejících dní, ale obloha se již začala v průběhu dne zatahovat. V neděli 11. září bylo zataženo, podstatně chladněji a navečer byla slabá bouřka a trochu si zapršelo. V noci na pondělí 12. září ovšem pršelo značně, ráno bylo všude mokro, teploty tak 11 stupňů.

Přes den se sice dostaly lehce nad dvacet, ale krásné dny jsou pryč. O něco málo tepleji, až 23 stupňů, bylo v úterý 13. září, ale jinak byl charakter počasí stejný jako předcházející den. Polojasno, po ránu chladno, v poledne příjemně, kolem 23 stupňů, bylo ve středu 14. září. Další dny se už jen ochlazovalo, v pondělí 19. září klesl ráno v sedm hodin teploměr na pouhých šest stupňů. Šest bylo po ránu i v úterý 20. září, obloha bez mráčku a tak v poledne na sluníčku bylo 21 stupňů, což bylo o něco málo více než předcházející den. Šest stupňů v sedm ráno, 21 v poledne, obloha téměř bez mráčku, to byla středa 21. září. Chladná rána a oproti tomu relativně teplá pozdní odpoledne pokračovala i další dny. Celých devět stupňů bylo v sedm ráno v pátek 23. září, obloha téměř bez mráčku. Víkend byl nádherný, v poledne 21 stupňů, večery chladné. Jen sedm nad nulou bylo v pondělí 26. září, ale obloha byla již potažená mraky. Další dny se začalo ochlazovat, byly občasné přeháňky. Ve čtvrtek 29. září bylo jen šest nad nulou a padal drobný severočeský sliz. Babí léto skončilo. Pršet přestalo před polednem, ale v pozdním odpoledni se opět rozpršelo. S malými přestávkami přšelo celou noc i dopoledne v pátek 30. září. V poledne se začala obloha trochu prothávat.

ŘÍJEN 2005

1. říjen připadl na sobotu. Počasí bylo docela příjemné, polojasno, zdálo se, že ještě bude babí léto. Jenže v noci na neděli 2. října se rozpršelo a lilo celou neděli. Déšť v pondělí 3. října sice ustal, po ránu bylo 7 stupňů, ale jinak nic moc. Polojasno bylo v úterý 4. října, teploty se v poledne dostaly až na 17 stupňů. Překvapivě modrá byla obloha ve středu 5. října, v průběhu dne se teploty vyšplhaly téměř ke 20ti stupňům. Babí léto se snad vrací. Nádherně modrá obloha byla ve čtvrtek 6. října. Teploty dosáhly 21 stupňů! Stejný charakter počasí byl i v pátek 7. října, jen teploty byly v průběhu dne o jeden stupínek nižší. Víkend byl nádherný. V pondělí 10. října bylo ráno studené, jen 8 stupňů, ale obloha přes den modrá a teploměr ukazoval 16 stupňů. Nádherné babí léto! Stejný charakter počasí byl i v úterý 11. října. Ráno 7 stupňů, přes den 16, obloha modrá. Ve středu 12. října bylo po ránu sice tepleji, 10 stupňů, přes den opět 16, obloha modrá. Ale byl to poslední den babího léta. Jen 5 nad nulou bylo ve čtvrtek 13. října po ránu, v poledne se obloha začala zatahovat, teploty se pohybovaly kolem 15 stupňů. Pronikavé chladno bylo v pátek 14. října, obloha byla sice téměř modrá, ale teploty se pohybovaly přes den kolem 14 stupňů. V sobotu 15. října byl ještě stejný charakter počasí, ale v neděli 16. října se prudce ochladilo. Bylo sice modro na nebi, ale vlezlo. Stejně chladno bylo i v pondělí 17. října, obloha je stále modrá, jen sem tam nějaký ten mráček. Nepříjemně bylo v úterý 18. října po ránu, foukal vítr, teplota 5 stupňů, obloha zatažená, přes den jen 14 stupňů. Pět nad nulou bylo i ve středu po ránu 19. října, obloha modrá, v poledne jen 14 stupňů, ale bylo bezvětří a na přímém sluníčku se svetry staly těžké. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 20. října. V pátek 21. října bylo ráno před sedmou 6 stupňů, obloha zatažená. Modro na obloze bylo v sobotu 22. října, počasí chladné, ale jinak příjemné. V neděli 23. října se odpoledne rozpršelo, déšť přinesl mírné oteplení takže v pondělí 24. října bylo ráno před sedmou 9 nad nulou. V průběhu dne bylo sedmnáct stupňů, v úterý 25. října dokonce o jeden stupeň více i při zatažené obloze ze které sem tam spadla nějaká ta kapka. Teploty stoupaly i ve středu 26. října a oblečení na které jsme si již zvykli najednou ztěžklo. Přes den bylo 17 stupňů a pod mrakem. Obdobný charakter počasí byl i ve čtvrtek 27. října. Prodloužený víkend (pátek 28. října byl státní svátek vzniku republiky) byl nádherný, obloha modrá, bezvětří, počasí jako na objednávku. V neděli 30. října se změnil letní čas na zimní, poslední říjnový den, v pondělí, se ochladilo, ráno před sedmou byly jen dva nad nulou, přes den 14.

LISTOPAD 2005

První listopadový den připadl na úterý. Ráno byl jen jeden nad nulou, na střeších aut jinovatka, nebe modré, přes den 14. Ve středu 2. listopadu bylo zataženo, ale o něco málo tepleji než předcházející den. V sedm ráno byly 4 stupně, přes den 14. Naprosto stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 3. listopadu. Večer ale teploty klesly jen na 10 stupňů.

V pátek 4. listopadu bylo relativně, oproti předcházejícím dnům, tepleji, obloha zatažená, občas spadla nějaká ta kapka deště. Víkend byl obdobný, v pondělí 7. listopadu ráno bylo 8 nad nulou, obloha zatažená, v půl jedenácté bylo 9, ve čtrnáct hodin odpoledne 10 stupňů. Další dny teploty začaly klesat, ve středu 9. listopadu bylo ráno v sedm jen 2 nad nulou, obloha zatažená. Potřebovalo by zapršet, všude je sucho, Kamýcký potok je zcela vyschlý. V čtvrtek 10. a v pátek 11. listopadu bylo o něco málo tepleji, ale jinak bylo počasí v podstatě stejné jako předcházející dny. O víkendu se mírně oteplilo, ale pošmourno bylo i nadále, déšť stále nikde. V pondělí 14. listopadu v sedm ráno bylo 8 stupňů. Stejný charakter počasí byl i ve středu 15. listopadu. Večer se ale ochladilo a po dlouhé době si lehce zapršelo. Že se tak stalo bylo vidět i po ránu ve středu 16. listopadu, kdy teploměr ukazoval 3 nad nulou a bylo jasné, že se počasí bude měnit. Ochlazovalo se. Pršelo i o státní svátek 17. listopadu, když jsem tlačil svůj dvoukolák (zvanou káru) na svoji zahrádku po cestě k Richardu kam jsem jel pro seno králíkům, začaly padat krupičky, které vítr začal točit. Netrvalo to ale naštěstí dlouho. Obloha se mračila i v pátek 18. listopadu, teploty se přes den pohybovaly kolem sedmi stupňů. Blíží se zima. Víkend byl studený, v neděli 20. listopadu po ránu sněžilo, na zemi leželo již jeden až dva centimetry sněhu. Ale teploměr před desátou dopoledne ukazoval pět nad nulou a tak odpoledne z toho byla břečka. V poledne přestalo sněžit, ale v podvečer se rozpršelo. V pondělí 21. listopadu byly po ránu jen dva nad nulou, ale v noci muselo mírně mrznout. Cestou do práce byla na ulicích slabá námraza, v některých místech se dalo pěkně uklouznout. Kamýcký potok sice nijak moc neteče, ale nějaká voda v něm přeci je. V úterý 22. listopadu sice námraza nebyla, teploty byly o něco vyšší, ale foukal studený, vlezlý vítr, takže subjektivně se zdálo, že je chladněji než předcházející den. V poledne bylo rovných pět nad nulou a občas si jemně zamrholilo. Ve středu 23. listopadu sice nepršelo, ale obloha byla zatažená, teploty se pohybovaly kolem pěti nad nulou. Hrozně se chtělo spát. Prozatím nejnižší teplota letošního podzimu byla ráno před sedmou ve čtvrtek 24. listopadu. Teploměr ukazoval rovnou nulu. Obloha byla i nadále zatažená, ale nepršelo. Večer ale klesl teploměr pod nulu. V pátek 25. listopadu dokonce ukazoval ráno v sedm 4 pod nulou, sněžilo a mohlo být tak 2 cm. Sníh se udržel po celý den. Služebně jsem byl v Levině, cesta to byla docela dobrodružná, v horách v poledne bylo již tak 5 cm sněhu. Při zpáteční cestě jsme v Trnovanech zahlédli dopravní policii vyšetřující pomačkané plechy osobních aut. Sněžit přestalo až odpoledne. Od pondělí 29. listopadu jsem byl týden na dovolené a tak o počasí nic nepíši.

PROSINEC 2005

Do práce jsem přišel v pondělí 5. prosince. Ráno v sedm byly tři nad nulou, obloha zatažená, v úterý 6. prosince dva nad nulou. Obloha zatažená, ale nic z ní nepadalo. Počasí je to deprimující. Stejný charakter počasí byl i ve středu 7. a ve čtvrtek 8. prosince. V pátek 9. prosince bylo ráno před sedmou pět nad nulou, obloha zatažená. Stejný charakter počasí byl i o víkendu i když v neděli bylo znát ochlazení. Přes den bylo jen jeden až dva nad nulou, stejné to bylo i v pondělí 12. prosince. V úterý 13. prosince jsem byl v Praze, teploměr ukazoval v hlavním městě v poledne 2 nad nulou, ale subjektivně měl člověk pocit, že je tepleji. Ve středu 14. prosince bylo po ránu 2 nad nulou, drobně přšelo, takový ten pravý severočeský sliz, obloha zatažená. Bez deště, ale ve stejném charakteru byl i čtvrtek 15. prosince, v pátek 16. prosince bylo ráno před sedmou pět nad nulou, přšelo a foukal nepříjemný silný vítr. Z pátku na sobotu 18. prosince napadlo velké množství sněhu a foukal silný vítr. Teploty se sice držely jeden stupeň nad nulou, ale pro zataženou oblohu sníh netál. Vše se uklidnilo v noci na neděli 18. prosince, občas vykouklo i sluníčko, ale odpoledne si ještě trochu zasněžilo.

Horší to bylo v republice. Vichřice až o síle orkánu a sněhové vánice si v pátek 17. prosince vyžádaly dva životy. Sněhová vánice za sebou zanechala zaváté silnice s uvízlými auty a popadanými stromy. V Děčíně spadl strom na projíždějící auto. Devětačtyřicetiletý řidič byl na místě mrtvý. Spolujezdkyně byla po ošetření v nemocnici propuštěna do domácí péče.

Podle místních lidí spadl strom na auto po silném poryvu větru. Na Zlínsku zemřel při dopravní nehodě dodávky na náledí starší muž. Kvůli silnému větru musel být dokonce po dlouhých letech pro návštěvníky uzavřen i Pražský hrad. Kvůli náledí a sněhovým závějím byly během dne neprůjezdné desítky silnic hlavně v horských oblastech včetně tahu z Jičina do Krkonoš. Na horách napadlo 40 cm sněhu.

V severočeském regionu byly škody spočítány na 10 miliónů korun. Severočeská energetika hlásila na 500 poruch na všech vedeních elektrické energie. Nejrozsáhlejší porucha byla na čtyřnásobném vedení velmi vysokého napětí v blízkosti nákupního střediska v Ústí nad Labem - Všebořicích. Prudké nárazy větru zde způsobily pád dvou stožárů vedení 110 kV a vážné poškození třetího. K řadě závažných poruch došlo na vedeních vysokého a nízkého napětí. Například v oblasti Žatce byla v případě vedení vysokého napětí nezbytná výměna šesti betonových sloupů. Značnou komplikací byla při odstraňování poruch nepřízeň počasí a často i nedostupnost terénu.

Vítr pustošil i Litoměřicko. V Bohušovicích nad Ohří ulétla střecha místního zemědělského družstva. V Lovosicích se zlomil Vánoční strom, v Litoměřicích vítr odnesl právě postavené vánoční tržiště. Po celém Litoměřicku pak bylo množství poškozených aut, zablokovaných silnic, poničených střech a polámaných stromů. V některých místech na Litoměřicku vítr dosahoval rychlost vyšší 118 km za hodinu, na Milešovce dokonce 144 km v hodině. Byla to tedy větší rychlost než v Krkonoších či Jizerských horách, kde se rychlost větru pohybovala kolem 139 km v hodině.

V pondělí 19. prosince byla situace klidná, teploměr v sedm ráno ukazoval jeden stupeň nad nulou, sníh mírně tál, ale pro jeho množství (tak 20 cm), to ještě nějaký čas potrvá. Odpoledne začal padat mokrý sníh. V úterý 20. prosince bylo několik stupňů nad nulou, sníh tál a všude byla pěkná břečka. V poledne bylo pět nad nulou, Pokratický i Kamýcký potok byly plné vody. Tání pokračovalo i ve středu 21. prosince. Ráno v sedm byly tři nad nulou, odpoledne si zapršelo. Zřejmě přšlo i v noci na čtvrtek 22. prosince, ráno v sedm byly již čtyři nad nulou. Stejný charakter počasí byl i v pátek 23. prosince a na Štědrý den 24. prosince. Teploty až pět nad nulou přes den, občas si lehce zapršelo. Štědrý den a první svátek vánoční (sobota a neděle) byly na blátě. V noci na pondělí 26. prosince teploty klesly na mínus tři a zasněžilo si. Přes den teploměr ukazoval jeden nad nulou, obloha se protrhala a tak vše roztálo. V úterý 27. prosince ležel všude sníh, teploměr v sedm ráno ukazoval nulu, obloha zatažená. V poledne bylo jeden nad nulou a vše tálo. Chodilo se v pěkné břečce. V noci na středu 29. prosince opět sněžilo. Místy bylo po ránu, kdy teploměr ukazoval na nulu, mírné náledí. Předcházející den totiž všechen sníh všude neroztál. Večer začaly teploty klesat, kolem šesté byly již tři pod nulou, v deset večer už pět pod nulou. Silně začalo sněžit, ráno v sedm bylo všude spousta sněhu (nic jsem neměřil, ale 30 cm ho napadnout mohlo), na Litoměřice nebývalé to množství, ráno v sedm byly tři pod nulou. Podle televize takové množství sněhu napadlo v republice naposledy před patnácti lety. Sněžilo prakticky celé dopoledne. Večer teploty klesly na šest pod nulou. V pátek ráno, 30. prosince, ale bylo již jen dva pod nulou, nesněžilo, obloha zatažená. V průběhu dopoledne se ale obloha protrhala, byla nádherně modrá, téměř bezvětrí, teplota zůstala pod bodem mrazu. Počasí jako na horách, které se v Litoměřicích často nevidí. Na Silvestra bylo sice ještě pod nulou, ale teplota byla již přijatelná.

2) ZE ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA

Z 1. jednání Rady města 6. ledna 2005

- Rada města (RM) schválila "Smlouvu" uzavřenou mezi Městem Litoměřice a Svazem důchodců České republiky, městská organizace Litoměřice, která upravuje využívání nebytových prostor objektu budovy Alšova 8, Litoměřice, za účelem provozu Klubu důchodců. Platnost smlouvy ode dne schválení RM.
- RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi Obcí Mířejovice a Městem Litoměřice.
- RM vzala na vědomí: Rychlá záchranná služba je od 1. ledna 2005 dočasně umístěna do budovy kasáren Jiřího z Poděbrad, a to do doby, než bude vystavěna nová budova v sousedství Městské nemocnice.

Z 2. jednání Rady města 18. ledna 2005

- Rada města (RM) schválila uzavření přestupků na úseku projednávání přestupků mezi Obcí Mířejovice, Polepy, Velké Žernoseky a Žalhostice s Městem Litoměřice.
- RM pověřila tajemníka ing. Löwyho, ing. arch. Protivu a ing. Nejtka provést stavebnětechnické posouzení budovy hájovny v Kundraticích a porovnání vynaložených investičních nákladů do doby poslední rekonstrukce.
- RM pověřila odbor sociálních věcí a zdravotnictví poskytnutím příspěvků *Středisku Rané péče Praha* za postižené dítě Stanislavu Novákovou ve výši 10.000,-Kč.
- RM odvolává na základě výsledků kontroly interního auditu a právního rozboru ze dne 17. ledna 2005 paní Jaroslavu Simonovou z funkce ředitelky příspěvkové organizace *Centrální školní jídelna Litoměřice*, Svojsíkova 1, s platností ke 20. lednu 2005.
- RM vydala nařízení, kterým se stanovuje zákaz sběru hlemýždě zahradního na celém správním obvodu obce s rozšířenou platností Litoměřice, mimo území Chráněné krajinné oblasti České středohoří a Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko.

Z 1. jednání Zastupitelstva města 27. ledna 2005

- Zastupitelstvo města se zabývalo především prodeji a nákupu pozemků.

Z 3. jednání Rady města 3. února 2005

- Rada města (RM) schválila znění dodatku smlouvy o dílo na údržbu části lesoparku Mostná hora mezi Městem Litoměřice a Tomášem Jirmusem.
- RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi Městem Litoměřice a obcemi Ploskovic, Trnovany a Třebušín.
- RM uložila správnímu odboru, aby dne 10. března 2005 zajistil vyvěšení Tibetské vlajky na budově radnice.
- RM rozhodla o vydání předběžného souhlasu k žádosti Komerční banky, a. s. o umístění bankomatu v prostorách Domu kultury v Litoměřicích s přístupem pro veřejnost z ulice.
- RM rozhodla o připojení se Města Litoměřic k celosvětové akci *Vlajka pro Tibet*.

Ze 4. jednání Rady města 17. února 2005

- Rada města (RM) schválila využití pracovníků Technických služeb města Litoměřice ke kácení devíti kaštanů v Masarykově ulici (v případě vydání povolení). Kácení bude provedeno v rámci příspěvku na činnost Technických služeb města Litoměřice pro rok 2005.
- RM schválila poskytnutí příspěvku Severočeské stanici ochrany fauny - *Falco Dolní Týnec* ve výši 5.000,-Kč. Finanční prostředky budou poukázány z rozpočtu odboru životního prostředí.
- RM schválila smlouvu s SZÚ Ústí nad Labem na celkový monitoring ovzduší ve městě Litoměřice.
- RM schválila smlouvu o výpůjčce s EKO-KOM a. s. na bezúplatnou půjčku 290 kusů kontejnerů na intenzifikaci odděleného sběru využitelných položek komunálního odpadu.

Z 5. jednání Rady města 1. března 2005

- Rada města (RM) schválila podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) výjimku z počtu dětí zapsaných do třídy mateřské školy a to do počtu 28 dětí v jedné běžné třídě.
- RM schválila zábor veřejného prostranství - Mírové náměstí, pro křesťanské církve působící v Litoměřicích dne 17. června 2005 za účelem pořádání festivalu LIFE. Akce je povolena bez poplatku. Pořadatel zabezpečí úklid a uhradí náklady na spotřebovanou elektrickou energii.
- RM schválila mandátní smlouvu o zajištění administrace *Programu obnovy venkova Ústeckého kraje 2005*, mezi Městem Litoměřice (mandatář) a Ústeckým krajem (mandant).
- RM schválila dohodu mezi obcí Křešice a městem Litoměřice uzavřenou za účelem zakoupení a provozu laserového měřiče rychlosti.
- RM doporučuje Zastupitelstvu města uvolnění částky 100.000,-Kč (sto tisíc) z rezervy města na doplatek rolby pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Slavoj.
- RM doporučuje Městskému zastupitelstvu schválit předloženou smlouvu mezi Městem Litoměřice a Ministerstvem pro místní rozvoj o poskytnutí grantu na akci *Oprava komunikací historického jádra městské památkové rezervace Litoměřice*.
- RM vzala na vědomí jmenování ing. Zuzany Kotasové novou zástupkyní ředitelky příspěvkové organizace Městská kulturní zařízení Litoměřice s účinností od 9. března 2005.
- RM nominovala na pevný mandát (podle stanov svazku obcí) do rady *Euroregionu Elbe/Labe* jako zástupce města Litoměřic pana Jiřího Landu (místostarosta).

Z 2. jednání Zastupitelstva města 10. března 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo předloženou smlouvu mezi Městem Litoměřice a Ministerstvem pro místní rozvoj o poskytnutí grantu na akci *Oprava komunikací historického jádra městské památkové rezervace Litoměřice*.

Ze 6. jednání Rady města 17. března 2005

- Rada města (RM) schválila pronájem ulice *Karla IV.* společnosti *Výstavy s. r. o.*, Litoměřice za účelem parkování vozidel v době konání akcí *Zahrady Čech* dle plánu výstav za stanovenou cenu 3.000,- Kč za rok.
- RM schválila zábor veřejného prostranství - zeleného palouku u Kulturního domu pro ICM Litoměřice a sdružení historického šermu *Livonci* za účelem pořádání kulturní akce *Rekonstrukce historického období první poloviny 15. století a bitvy u Compière - Johanka z Arku*. Akce je povolena bez poplatku.
- RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Drahobuz a Městem Litoměřice.
- RM schválila podmínky pro prodloužení smlouvy o ubytování v Ubytovně Želetice:

1. Řádný pracovní poměr s platnou pracovní smlouvou jednoho z ubytovaných partnerů.
2. Založené spoření na zabezpečení bydlení.

Oba předchozí body musí být splněné, aby bylo možno prodloužit smlouvu o ubytování v Ubytovně Želetice po ukončeném roce ubytování.

- RM vzala na vědomí oznámení o konání shromáždění v souvislosti s pronásledováním Falun Gongu v Číně dne 15. března 2005 na Mírovém náměstí v Litoměřicích.

Ze 7. zasedání rady města 31. března 2005

- Rada města (RM) schválila úhradu vzniklé ztráty z rezervního fondu příspěvkové organizace *Knihovna K. H. Máchy Litoměřice*.
- RM schválila rozšíření systematizace u Městské policie o sedm strážníků od 1. dubna 2005 pro kontrolní činnost v rámci placené zóny stání.
- RM schválila převedení školních spojů do režimu jízd ve všedních dnech a jednotné jízdné ve výši 8,-Kč na všech spojích linek B, D, městské hromadné dopravy v Litoměřicích od 1. května 2005.
- RM schválila smlouvu o bezbariérový vstup základní škola Ladova ulice Litoměřice uzavřenou mezi Městem Litoměřice a společností *Chládek & Tintěra a. s.*
- RM schválila smlouvu o dílo *oprava pláště kostela sv. Václava* uzavřené mezi městem Litoměřice a Tomášem Hlaváčkem.
- RM schválila smlouvu s firmou I. M. ROTHBAUER projekční ateliér Ústí nad Labem na zhotovení plánu územního systému ekologické stability krajiny pro katastrální území: Horní Řepčice, Liběšice, Zimoř, Úštěk, Lukov u Úštěku, Lhota u Úštěku, Ostré, Kalovice, Rašovice u Kalovic a Robeč.
- RM jmenovala paní Šárku Pěknou zvlášť pověřeným zaměstnancem pro výkon interního auditu s účinností od 1. dubna 2005.

Z 8. mimořádného zasedání Rady města 6. dubna 2005

- Rada města (RM) schválila smlouvu o bezúplatném převodu majetku zdravotnického zařízení kategorie "B" do vlastnictví Města Litoměřice.

Z 9. jednání Rady města 12. dubna 2005

- Rada města (RM) schválila znění předložené smlouvy o dílo se zpracováním připomínky ing. arch. Protivy na akci *Stavební úpravy bývalé lahvárny v areálu pivovaru na parkoviště pro návštěvníky památkové rezervace Litoměřice, ul. Krajská, Litoměřice* uzavřenou mezi Městem Litoměřice a firmou *Chládek & Tintěra, a. s.*
- RM schválila zábor veřejného prostranství dne 30. dubna 2005 do 24.00 hodin - pozemková parcela č. 1245/1, k.ú. Pokratice pro Občanské sdružení PROVAS za účelem pořádání akce *Pálení čarodějnic*. Akce je povolena bez poplatku.
- RM schválila smlouvy o dílo mezi Městem Litoměřice a Mgr. Oldřichem Doskočilem na *Zápisy kroniky města Litoměřice* za rok 2004 a 2005.
- RM schválila text vzorové smlouvy o úhradě neinvestičních nákladů Městu Litoměřice za žáky, kteří plní povinnou školní docházku v některé ze základních škol v Litoměřicích a mají trvalý pobyt v jiné obci.

Z 10. mimořádného jednání Rady města 21. dubna 2005

- Rada města (RM) schválila smlouvu o dílo *Rozšíření stávajícího městského kamerového systému* uzavřenou se společností GEPARD, s. r. o. Pardubice.
- RM schválila smlouvu o dílo *Oprava parkovacích míst - Mírové náměstí* uzavřenou se společností DAPS, v. s. o. Litoměřice.

Ze 3. jednání Zastupitelstva města 21. dubna 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí finanční dotace ve výši 200.000,-Kč pro SHC KILLERS Litoměřice na vybudování sociálního zázemí a elektroinstalace hokejbalového hřiště.
- ZM zvolilo pana Radovana Novotného za přisedícího Okresního soudu v Litoměřicích na dobu 4 let.
- ZM delegovalo místostarostu Jiřího Landu zastupováním Města Litoměřic na sněmu Svazu měst a obcí České republiky dne 26. a 27. května 2005.

Z 11. zasedání rady města 28. dubna 2005

- Rada města (RM) schválila dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo č. 24349/02 na zhotovení stavby *Dokončení cyklostezky pod Tyršovým mostem* uzavřené mezi firmou *Chládek & Tintěra*, Litoměřice.
- RM schválila bezplatné zapůjčení stánků pro zástupce církvi na akci *Litoměřický festival soudobé křesťanské kultury* dne 17. června 2005.
- RM schválila znění předložené smlouvy o dílo na akci *Územní plán Města Litoměřice* uzavíranou mezi Městem Litoměřice a ing. arch. Pavlem Koubkem.
- RM schválila zábor veřejného prostranství - Mírové náměstí pro Občanské sdružení *Jurta* za účelem pořádání benefiční akce *Cihla*. Akce proběhne 25. až 28. května 2005.
- RM schválila smlouvu o poskytnutí podpory Všeobecnou zdravotní pojišťovnou na kampaň *Na kolo jen s přilbou*.

Z 12. jednání Rady města 12. května 2005

- Rada města (RM) schválila pro společnost *Stillking Film s.r.o. Praha* zábor veřejného prostranství za účelem natáčení reklamního spotu na ochranné přilby dne 14. května v ulici Michalská, Krajská, Jarošova, Vodní, Okružní a 5. května v Litoměřicích za finanční úhradu 30.000,-Kč a za podmínky řádného projednání společnosti s dotčenými subjekty.
- RM schválila vzhledem k vyjímečné situaci Obce Keblice snížení neinvestičních nákladů za dojíždějící žáky základní školy v Keblicích.
- RM pověřila ing. Palána (místostarosta) přípravou na zpracování finanční analýzy týkající se výstavby nového výstavně-kongresového centra v areálu Zahrada Čech v Litoměřicích a přípravou všech potřebných podkladů k oslovení firem na zpracování podkladů pro podání žádosti o dotaci z Evropské unie a její následné předložení Radě města k projednání.
- Ing. Palán informoval o schůzce s ing. Pernou na Krajském úřadě v Ústí nad Labem, která se týkala zrušení vlakových spojů. Návrhy spojů, které by měly být zrušeny budou nahrazeny autobusovou dopravou. Jde o rušení vlakových spojů na trase Lovosice - Česká Lípa a zpět. Trasa Děčín - Lysá nad Labem je prozatím beze změn. Některé spoje se mění z celotýdenních jen na pracovní dny. Zrušení vlakových spojů se netýká kyvadlového spoje Lovosice - Litoměřice a zpět.
- Ing. Palán informoval, že Město obdrželo 4 a půl milionu Kč na opravu komunikací II. třídy. Oprava Masarykovy ulice bude stát 2 milióny Kč a zbývajících 2,5 miliónu jsou na opravy komunikací v regionu.

Ze 4. mimořádného jednání Zastupitelstva 19. května 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo dodatek č. 1 Zřizovací listiny OSBH.

- ZM delegovalo starostu města Mgr. Ladislava Chlupáče zástupcem Města Litoměřic na valné hromadě SVS, a. s. Teplice konané dne 3. června 2005 v Teplicích.

Z 13. jednání Rady města 25. května 2005

- Rada města (RM) schválila znění předložené smlouvy mezi Městem Litoměřice a ing. arch. Koubkem na akci *Územní plán obcí Litoměřice - Mlékojedy*.
- RM schválila prominutí poplatku za zábor veřejného prostranství - Střeleckého ostrova firmě *Hanzl, a.s. Litoměřice* za účelem pořádání akce *Litoměřická jurta* v termínu od 27. května do 29. května 2005.
- RM schválila znění smlouvy o dílo č. 25595/02 se zpracováním připomínek ing. arch. Protivy uzavíranou mezi Městem Litoměřice a firmou *Chládek & Tintěra, a.s. Litoměřice* na akci *Litoměřice - Střelecký ostrov - cesta od podchodu k mostku*.
- RM schválila provedení oprav budovy Máchovy schody čp. 4, Litoměřice v rámci rozpočtu OSBH v etapách. Oprava tělocvičny: odvětrání, umyvárny, stropní izolace potrubí, výměna radiátorů ústředního topení v tělocvičně, podlah v učebnách, výměna podlahových krytin v sále, opravy ústředního topení. Rozsah prací a cena budou zpřesněny.

Ze 14. jednání Rady města 9. června 2005

- Rada města (RM) schválila firmu Gerhard Horejsek a spol., s.r.o., Podviní 73, Litoměřice pro realizaci výstavby terárií v Domě dětí a mládeže Rozmarýn v Litoměřicích.
- RM schválila výstavbu dětského hřiště na pozemku ve dvoře Ubytovny Želetice v Litoměřicích v ulici Želetická 2187/11, Litoměřice z finančních prostředků získaných provozovatelem občanského sdružení "Naděje". Provoz a údržba bude hrazena z finančních prostředků sdružení.
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a Ústeckým krajem o poskytnutí dotace na akci "Oprava historické dlažby Kostelního náměstí v Litoměřicích".
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a SN Consultancies, Brusel, na vypracování projektové dokumentace na akci "Multifunkční hala Litoměřice".
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou BUST, s.r.o., Školská 322, Budyně nad Ohří, na akci "Litoměřice, zimní stadión - rekonstrukce sněžné věže".
- RM revokovala usnesení RM č.1/3 ze dne 28.4.2005 a schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou N+N - Konstrukce a dopravní stavby, Litoměřice s.r.o., Masarykova 31, Litoměřice na akci "Regenerace panelového sídliště Družba - Litoměřice - I.etapa".
- RM doporučuje Zastupitelstvu města schválit provedení celé stavby parkoviště v areálu pivovaru v Litoměřicích a ukládá odboru územního rozvoje města s komisí ÚRM připravit úpravu projektu tak, aby došlo ke snížení nákladů na tuto akci.
- RM schvaluje provedení opravy parkánového zdiva za divadlem K. H. Máchy v Litoměřicích s tím, že finanční plnění akce proběhne v roce 2005 až 2006.
- RM schválila pojmenování nově vznikající ulice v Litoměřicích v katastrálním území Pokratice jménem *Broskvová*.
- RM vzala na vědomí uspořádání hudebního festivalu *Litoměřický kořen 2005* agenturou *Modrý z nebe* ve dnech 1. a 2. července v areálu letního kina na Střeleckém ostrově v Litoměřicích. RM zároveň uložila pořadateli, aby o konání hudebního festivalu informoval městskou policii a formou tiskové zprávy občany města.

Z 5. jednání Zastupitelstva města 23. června 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo podání žádosti o bezúplatný převod pozemků a budov - objektů v k.ú. Litoměřice ve vlastnictví Armády České republiky a to části vojenského objektu bývalých "Kasáren Dukelských hrdinů" (dříve Kasárna Jiřího z Poděbrad).
- ZM schválilo prodeje stavby "Meruňková ulice, k.ú. Pokratice - vodovod a kanalizace".
- ZM schválilo bezúplatný převod nemovitostí v k.ú. Litoměřice (objekty Městské nemocnice v Litoměřicích), které jsou dosud majetkem České republiky, za podmínek stanovených ve smlouvě (viz. smlouva o bezúplatném převodu č. 1/2005).
- Uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene č. 0911050118 na části pozemku p. č. 4710, 4750, 2702, 4708/6 v k.ú. Litoměřice za účelem umístění cyklistické stezky (cyklostezka Litoměřice - Třeboutice I. etapa) s vlastníkem pozemku Povodím Labe, s. p. Víta Nejedlého 951, Hradec Králové za jednorázovou úhradu ve výši 11.900,-Kč. Náklady za vklad do KN (katastru nemovitostí) bude hradit Město Litoměřice.

Z 15. jednání Rady města 30. června 2005

- Rada města (RM) schválila veřejnoprávní smlouvu mezi pověřenými městy Litoměřicemi a Roudnicí nad Labem, kterou bude zabezpečen výkon státní správy zkušební komisaře pro další období.
- RM schválila vyplácení finančního příspěvku na zabezpečení dopravní obslužnosti pro obec V. Žernoseky ve výši 10 procent v období květen 2005 až prosinec 2005. Pro město Bohušovice nad Ohří se město Litoměřice podílet nebude.
- RM schválila uzavření smlouvy s firmou Technické služby města Litoměřice. Předmětem smlouvy je pokácení 18ti topolů v areálu letního kina na Střeleckém ostrově v Litoměřicích.
- RM schválila bezúplatné zapůjčení (pronájem) altánku na Střeleckém ostrově *Příspěvkové organizaci Knihovna K. H. Máchy* v Litoměřicích za účelem uspořádání soutěžní přehlídky regionálních amatérských a poloprofesionálních skupin *RockKalich 2005* dne 9. července 2005.
- RM schválila sportovnímu klubu *KYONGGI KWON* používání znaku Města Litoměřice na oddílové vlajce.
- RM schválila přechod nájmu celého nebytového prostoru v ulici Velká Dominikánská čp. 285/33, Litoměřice na *Občanské sdružení dílna ručního papíru*, zastoupené paní ing. Irenou Štyrandovou, Michalovická 8, Litoměřice.
- RM jmenovala na základě doporučení výběrové komise a na návrh tajemníka MÚ pana Mgr. Václava Härtinga vedoucím odboru správy majetku města s účinností k 16. června 2005.
- RM vzala na vědomí informaci o konání veřejného shromáždění 2. července 2005 na Mírovém náměstí v Litoměřicích za účelem poskytnutí informací v souvislosti s pronásledováním *Falun Gongu* v Číně.
- RM vzala na vědomí odstoupení od nájmní smlouvy *České společnosti přátel Japonska, občanské sdružení* se sídlem Velká Dominikánská 258/33, Litoměřice, zastoupené panem Imrichem Danihelem.

Ze 16. jednání Rady města 21. července 2005

- Rada města (RM) schválila smlouvu s firmou *BEC odpady s.r.o.* o zajištění převzetí odpadů a *Podnikem technických služeb Lovosice s.r.o.* o zajištění odvozu a odstranění odpadů.
- RM schválila převod haly typu *Jeseník* v areálu bývalého pivovaru zájemci Jiřímu Kunstovi formou KS a smlouvy o dílo.
- RM schválila kupní smlouvu na halu *Jeseník* a smlouvu o budoucím uzavření smlouvy o dílo - demolice zdiva po hale *Jeseník* v areálu bývalého pivovaru.
- RM schválila bezplatný zábor veřejného prostranství - prostor pod Tyršovým mostem pro firmu *CCI-Conference Czechoslovakia LTD* za účelem propagace cyklostezek.

- RM schválila výsledek výběrového řízení na akci *Oprava historické dlažby - Kostelní náměstí, Litoměřice* firmu DAPS, v.s.o., Litoměřice a zároveň smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou DAPS, v. s. o., Litoměřice na akci *Oprava historické dlažby - Kostelní náměstí, Litoměřice*.
- RM schválila prominutí poplatků ze vstupného Českému svazu chovatelů při pořádání 9. České výstavy drobného zvířectva ve dnech 22. a 23. října.
- RM schválila finanční příspěvek *Pěveckému sdružení litoměřických učitelů* při pořádání koncertu k příležitosti 50. výročí trvání pěveckého sboru ve výši 20.000,-Kč z rozpočtové rezervy města Litoměřic.
- RM schválila rozšíření sportovních tříd na Základní škole Litoměřice, Havlíčkova ulice, o sportovní odvětví - veslování.
- RM doporučuje městské policii a technickým službám města nevybírat manipulační poplatek za instalaci tzv. "botičky" na kola automobilů a inkasovat od řidičů - majitelů minimální pokutu ve výši 250,-Kč s účinností od 1. srpna 2005.
- RM uložila pořadateli sportovně hudebního festivalu *Severní vítr 2005*, aby o konání festivalu dne 13. srpna 2005 informoval městskou policii a formou tiskové zprávy občany města. Festival se bude konat na hřišti hokejbalového klubu HC Killers v Litoměřicích, pořadatelem je Informační centrum pro mládež Litoměřice.

Z 6. jednání Zastupitelstva města ze 4. srpna 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo záměr výstavby výstavního a kongresového centra v areálu Zahrady Čech v Litoměřicích a přípravy všech potřebných podkladů k oslovení firem na zpracování podkladů pro podání žádosti o dotaci z Evropské unie.

Ze 17. jednání Rady města (RM) z 11. srpna 2005

- Rada města (RM) schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a Českým vysokým učením technickým Praha na akci *Architektonické a urbanistické studentské studie vybraných prostorů v Litoměřicích*.
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou Strabag, a.s. na akci *Rekonstrukce Masarykovy ulice, Litoměřice*.
- RM schválila opravu parkánů *J. Rizala* v této variantě: dílo bude opraveno celé, v roce 2005 se zaplatí pouze 500 tisíc Kč,- variantě (dle nabídek) a doplatek bude zaplacen v roce 2006 dle návrhu firem.
- RM schválila návrh řešení na budoucí otevření areálu zrušených kasáren *Dukelských hrdinů* jako veřejně přístupného, obnovením historických ulic *na Vinici a Karla IV.*, z důvodů bezproblémového přístupu k budovám.
- RM schválila záměr zřízení věcných břemen stávajících inženýrských sítí - částí teplovodu, vodovodu, kanalizace, plynovodu a sdělovacích kabelů pro oprávněného *Město Litoměřice* na pozemcích ve vlastnictví Ministerstva obrany ČR, p. č. 4008/76, 4008/49, 4008/50, 4008/66, 4008/35 v k. ú. Litoměřice.
- RM schválila záměr zřízení věcných břemen stávajících inženýrských sítí - části teplovodu, vodovodu, kanalizace, plynovodu a sdělovacích kabelů pro oprávněného *Ministerstvo obrany ČR* na pozemcích budoucího vlastníka *Město Litoměřice*, p. č. 4008/1, 4008/66, 4008/35, 4008/85, 4008/96, 4008/112 v k.ú. Litoměřice.
- RM schválila pronájem za účelem instalace telekomunikačního zařízení na rozhledně *Varhošť* spol. T-MOBILE Czech Republic, a. s., Tomíčková 2144/1, Praha 4 na dobu určitou 10ti let za roční nájemné 119.000,-Kč včetně DPH.
- RM schválila uzavření nové *Nájemní smlouvy na pronájem kostela sv. Václava v Litoměřicích* s Pravoslavnou církevní obcí v Litoměřicích.

- RM schválila finanční podporu při výrobě propagačního videopořadu o víně a vinařství na Litoměřicku od SOS ART - Vlastimil Šafránek, Litoměřice ve výši 20.000 Kč,- z rezervy města za podmínky, že město obdrží 50 CD a 50 DVD tohoto propagačního materiálu zdarma.
- RM pověřila starostu města k podpisu smlouvy o dílo na akci *Oprava komunikací historického jádra*.

Z 18. jednání Rady města 25. srpna 2005

- Rada města (RM) schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a projekční firmou h-projekt s. r. o. Praha na zpracování projektové dokumentace ke stavebnímu povolení na stavbu *Multifunkční hala - Litoměřice*.
- RM schválila rámcovou smlouvu s firmou *Karneval Media s.r.o., Plzeň* o spolupráci při vysílání pořadů o městech Lovosice a Litoměřice v kabelové televizi šířené v kabelových rozvodech v městech Lovosice a Litoměřice.
- RM schválila spolupráci s firmou *Provizi s.r.o. Litoměřice* při vytváření pořadů pro kabelovou televizi, při aktualizaci zpravodajství 2x týdně. Návrh smlouvy bude předložen k projednání RM a poté ke schválení Zastupitelstvu města.
- RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcemi Býčkovice a Chudoslavice s Městem Litoměřice.
- RM schválila zřízení pracovního místa asistenta - vychovatele pro dva žáky na vozíčku pro příspěvkovou organizaci základní škola Ladova 5 s účinností od 1. září 2005.
- RM jmenovala na základě výběrového řízení a na návrh tajemníka Městského úřadu Litoměřice Ing. Ivetu Zalabákovou vedoucí ekonomického odboru Městského úřadu s platností od 1. září 2005.

Z 19. jednání Rady města Litoměřic z 6. září 2005

- Rada města (RM) schválila ubytovací řád ubytovny a noclehárny *Azylového domu pro muže*, Litoměřice, Marie Pomocné č. 48 s účinností od 1. září 2005 a zároveň ceník poplatků za ubytování v Azylovém domě pro muže, Litoměřice, Marie Pomocné 48 s účinností od 1. září 2005.
- RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství - Mírového náměstí pro společnost *Sahadza joga* dne 10. září 2005.
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou *DAPS, v.s.o., Litoměřice* na zhotovení dvou hřišť v ulici *Werichova* v Litoměřicích. RM v této souvislosti zároveň uložila místostarostovi Mgr. P. Hermannovi projednat s ředitelem Základní školy Na valech zajištění správcovství těchto nových hřišť.
- RM schválila smlouvu o dílo mezi Městem Litoměřice a *Vlastimil Šafránek - SOS ART* na výrobu image brožur.
- RM vzala na vědomí oznámení o shromáždění proti omezování práva shromažďovacího na Mírovém náměstí v Litoměřicích dne 28. září a zároveň neschvaluje využití hudební produkce při tomto protestním shromáždění.
- RM vzala na vědomí uspořádání *Pivních oslav* konaných ve dnech 16. až 17. září a 23. září v prostorách areálu koupaliště a jejich konání do pozdních hodin.
- Starosta Mgr. L. Chlupáč informoval o slavnostním otevření *Bakalářského studia* 24. září v 10.00 hodin v budově *Ekonomu* v Litoměřicích.

Ze 7. jednání Zastupitelstva města z 15. září 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo dohodu o prominutí pohledávky s TJ Slavoj Litoměřice ve výši 700.000,- Kč.
- ZM schválilo nákup pozemku p.č. 4005/35 o výměře 3.159 m² v k.ú. Litoměřice od Tělovýchovné jednoty Slavoj Litoměřice za cenu smluvní ve výši 500.000,-Kč. Úhrada bude provedena z rozpočtové rezervy Města Litoměřice na rok 2005.

Z 21. jednání Rady města 6. října 2005

- Rada města (RM) schválila záměr instalace kamerového bodu v lokalitě parkoviště v objektu bývalé lahvárny - pivovar v rámci schváleného rozpočtu na tuto akci.
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou SANAP, spol. s r. o. , Marie Pomocné 4, Litoměřice, na akci *Oprava parkánů José Rizala*, Litoměřice.
- RM schválila smlouvu s firmou *Pokrývačství, Klempířství Novák*, Litoměřice, na akci *Oprava střechy na administrativní budově veřejného pohřebiště*.

Z 22. jednání Rady města 18. října 2005

- Rada města (RM) schválila zadání projektové dokumentace na obnovu kůru v kostele sv. Václava (pravoslavného) ještě v roce 2005 z finančních prostředků, které byly určeny na opravu fasády téhož kostela.
- RM schválila využití finančních prostředků ve výši 211.200,-Kč na opravu vchodových dveří do budovy Centrální školní jídelny, Svojsíkova 7, Litoměřice.
- RM schválila smlouvu mezi Městem Litoměřice a firmou *Jindřich Boček*, Tesaříkova 1021/3, Praha 15 - Hostivař na akci *Nákup vánoční výzdoby - Litoměřice*.
- RM schválila smlouvu mezi městem Litoměřice a firmou *PETR URBAN - projektová kancelář*, ulice J. Zajíce 2772/1, Ústí nad Labem na akci *Zpracování projektové dokumentace - cyklistická stezka - Třeboutice, II. etapa*.
- RM schválila smlouvu s firmou *DEUS Litoměřice* o provedení cílené deratizace, po doplnění připomínek právního oddělení.
- RM schválila smlouvu se *Střediskem ekologické výchovy a etiky SEVER* o vypracování a vydání ekologického rádce města Litoměřice po zpracování připomínek právního oddělení.
- RM schválila poskytnutí jednorázového příspěvku *Středisku ekologické výchovy a etiky SEVER* ve výši 10.000,-Kč. jako podporu pro 5. *Krajskou konferenci k ekologické výchově v Litoměřicích* a 5.000,-Kč jednorázového příspěvku pro dětské zastupitelstvo z rozpočtu odboru Životního prostředí - položka ekologická výchova.
- RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Žitenice a Městem Litoměřice.

Z 8. jednání Zastupitelstva města 27. října 2005

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí příspěvku pro vydavatelství *Mgr. Petr Pospíšil, Zimní 1580, 253 01 Hostivice* ve výši 40.000,-Kč z rozpočtové rezervy Města na rok 2005, pro vydání knihy starých pohlednic Litoměřic a obcí bývalého okrsku Litoměřice.

Z 23. jednání Rady města 3. listopadu 2005

- Rada města (RM) schválila umístění peněžního automatu Komerční banky a.s. v přízemí budovy Domu kultury v Litoměřicích a nájemní smlouvu o umístění peněžního automatu.
- RM schválila přidělení nebytových prostor v ulici Mírové náměstí 42/20, Litoměřice pro Josefa Čecha, bytem Pokratická 1848/89, 412 01 Litoměřice za účelem zřízení provozovny tiskovin, tabáku, dárkových předmětů, sběrný FOTO, prodej tiskopisů a zákonů pro podnikatele, kopírovací služby, prodej nealko nápojů. Nájemné je stanoveno ve výši 1.400,- Kč za čtvereční metr za rok.
- RM schválila dvě smlouvy s firmou BUST s.r.o. na vybudování oplocení areálu POHODA - sídliště Litoměřice střed a na vybudování oplocení 16. mateřské školy v ulici Ladova.
- RM schválila uvolnění finančních prostředků ve výši 10.000,-Kč na pořádání dobročinné akce *Kalich dětem* z rozpočtu odboru Školství, kultury a sportu - Vyhodnocení nejlepších sportovců. Výtěžek této akce bude věnován na dětskou onkologii.
- RM odvolala ing. Milenu Palánovou z pozice interního auditora Města Litoměřic, nadále bude vykonávat dle změny organizační struktury funkci kontrolora.

Z 24. jednání Rady města 15. listopadu 2005

- Rada města (RM) schválila převedení kladného hospodářského výsledku akce *Vinobraní 2005* ve výši 451.055 do fondu *Vinobraní*.
- RM schválila smlouvu o zajištění zpětného odběru a recyklaci odpadů z obalů se společností EKO-KOM, a.s. Praha.
- RM schválila zahájení prací na partnerské smlouvě s Českou Zemědělskou Univerzitou Praha.
- RM schválila navýšení kapacity školní družiny na Masarykově základní škole Litoměřice, Svojsíkova 5, na 130 žáků.
- RM schválila finanční příspěvek ve výši 10.000,-Kč z rozpočtu Odboru školství, kultury a sportu pro *Dance & Aerobic Center Artep Litoměřice* na účast soutěže Světového poháru *DUTCH CHAMPIONSHIP AEROBIC FEDERATION* ve sportovním aerobiku a fitness, který se bude konat ve dnech 9. až 11. prosince 2005 v Holandsku.

Z 9. mimořádného jednání Zastupitelstva města 24. 11. 2005

- Mimořádné Zastupitelstvo města (ZM) schválilo předložené zřizovací listiny příspěvkových organizací základních škol zřizovaných Městem Litoměřice:
  - Základní škola Litoměřice, Na Valech 53
  - Základní škola Litoměřice, Boženy Němcové 2
  - Masarykova základní škola Litoměřice, Svojsíkova 5
  - Základní škola Litoměřice, U Stadionu 4
  - Základní škola Litoměřice, Havlíčkova 32
  - Základní škola Litoměřice, Ladova 5
- ZM schválilo předložené dodatky ke zřizovacím listinám těchto příspěvkových organizací:
  - Dodatek č. 2 k zakládací listině Základní umělecká škola Litoměřice
  - Dodatek č. 3 k zakládací listině Mateřská škola Litoměřice, Masarykova 30, příspěvková organizace
  - Dodatek č. 2 k zakládací listině Centrální školní jídelna Litoměřice, Svojsíkova 7
  - Dodatek č. 2 k zakládací listině Dům dětí a mládeže ROZMARÝN Litoměřice, Plešivecká 1863

- ZM schválilo dohodu o prominutí pohledávky se Severočeskou galerií výtvarného umění v Litoměřicích ve výši 150.020,-Kč.
- ZM schválilo žádost o nabytí nepotřebného vojenského majetku do vlastnictví Města Litoměřice darovací smlouvou podle zákona 174/2003 Sb. Zároveň uložilo starostovi Města Litoměřice Mgr. Ladislavu Chlupáčovi podat žádost Ministerstvu obrany České republiky (ČR) o převod tohoto nepotřebného majetku, poskytnout Ministerstvu obrany ČR spolupráci při přípravě převodu a v případě schválení převodu vládou ČR předložit zastupitelstvu úplný text návrhu darovací smlouvy ke schválení.

Z 26. jednání Rady města z 6. prosince 2005

- Rada města (RM) schválila změnu (zvýšení) registračních poplatků pro dětské uživatele Knihovny Karla Hynka Máchy v Litoměřicích na 50,-Kč od 1. ledna 2006.
- RM schválila uzavření dodatku smlouvy o dílo mezi Městem Litoměřice a firmou SANAP, s. r. o., Marie Pomocné 4, Litoměřice na akci *Oprava parkánů Josefa Rizala, Litoměřice*.
- RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Píšťany a Dolánky s Městem Litoměřice.
- RM schválila Domácí a Ubytovací řád v *Ubytovně Želetice* s platností od 1. ledna 2006.
- RM schválila poskytnutí příspěvku *Pěveckému sboru Litoměřických učitelů* ve výši 8.000 Kč,- z rezervy města na akci pořádání *Rybovy mše vánoční* v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích (po schválení litoměřickým biskupstvím).

Z 10. jednání Zastupitelstva města 15. prosince 2005

- Zastupitelstvo města (ZM) schválilo uvolnění dotace pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Slavoj ve výši 500 tisíc Kč do 16. ledna 2006 na provoz koupaliště.
- ZM schválilo *projekt regenerace panelového sídliště Družba, Litoměřice*.
- ZM schválilo pojmenování veřejného prostranství v areálu bývalého pivovaru pod názvem *U hvězdárny*.
- ZM schválilo přijetí daru ve výši 909.596,-Kč pro tělovýchovné a sportovní účely na základě darovací smlouvy od *Sallerovy výstavby spol. s r. o., Pražská 585, Chomutov*.
- ZM schválilo kupní smlouvu na nákup součástí křižovatky (stavby a zařízení) okružní křižovatky Na Kocandě za cenu 909.596,- Kč od *Sallerovy výstavby Litoměřice s.r.o., se sídlem v ulici Pražská 585, 431 01 Chomutov*.

Z 27. jednání Rady města z 22. prosince 2005

- Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou *BUST, s. r. o. Budyně nad Ohří* na akci *Zastřešení dvorního traktu budovy čp. 17/9, Mírové náměstí, Litoměřice*.
- RM schválila smlouvu s firmou *GEOMEDIA s. r. o.* o vypracování projektu geotermálních prací pro průzkumně - výzkumný vrt v městské oblasti Litoměřic do hloubky 2500 metrů jako podklad pro zahájení prací na využití geotermální energie pro Město Litoměřice.

3) MÁCHOVY LITOMĚŘICE

ÚNOR 2005

Dopis J. Ernesta:

Praha 7. 2. 2005

Vážený pane Doskočile.

Předem bych Vás chtěl pozdravit. Moc se omlouvám, že fotografii posílám tak pozdě. Vůbec jsem o tom nevěděl, až mi Veronika Patková psala, že mám nějakou fotografii také poslat, což činím. Snad se Vám obrázek bude líbit a bude se hodit do koncepce přehlídky.

Název fotografie - SVÍTÁNÍ, prosinec 2004, fotografie na surové barytové podložce.

S přátelským pozdravem

Jiří Ernest

Kontakt: Jiří Ernest, Absolonova 1
Blansko 67801
Tel. 732967918
Email: jirka.ernest @post.cz

Dopis Pavly Kranlové:

Vážený pane Doskočile,

nedávno jsem se doslechla o Vámi každoročně pořádaném bienále na téma krajina a proto Vám zasílám tento balíček s vlastním fotografickým příspěvkem. Bohužel jsou mé informace velmi skoupé, takže je možné, že se připojuji k akci velmi nevhodně čili pozdě, nebo že má obálka neobsahuje všechny náležitosti. Za jakýkoliv nonsens se předem omlouvám. Za každé situace bych se každopádně ráda dozvěděla a účastnila dalších ročníků.

S díky zdravím

7. únor 2005

Pavla Kranlová

Pavla Kranlová
Bránická 21
Praha 4, 147 00

3. ročník festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice:

V sobotu 5. listopadu v 16.00 se konal v Galerii ve dvoře (gotické dvojče) již 3. ročník festivalu grafiky a fotografie *Máchovy Litoměřice*. Vystaveno bylo 15 grafik a 19 fotografií, tedy celkem 34 děl od stejného počtu autorů. Z nich 8 grafiků bylo pravidelnými účastníky od 1. ročníku (Alena Bílková, Marie Blabolilová, Ludmila Jandová, Zdenka Krejčová, Jana Kremanová, Vladimír Míčko, Josef Ryzec a Petr Šmaha). Z fotografů se všech tří ročníků zúčastnili Jiří Ernest, Andrea Horská, Veronika Patková, Jan Reich a Marie Zachovalová, tedy 5 umělců. Opět byl vydán reprezentativní katalog a to jako 7. svazek edice *Radobyl*. Texty do něho napsaly jako obvykle Oldřich Doskočil, Jiří Urban, Zdeněk Kiršner. Nepodařilo se získat kritiku fotografií a tak ho musel svým textem zastoupit Jiří Urban.

Vernisáž uvedla galeristka Irena Skopalová, potom promluvil starosta města Ladislav Chlupáč, po něm profesor PhDr. Zdeněk Kirschner o fotografii a na závěr Jiří Urban ke grafice.

Laureátem 3. ročníku v kategorii fotografie se stala Helena Horáková (Noční chodec, 1996, lept a kombinovaná technika, 270 x 260 mm), jež se festivalu zúčastnila poprvé. V kategorii fotografie se laureátem stal Jan Reich (Vrch Ostrý, 2003, 175 x 230 mm).

Na vernisáži bylo ze všech tří ročníků nejvíce návštěvníků, většinu z nich, což je potěšující, byly vystavující, kteří do Litoměřic přijeli, což bylo neobvyklé.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, sobota 19. listopadu 2005, roč. XIII/270, s. 18.

Úroveň bienále stále roste

Ivo Chrástecký

Litoměřice - Až do 30. listopadu mohou zájemci o umění v litoměřické galerii Ve dvoře vidět díla, vystavená na bienále grafiky a fotografie v rámci festivalu Máchovy Litoměřice 2005. Na jeho letošním, již třetím ročníku, je zastoupeno celkem 34 českých autorů, mezi nimi i řada renomovaných, kteří nechyběli ani na předchozích ročnících.

Podle kunsthistorika Jiřího Urbana úroveň stále roste. *"Zvláště v oblasti grafické. Nádherný lept s akvatintou Heleny Horákové Noční chodec nabídl téma oceňované a známé. Je velice krásné, že jsou zde zastoupeni výtvarníci různých generací,"* řekl při vernisáži Jiří Urban. Početnější soubor fotografií vidí jako vyváženější a oceňuje vtip u řady z nich. *"Velmi jsem se u nich bavil,"* poznamenal historik umění.

Spolu s Horákové Nočním chodcem získal nejvyšší ocenění třetího ročníku bienále zkušený Jan Reich za fotografii Vrch Ostrý. *"Je to fotografie tématicky velmi silná, taková saudkovská věc,"* komentuje vítězný černobílý snímek Jiří Urban.

Fotograf podle svých slov jezdí na Litoměřicko často. *"Vrch Ostrý s barokní kaplí dýchá neskutečnou atmosférou, i když jde o místo poměrně zdevastované. Vítězstvím jsem byl překvapen, protože letos jsem poslal tento jediný snímek,"* svěřil se třiašedesátiletý Jan Reich.

Jiří Urban vidí paralelu v Litoměřicích vystavovaných děl s nejznámějším světovým bienále v Benátkách. *"Na povrch se tam letos dostaly lidštější, citovější, vřelejší hodnoty. Naše bienále je samozřejmě komorní a nabízí obdobu v tom, že není potřeba hledět na množství. Ukazuje velkou variabilitu v nápadech, vtipu, v humoru, výtvarném vyjádření. To umožňuje návštěvníkovi si vybrat to své dílo, aby ho nějaká nedefinovatelná hodnota, jež vyzařuje, zasáhla,"* míní Urban.

Bienále grafiky a fotografií je poslední letošní výstavou v Galerii Ve dvoře a přístupné je od pondělí do pátku od 9 do 17 a v sobotu od 9 do 13 hodin.

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: *Návštěvníci Bienále grafiky a fotografie, které probíhá v litoměřické Galerii Ve dvoře, mohou obdivovat také snímek Zrcadlení I., jehož autorem je Fanda F. Diviš. Foto: Ivo Chrástecký.*

4) KULTURA

ÚNOR 2005

Etnografická výstava v muzeu

Vernisáž etnografické výstavy pod názvem *Jehla, příze, pokličky, hračky každé babičky aneb "Co všechno se učily a znaly ženy v nedávné minulosti"* se konala v úterý 1. února v 16.30 hod. v budově Oblastního muzea. Úvodní slovo pronesla ředitelka muzea Eva Štíbrová. Výstava byla zapůjčena z Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně a trvala do 20. března.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 3. února 2005, s. 13 a 15.

Žena, která umí vařit, je poklad

Patrik Pátek

Litoměřice - Jehly, příze, hračky, žehličky či další předměty každodenní potřeby z dob našich prababiček jsou právě v této době vidět v Oblastním muzeu v Litoměřicích. Unikátní výstava má ukázat, co všechny ženy na přelomu 19. a 20. století běžně musely umět, co se učily, a jakým způsobem trávily svůj čas.

"Je zajímavé, že to není ani sto let, kdy naše babičky pracovaly s takovými technikami zcela běžně, zatímco dnes už jsou naprosto neznámé", poznamenala ředitelka litoměřického muzea Eva Štíbrová.

Tím, že se jedná o ruční práce, je každý z exponátů unikátním a zároveň uměleckým dílem. Návštěvníci mohou vidět třeba čepečky pro miminka uháčkované z nití.

Vystavená je také panenka "Ivuška" se sádrovou hlavou a hadrovým tělem, která byla původně mluvící. Oblečená je přitom do dokonalé zmenšené repliky kyjovského kroje.

Nejen předměty pro radost, ale zejména také pro práci jsou až do 20. března k vidění v litoměřickém muzeu. Návštěvníci se mohou přesvědčit o tom, že vyžehlit košili před sto lety nebyla taková hračka jako dnes. V expozici nechybí žehlička, která byla ohřívána dřevěným uhlím.

Odhaleny jsou i předměty pro vyšívání, ale i recepty na přípravu různých pokrmů. *"Dnes už by se řada jídel ani připravit nedala, protože je náročné sehnat ingredience, z nichž se dříve vařilo,"* poznamenala ředitelka muzea, přičemž upozornila na fakt, že uvařit pro šest osob dříve stálo i pouhé čtyři koruny.

Expozice je doplněna také hesly, kterými se hospodyňky řídily a nosily je třeba na svých zástěrách. Hosté se tak dozví, že největší poklad v kuchyni je žena, která vařit umí.

Vystavené předměty pocházejí převážně z textilní sbírky muzea ve Zlíně a část je zapůjčena od soukromých osob z oblasti jihovýchodní Moravy, kde si tradici snaží stále udržovat.

BŘEZEN 2005

Fotografie V. Patkové a J. Rendeka z aglomerace Děčany v galerii Ve dvoře

Neobvyklá vernisáž se konala v pátek 4. března v galerii Ve dvoře (gotické dvojče). Název *Co se do knihy nevešlo* napovídá, že jde o fotografie, které se nevešly do knihy O. Doskočila *Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti*, kterou vydalo na sklonku minulého roku pražské nakladatelství OSWALD pro obecní úřad Děčany.

J. Rendek prezentoval především hrady - Házmburk, Oltářík, Oparno atd. a krajinu Třebívlicka, většinou v pohledu z letadla, což je jeho specializací. Veronika Patková zase své fotografické úvahy o krajině, památkách a lidech.

Jan Rendek je fotografem oddělení starších českých dějin Národního muzea v Praze, Veronika Patková studentkou 5. ročníku katedry fotografie pražské FAMU. J. Rendek je účastníkem 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie *Máchovy Litoměřice* (2003), obeslal i letošní 3. ročník. V. Patková je účastnicí všech ročníků (od r. 2001) a vítězkou v kategorii fotografie 1. ročníku. K oběma více proto i v katalogích z festivalu.

Výstavu uvedl starosta obce Děčany Karel Klupák, po něm hovořil Oldřich Doskočil. Z pražských celebrit přijeli Helena a Petr Oswaldovi (nakladatelství OSWALD), akademická malířka - restaurátorka Jana Kremanová a surrealistický básník Jan Novák (např. Žižkovské triangly). Přítomen byl i místostarosta města Litoměřice Petr Hermann.

Poznámka kronikáře: *Po vernisáži jsem šel s oběma fotografy Veronikou Patkovou a Janem Rendekem do Radničního sklípku na jižní straně náměstí. Doprovázeli nás Helena a Petr Oswaldovi, Jana Kremanová a Jan Novák. Většina si dala tatarský biftek s topinkami, Veronika rajskou polívku Honza tuším česnečku. Jeden z důvodů byl také ten, že jsem chtěl sblížit Veroniku Patkovou s Janem Novákem kvůli naší knize o hradech. Veronika bude fotografovat, já psát eseje a Novák psát k jejím fotografiím a mým textu surrealistické verše. Prozatím jsem měl několik snímků hradu Kamýk, které jsem zapůjčil básníkovi. A Jan Novák už přivezl první básničku. Zde je:*

KAMÝK

KAMIKAZE, vyplaší nadějnou
Pannu zrcadlení. Oberonem kámen
na myšlení a poptávka po závěrečným žití,
stehem pod troskami motorkáři.
Radobýl horním chlapcem
v přezkáčích, práskačem Pilátova dlaň
nad jeho říditkami
- ruce myje hvozd
a nezbytně stavidlo historie

P.S. jsou na omylu a lezou
na Západ, české hadry a
trosky, publicista i
koroptyev. Cvak.

Oldovi D.
Jeník Novák
2005

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, sobota 5. března 2005, roč. XIII/054, s. 16.

Galerie ukazuje, co se nevešlo

Patrik Pátek

Litoměřice - Fotografie, které se nevešly do nové knihy litoměřického historika Oldřicha Doskočila si nyní můžeme prohlédnout veřejnost v Galerii Ve dvoře v Litoměřicích. Ta své brány otevřela poprvé v pátek při slavnostní vernisáži. Do té doby byly její interiéry více než dva měsíce uzavřeny z důvodů zimní přestávky. Fotografie Veroniky Patkové a Jana Rendeka tak zahájily letošní galerijní sezónu a k vidění budou do konce března.

"Tato výstava je tak trochu paradoxní. Kolekce snímků krajin a obcí do litoměřické Galerie Ve dvoře zavítala z děčanské hospody. Jakmile zde expozice skončí, poputuje do hlavního města, tedy do Prahy. U jiných výstav bývá postup absolutně odlišný. Začíná se velkým městem a pak přichází do periférií, až se zcela ztratí," poznamenal Oldřich Doskočil, který je autorem knihy "Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti". Stejnomená výstava tak ukazuje fotografie právě z této krajinné oblasti.

Svá díla prezentuje Jan Rendek, který je profesionálním fotografem a pracuje v oddělení starších českých dějin Národního muzea v Praze. Ten ukazuje převážně letecké pohledy na kraje Třebenicka a Třebívlicka. "Zajímavé je, že Rendek pořizuje letecké záběry pro archeology, díky kterým oni mohou vytyčit historické lokality," poznamenal Doskočil.

Společně s Rendekem vystavuje snímky studentka pátého ročníku pražské FAMU na katedře fotografie Veronika Patková. Stipendistka prestižní anglické školy fotografie v Londýně je autorkou celého fotografického jádra Doskočilovy knihy. "Její snímky charakterizují úvahy o krajině, památkách a lidech v aglomeraci Děčany," doplnil litoměřický historik a poznamenal, že s oběma pražskými autory hodlá i nadále spolupracovat.

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: *Autoři Jan Rendek a Veronika Patková před včerejší vernisáží výstavy v litoměřické Galerii Ve dvoře instalovali své fotografie, které měla možnost veřejnost vidět nejprve v Děčanech.*

Výstava gobelínu E. Brodské v galerii

V Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích se ve čtvrtek 24. března 2005 v 17.30 hodin konala vernisáž výstavy Evy Brodské *Gobelíny - kresby*. Výstavu zahájil Jiří Šetlík, v hudebním programu vystoupili Jana Vlachová (housle) a Micael Ericson (violoncello). Výstava byla otevřena do 1. května 2005.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 31. března 2005, s. 16.

V přírodě nachází barvu i tvar

Patrik Pátek

Litoměřice - Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích představuje po úspěšné výstavě malíře Františka Kupky výstavu novou. V ní jsou akvarely, grafiky, ale hlavně rozměrné gobelíny roudnické výtvarnice Evy Brodské, která na slavnostní vernisáži nemohla chybět.

Jaká vaše díla expozice odhaluje?

Jsou zde strašně staré věci, takže se jedná o mírnou retrospektivu. Nacházejí se ve spodní části galerie. V patře jsou pak už jen samé novinky a zejména gobelíny. Myslím, že výstava opravdu ukazuje průřez mým dílem.

Malujete, kreslíte a tkáte gobelíny. Která činnost je vám bližší?

Všechny dohromady a jedno přes druhé. Záleží na tom, co a kde mě v přírodě zaujme. Musím si honem dojmy poznamenat a z věcí, které mi připadají nosné, pak vytvořím gobelín, který se tká přílišně dlouho a musí se u něj trpělivě sedět.

Jak dlouho vlastně trvá, než se podaří gobelín utkat tak, aby byl opravdu podle vašich představ?

Tak to není nikdy, což je nejspíše dobře, protože pak mám chuť pustit se do tkaní dalšího. Ale pro představu, třeba gobelín větších rozměrů je otázkou půlroční práce. Neznamena to však sedět u něj každý den od rána do večera, to bych ani nevydržela. Potřeba je ale každý den opravdu několik hodin. Abych neztratila soustředění. Gobelín si vyžaduje trpělivost, která se občas nedostavuje, ale nedá se nic dělat.

Jsou přírodní úkazy jediným zdrojem vaší inspirace?

Ne tak docela. Většinou mám v hlavě určitou myšlenku, ke které právě v té přírodě jen najdu odpovídající tvar a barvu. Teprve pak dílo zrealizuji.

V litoměřické galerii vystavujete již počtvrté. Co vaše další výstavy? Je jednoduché sehnat prostory pro tak rozměrná díla?

Nedávno jsem měla výstavu v Litomyšli, kde jsem měla také tak veliký a krásný prostor. Takto sama jsem nevystavovala delší dobu. Jsem proto spokojená, protože mohu díla svobodně vybírat. Když vystavuji ještě s někým, musíme všichni dělat kompromisy takové, aby k sobě exponáty bylo možné připojit. Toto byla jiná práce a jsem za ní ráda. Co se týče výstavních prostorů, ty není vůbec jednoduché najít. Mimo Prahu to ještě jde, ale v Praze ani náhodou. Litoměřická galerie je vynímatečně krásná, velká a má dobré světlo.

Jsou na výstavě díla, k nimž máte zvlášť citový vztah?

K několika ano. Všechno to jsou vlastně mé děti. Třeba růžový "Pták" vznikl v situaci, která byla hodně na tělo. Není to ale možné vyjádřit slovy.

Někteří návštěvníci si gobelín osahávají, mohou?

Nemělo by se to, hlavně ne špinavými rukama, ale když to lidem udělá dobře, tak si myslím, že mohou. Jednou jsem gobelín měla na výstavě pro slepé děti. Byl výrazně reliéfní. Dětem se tak strašně líbil, že jsem ho jejich škole věnovala.

Výstava kuriozit muzeí Ústeckého kraje

V úterý po Velikonocích 29. března se v Oblastním muzeu Litoměřice konala vernisáž výstavy *Kuriozity z muzeí Ústeckého kraje*. Vernisáž zahájila ředitelka Eva Štíbrová, každé muzeum se představilo jednou vitrínou a tablem, vše se konalo pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje, který také vše zaplatil. Výstava je to putovní, kromě muzeí v kraji už také navštívila Prahu.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 31. března 2005, s. 16.

Muzeum ukazuje řadu kuriozit

Litoměřice - Lékařské pomůcky z Regionálního muzea v Teplicích, hudební nástroje z Oblastního muzea Most či starodávné školní pomůcky ze Souboru lidové architektury v Zubrnících mohou nyní vidět návštěvníci Oblastního muzea v Litoměřicích. Speciální expozice má totiž ukázat kuriozity z muzeí Ústeckého kraje. *"Tato putovní výstava se koná za pomoci Krajského úřadu ústeckého kraje. Jednotlivá muzea v ní ukazují zajímavosti, které mají ve svých sbírkách,"* sdělila ředitelka Oblastního muzea v Litoměřicích Eva Štíbrová. Cílem výstavy, která je až do 29. května k vidění v Litoměřicích, je představit zde ostatní muzea Ústeckého kraje. V expozici nechybí ani litoměřický zástupce. *"Po dlouhém váhání jsme se rozhodli ukázat katovy mučící nástroje. Nyní jsme ještě odhalili část naší herbářové sbírky, která je největší v celých severozápadních Čechách,"* doplnila Štíbrová.

(pp) [Patrik Pátek]

DUBEN 2005

Výstava amatérské malířky v Domě kultury

Anna Müllerová - Vrecková je povoláním chemička, pracuje v Lovochemii a žije v malé vesničce Malíč u Litoměřic. Ale také maluje krajinu Českého středohoří. Svá díla vystavila v Domě kultury, vernisáž se konala ve čtvrtek 7. dubna, výstava trvala do 30. dubna. Už samotné názvy jejich olejových pláten vypovídají o tématu: Radobýl ze Žalhostic I. a II., Radobýl, Lovoš, Vinice Velké Žernoseky I. a II., Kalich, Kamýk nad oranicí, Léto ve Středohoří - žně, Léto ve Středohoří - Házmburk, V Malíči, Bídnice, Na Homoli, Tři kopce s polem ovsá, atd.

Na Střeleckém ostrově zahráli legendární Echt

Pražská pubrocková kapela *Echt*, která vydala před časem desku ke svému patnáctiletému jubileu trvání, zahrála v sobotu 19. dubna od 20. 30 hod. v hospodě *U letního kina* na Střeleckém ostrově.

Diplomové práce v galerii Ve Dvoře

V pátek 8. dubna se v galerii Ve Dvoře (gotické dvojče) konala vernisáž výstavy diplomových prací studentů Fakulty užitého umění a designu Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, sobota 9. dubna 2005, s. 16.

V galerii jsou diplomové práce

Patrik Pátek

Litoměřice - Diplomové práce studentů Fakulty užitého umění a designu Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem z ateliéru Přírodní materiály jsou k vidění v litoměřické galerii Ve dvoře. Svá díla zde představuje trojice studentů, kteří byli fakultou ohodnoceni na výbornou.

"Jinak by to ani nešlo. Určitě bychom si nedovolili vystavit práce studentů, které by nám dělaly ostudu. Jsou tu k vidění opravdu zajímavé kombinace a náměty," řekl Jaroslav Prášil, spolupracovník Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem.

V galerii jsou umístěny fotografie Martiny Grafkové, která svoji práci odevzdala v loňském roce. Studentka, která nyní pobývá ve Velké Británii, vymyslela kolekci šperků, které na snímcích spojila s nahým lidským tělem. *"Tím, že Martina vycházela z technických součástí, které spojila s tělem, vypadají práce až drasticky,"* poznamenal Prášil.

Další ze studentek Barbora Hrdinová si pro svoji diplomovou práci před dvěma lety vybrala spojení umělých a přírodních materiálů. Tzv. "Houpadlo" vyrobila z přírodního vrbového proutí, umělých plastových trubiček a plexiskla. *"Podle nás objevila a šťastně spojila dva protichůdné materiály,"* chválil Prášil.

Trojici vystavovatelů uzavřela Jaroslava Příhodová. Svoji diplomovou práci předložila už v roce 2002. V jejím díle dominují skořápky od vajíček, které dovezla až z Ameriky, kde v současné době žije. *"V Americe se běžně prodávají vajíčka s bílou skořápkou. U nás je poměrně problém taková sehnat,"* podotkl univerzitní spolupracovník.

Studenti či zástupci ústecké univerzity nejsou v litoměřické galerii Ve dvoře žádnou výjimkou. Naposledy v listopadu zde byly vystaveny malby a kresby tragicky zesnulého pedagoga Miroslava Proška.

"Máme totiž s ústeckou fakultou dobrou spolupráci, a proto zde proběhlo už několik jejich výstav," dodala Irena Skopalová, ředitelka galerie Ve dvoře.

Expozici z diplomových prací mohou návštěvníci vidět až do 29. dubna.

3. ročník loutkového festivalu

Již 3. ročník litoměřického loutkového festivalu proběhl od pátku 8. do neděle 10. dubna v Domě kultury. Pořadatelem jsou Městská kulturní zařízení pod záštitou místostarosty Petra Hermanna. V pátek 8. dubna festival slavnostně otevřel profesionální divadelní soubor z Českých Budějovic *Jihočeské divadlo* pohádkou *Bruncvíkova dobrodružství*. Nejvíce souborů se představilo v sobotu 9. dubna. V 10.00 hodin vystoupil soubor *Loutková scéna Frydolín Praha* s inscenací *Jak voják Matěj mezi nebem a zemí putoval*. Od půl jedné odpoledne se hrála pohádka *Skákavá princezna* v nastudování loutkoherců z divadla *Martínek* v Libáni. V půl třetí odpoledne se představila *Loutková scéna Kacařek Chrudim* hrou *Kašpárek ve 13. století*.

Sobotní loutkoden uzavřeli v 16.30 hodin loutkoherci z Loun pohádkou *Pavouk Bravouk*. V neděli 19. dubna o půl desáté dopoledne přišly na řadu maňasci v pohádce *Dráček Mráček* a o půl dvanácté festival uzavřela pohádka *O beráncích a ospalém čertovi* v nastudování loutkoherců z Rakovníka. Jedním z pořadatelů byl i litoměřický amatérský loutkoherce Svatopluk Horváth, který se svým souborem *Dividlo* vystupoval mezi jednotlivými vystoupeními hostujících souborů. S tímto litoměřickým souborem pak děti soutěžili o ceny a mnoho sladkostí.

Dílna ručního papíru po roce provozu

Již rok působí *Dílna ručního papíru*, která má své sídlo v lukrativních prostorách starobylé zrekonstruované věže městského opevnění ve Velké Dominikánské ulici. Zde byla vybudována dílna a to na základě studia historických pramenů a návštěv existujících manufaktur ve Střední Evropě a v Čechách ve Velkých Losinách. Dílna byla otevřena 26. března 2004. Občanské sdružení *Dílna ručního papíru* bylo de jure založeno v roce 2003 nadšenci, výtvarníky a technologi s cílem předat celoživotní profesní i zájmové zkušenosti s tradiční výrobou ručního papíru. Předsedkyní a zakladatelkou sdružení je Irena Štyrandová, učitelka odborných předmětů na Střední a Vyšší odborné škole obalové techniky ve Štětí. Ručním papírem se zabývá od 80. let 20. století a od roku 1996 vystavuje obrazy, artefakty a tapisérie z papíru samostatně i na společných výstavách v České republice. V letech 2002 a 2003 se zúčastnila mezinárodního výtvarného sympózia Proudění v Řehlovicích. Dalšími členy představenstva jsou akademická malířka Eva Votočková, malíř a restaurátor Miroslav Štyrand, dlouholetý zaměstnanec v oboru výroby a zpracování papíru, kartónů a lepenek. Pracovník sdružení Pavel Groh se ve své volné tvorbě zabývá převážně kolážemi. Činnost sdružení je zajišťována z finančních prostředků ze získaného grantu města Litoměřice. Sdružení pořádá ve věži také výstavy, nyní převážně fotografie s tematikou cest. V dubnu to byl např. Martin Nešvara ze Štětí, student námořní akademie ve Štětíně v Polsku. Jeho snímky jsou z cesty pětileté plavby lodě Viktorka, které se zúčastnil.

Trochu vzruchu kolem sochy Rudoarmeje

Po listopadu roku 1989 se památky na osvobození Československa Rudou armádou od německé okupace dostaly v lepším případě na okraj zájmu, v tom horším byly odstraňovány nebo ničeny (viz přelakování ruského tanku T34 na fundamentu v Praze na Smíchově na růžovo). Litoměřický Rudoarmějce v Jiráskových sadech na tom nebyl dlouho také dobře. Okolí bylo poničené, socha potřebovala restaurátorské ošetření a v radě města někteří jednotlivci chtěli dílo přemístit před bývalá Jiříkova kasárna (kasárna Jiřího z Poděbrad) na Českolipské ulici. Nakonec zvítězil zdravý rozum (nebo to bylo náhodnou souhrou okolností - to nevím), zůstala socha tam kde je, v Jiráskových sadech naproti základní škole Boženy Němcové. Pak přišla smlouva mezi Ruskou federací a Českou republikou o tom, že se takové pomníky nebudou bourat a odstraňovat a že se Ruská federace k 60. výročí konce 2. světové války o ně postará. Ruský konzulát v Karlových Varech objednal firmu z Karlových Var. Ta nikomu nic v Litoměřicích neoznámila a jala se Rudoarmeje opravovat poněkud svérázným způsobem. Firma totiž použila fasádní silikonovou barvu. Takový nátěr je pro pískovec, z kterého je socha zhotovena, přímo vražedný. Dílo ztratilo svůj kamenný vzhled a bude proto nutné nátěr odstranit. To ale přijde tak na 150 tisíc Kč. Město proto bude Ruský konzulát žádat o úhradu škody a vše by měl napravit litoměřický akademický sochař Libor Pisklák. A tak alespoň to okolí pomníku že dala karlovarská firma do pěkného pořádku.

Zemřel muzikant Zdeněk Mühlfeit

Když někdo zemře předčasně a náhle, obvykle se píše, že je to neuvěřitelné. V případě Zdeňka Mühlfeita to ale opravdu neuvěřitelné bylo, když mi kdosi v pondělí 2. května večer řekl, že Zdeněk dneska zemřel. Vždyť mu bylo teprve sedmapadesát let!!!

Začínal v 60. letech 20. století, v těch nádherných tvůrčích letech, se španělskou kytarou a písničkami Beatles. V době zrání přešel na basovou kytaru a ve hře patřil k absolutní špičce. Stal se kapelníkem a byl uznáván nejen mezi muzikanty v Litoměřicích. Proto se mu v posledních letech dařilo na swingové večery do Litoměřic získávat i takové hvězdy, jakým jsou např. Felix Slováček, Jana Koubková, Jiří Kudrman, Karel Hála nebo naposledy v dubnu letošního roku do Koliby na výstavišti zahrada Čech Ladislava Kernidla. Ten krásný večer nikdo z přítomných netušil, že to bylo naposled. Jeho velkým přáním bylo zahrát si v Litoměřicích ještě do konce tohoto roku se šansoniérkou Hanou Hegerovou. Ale svíčka nečekaně dohořela a litoměřický swing osiřel.

Výstava o romantismu a jeho odkazu v SGVU

Nádherná výstava v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice měla vernisáž ve čtvrtek 19. května v 17.30 hodin. Jmenovala se *Od země přes kopec do nebe... o chůzi, poutnictví a posvátné krajině - věnováno Karlu Hynku Máchovi a Casparu Davidovi Friedrichovi*. V přeplněné výstavní síni, kde se nedalo dýchat, výstavu zahájil PhDr. Jiří Zemánek, poté následoval výstup na Radobýl (Poznámka kronikáře: tam jsem nešel). Bylo tady plno mladých lidí, řada z nich na kolech. Projekt má tyto doprovodné programy: 21. května - 3. ročník malého máchovského putování z Mělníka na Bezděz; 28. května - procházka Českým středohořím po stopách C. D. Friedricha; 25. června - procházka Českým Švýcarskem po stopách C. D. Friedricha; 16. - 22. července - 1. ročník velkého máchovského putování z Prahy do Krkonoš. Vlastní výstavu pořádala SGVU v Litoměřicích za finančního přispění Ministerstva kultury ČR a Nadace pro současné umění - Praha, mediální partner je Ekolist, Respekt, Sedmá generace.

ČERVEN 2005

V galerii Ve dvoře se ve čtvrtek 9. června konala vernisáž fotografií Fandy F. Diviše s názvem *S vůní benzínu*. Na pozvánce se Diviš prezentoval jako Fanda z Litoměřic. V Litoměřicích se také 3. října 1949 narodil, v letech 1978 až 1988 byl členem fotoklubu Kalich Litoměřice a FOKS Česká Lípa. Dnes žije v České Kamenici, pracuje jako advokát v Novém Boru, na Litoměřice nedá dopustit. V letech 1990 až 1994 absolvoval bakalářské studium fotografie na Slezské univerzitě Opava. Letos je poprvé účastníkem festivalu grafiky a fotografie *Máchovy Litoměřice*, na který zaslal fotografii s názvem *Zrcadlení I. - 2005* o rozměrech 255 x 370 mm.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, úterý 14. června 2005, roč. XIII/139, s. 16.

Fandovi z Litoměřic voní Benzín

Miroslav Zimmer

Litoměřice - Ten poněkud familiární titulek bych si za normálních okolností nedovolil. Ale na pozvánce, kterou jsem na vernisáž jeho výstavy fotografií v litoměřické Galerii Ve dvoře dostal, se ten podtitul přímo skvěl - "Fanda z Litoměřic - fotograf". A jak je to s tou "vůní benzínu"? Tak se pro změnu výstava jmenuje...

Věc se má tak, že 55letému fotografujícímu právníkovi z Nového Boru (nyní bytem v České Kamenici), ovšem rodákovi z Litoměřic, učarovala atmosféra evropských automobilových závodů. Zachytil ji na několika desítkách velkoformátových barevných snímků. Kdy vznikaly? *"je to z období 2000-2004, kdy jsem měl možnost dostat se na závody tahačů na okruzích v rámci Evropského poháru, na významné okruhy v Zolderu, Missanu, Barceloně, Nürburgringu i do našeho Mostu, nebo na legendární 24-hodinový Le Mans,"* říká František Diviš, z jehož dalších slov číší naprosté zaujetí pro věc.

Odkud se ta vášeň vzala? *"každej mužskej, kterej má v kapse klíčky od auta, si to chce jednou vyzkoušet a vidět v akci pořádná auta, tahače, nákladáky na závodních okruzích, v plný parádě a rychlosti,"* vysvětluje muž, který před několika desítkami let v Litoměřicích spoluzakládal dnes už neexistující fotoklub Kalich. Vypráví, že k fotografování závodů je samozřejmě nutné být náležitě vybaven technikou, ale především znát a respektovat prostředí. *"Není možné se pohybovat všude, kde si člověk zamane. Jsou chvíle, že se třeba auto dostane na krajnici, utrhne se protektor a po 59 metrech vám může přistát třeba na hlavě a způsobit těžkou újmu. Na Le Mans jsem zažil, že s vámi pořadatelé zacházejí naprosto nemilosrdně, ty závody jsou na prvním místě, a fotografové, novinářské štáby, prostě všichni mimo závodní týmy jsou až druzí"*, líčí Diviš své poznatky z cest s aparátem.

Jakých snímků si nejvíce cení? *"Těch z Le Mans, to jsem fotil na tzv. pytlárně v depu, kde jsem se setkal s Tomášem Engem. Tam jsem poznal, že ne vždy je možné fotit a udělat si záběry podle svých představ jako nějaký krajinář. Je to náročné, musíte být neustále ve střehu, hlídat si situaci kolem sebe a snažit se přitom ještě fotit. Cením si i záběrů ze Zolderu, Nürburgringu, z okruhu v Mostě s Danielem Landou a v neposlední řadě když začínala roudnická Buggyra s Körberem a Martinem Kolocem a když představovali svůj vůz"*.

František Diviš fotografuje už přes třicet let. Začínal jako amatér, ale svou zálibu prohloubil až na profesionální úroveň - vystudoval Institut tvůrčí fotografie a říká o sobě, že je "amatérský profesionál". Ví o něm, že se před svým "automobilovým obdobím" věnoval i jiným námětům - portrétu, aktu, krajině...

"Určitě jsem na tato témata nezanevřel," hájí se fotografující právník a pokračuje. *"Benzín mi hodně zavoněl, to je pravda. A svět kolem aut, který je dramatický, je v tempu a pořád se v něm něco děje. Snímky, co tady vystavují, uzavírají jednu kapitolu, v níž jsem projel kus Evropy. Teď chci - řečeno motoristicky, trochu ubrat plyn. Uvidíme, co bude dál, samozřejmě ale fotit nepřestanu, láká mě třeba pustit se do fotografování folklóru, hlavně v souvislosti s tím, jak se otevíráme světu. Naše kultura je řekl bych takový klenot a myslím, že řadu věcí je třeba uchovat v paměti. Tak jsem začal dokumentovat lidové slavnosti"* končí naše povídání v Galerii Ve dvoře novoborský advokát s litoměřickou krví František Diviš.

Výstava fotografií a grafik Českého středohoří v sídle CHKO ze sbírek OM Litoměřice

V pondělí 13. května byla zahájena v sídle Správy chráněné krajinné oblasti České středohoří v Litoměřicích výstava fotografií a grafik z 19. století (fotokopii) ze sbírky Oblastního muzea Litoměřice. Výstavu připravili etnograf Ivan Daneš z CHKO a Oldřich Doskočil z muzea. Jedna vitrína byla věnována litografiím z kamenotiskárny K. V. Medaua, jedna Robertu Klučákovi (Klutschak 1823 - 1903), ostatní pak nemedauovským tiskům - např. A. Pucherna (zbořený litoměřický most po povodni v roce 1814, hrad Kamýk od Viléma Kandlera, atd.) a jedna vitrína patřila jen fotografiím.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, úterý 14. června 2005, roč. XIII/139. s. 14.

Správa chráněné krajinné oblasti připomíná zapomenutou krajinu

(ker)

Litoměřice - Jak vypadala krajina Českého středohoří v devatenáctém století, si mohou lidé prohlédnout na fotokopiích mnohdy vzácných vyobrazení, které vystavila Správa CHKO České středohoří ve vstupním vestibulu.

"Představena jsou i místa, která dnes vypadají zcela jinak. Jsou to jednak kopce, které narušila lidská činnost, uvedl Ivan Daneš ze správy CHKO, který pomáhal výstavu uspořádat. Jinak vypadá labské údolí, kde bylo daleko méně stromů a keřů, než je nyní. "Důvodem byla pastva, která v lokalitách probíhala. Na vyobrazeních jsou také patrné ostrůvky a neupravené břehy Labe," popsal odborník.

Autorem výstavy je historik litoměřického muzea Oldřich Doskočil. "*Je to jen zlomek věcí, které by se daly vystavit. Zajímavé jsou například práce z kamenotiskárny a knihtiskárny Karla Viléma Medaua*", poznamenal historik. Těm je věnována celá jedna vitrina.

Kromě krajiny zaujmou i vyobrazení zřícenin hradů, jako například Helfenburku, Střekova, Oparna či Kamýku. Unikátní je také vyobrazení povodně z roku 1814 od Antonína Pucherny, kde se na obrázku bortí někdejší dřevěný litoměřický most.

Výstava je otevřena ve středu a v pondělí do 17 hodin, v úterý a ve čtvrtek do 16 hodin. "*Rádi bychom na ni přilákali i turisty včetně zahraničních,*" řekl Ivan Daneš. Také proto jsou popisky pod obrázky hotoveny dvojjazyčně.

XIV. festival Mitte Europa (Bavorsko - Čechy - Sasko)

XIV. ročník festivalu *Mitte Europa* - Bavorsko - Čechy - Sasko - (Festival uprostřed Evropy) se letos konal ve dnech 12. června až 7. července. Festival má podtitul *Nová sousedství - dialog kultur* a zahrnuje koncerty, výstavy, divadla, literaturu, konference. Autory celé koncepce jsou Thomas Thomaschke a Ivana Tomaschke-Vondráková. Letošní festival je u příležitosti vzpomínky na 200 let od narození autora slavných pohádek Hanse Christiana Andersena, a 100. výročí úmrtí utopického spisovatele Julese Verna. Proto bylo jako programové těžiště zvoleno motto *Svět fantazie*. Celý festival má dvě programové řady: Na koncertech *Fora mladých* vystoupili mladí a již mezinárodně úspěšní hudebníci a hudebnice. Např. lotyšská houslistka Baiba Skride a její mladší sestra, pianistka Lauma Skride, nebo bratři Renaud a Gautier Capucon z Francie, hrající na housle a violoncello. K mladé generaci patří také členové *Penquin Quarteta* z České republiky. Atd. V programové řadě *Genius Loci* je tradičně prezentováno společné česko - německé kulturní dědictví a vzájemné prolínání evropských kulturních tradic. V hudbě to jsou koncerty česko - německých skladatelů, jako byli např. Henrich Ignaz Franz Biber, Andreas Hammerschmidt nebo Johann Caspar Ferdinand Fischer, jehož kompozice byly teprve nedávno znovuobjeveny v archivech českého Řádu křížovníků s červenou hvězdou. Výtvarné umění tohoto okruhu bude možné shlédnout v Chebu a v Litoměřicích na výstavách s díly českých a německých malířů a grafiků 19. a 20. století.

Jako každý ročník tak i ten letošní se jeden koncert uskutečnil v Litoměřicích v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie a to ve středu 22. června v 19.00 hodin. Letos to ale nebyl koncert, ale opera. Představení bylo v řadě *Fórum mladých*. Účinkují studenti Vysoké školy hudební Lübeck (Studierende der Musikhochschule Lübeck). Dirigentem byl Norbert Stolz, režii měl Alberto Fortuzzi. Šlo o operu Benjamina Brittena *Curlew River - Řeka kolih (Der Fluss des Brachvogels)*. Scénické provedení opery se konalo v němčině. V jednoaktové opeře Benjamina Brittena se snoubí ohlasy kultury Dálného východu s tradicí středověkých mystérií a gregoriánského zpěvu. Podivuhodný, fantaskní příběh, vyprávěný skupinou mnichů poutníků, vrcholí ve zvěsti o vykoupení. Hudba i libreto jsou plné odkazů na symbolické významy, nejpříznačnější v obrazu duše jako ptáka, personifikovaného kolihou, jejíž melancholické volání v podobě flétnového motivu prostupuje dějem opery.

Jana Jenčková odchází do důchodu

Dlouholetá vedoucí Městského divadla Karla Hynka Máchy a tajemnice festivalu s mezinárodní účastí Litoměřické varhanní léto Jana Jenčková odešla k 30. červnu do důchodu. Jejím nástupcem se stal absolvent teplické konzervatoře Roman Pallas.

ČERVENEC 2005

Na náměstí hráli hudebníci z Fuldy

Ve středu 13. července zazněla na Mírovém náměstí v Litoměřicích dechovka. Hráli mladí hudebníci z družebního města Fulda. Žáci hudební školy ve Fuldě vystoupili v Litoměřicích v rámci své týdenní návštěvy České republiky. Ještě před vystoupením je na radnici přivítal místostarosta Jiří Landa. O orchestru se dozvěděl, že má již téměř padesátiletou tradici. Je zajímavé, že začínal jako nepovinný školní předmět. Dnes je to orchestr, který má přes padesát členů a pravidelně pořádá vystoupení doma i v zahraničí. Původní záměr jejich litoměřického vystoupení byl, že si zahrají společně s orchestrem litoměřické Lidové školy umění. Jenže jsou prázdniny, děti se nepodařilo dát dohromady a tak němečtí mladí hudebníci koncertovali sami. V Litoměřicích se orchestr z Fuldy zdržel tři dny. Potom se představil v Terezíně a nakonec v Praze.

ZÁŘÍ 2005

Výstava fotografií v divadle K. H. Máchy

V divadle K. H. Máchy s občas konala nějaká ta výstava. S nástupem nového vedoucího divadla, absolventa teplické konzervatoře pana Romana Pallase, se zde výstavy stávají pravidelností. Pořídily se za tím účelem i nové vkusné panely. V tomto čase zde fotografie herců vystavuje Jiří Urban. Umělec začínal jako osvětlovač a zvukař v ústeckém *Činoherním* studiu. Tam začal také jako fotograf, když nejdříve pořizoval fotografie z divadelních zájezdů, později se pokoušel proniknout do tajů divadelní fotografie. Vzorem mu byli tehdy proslulí fotografové M. Hucek, B. Holomíček, K. Meister. Přes reportážní fotografii pro různé noviny a časopisy se dostal ke spolupráci s ČTK a obrazovými agenturami. Výstava v divadle K. H. Máchy už má za sebou několik vernisáží. Svou cestu zahájila v pražském divadle *U hasičů*, viděli ji také návštěvníci státního zámku v Duchcově. Z Litoměřic by kolekce měla putovat do zahraničí.

Muzeum: Dějiny pošty na Litoměřicku

V úterý 11. října se konala v Oblastním muzeu Litoměřice vernisáž výstavy *Dějiny pošty na Litoměřicku*. První článek o výstavě který vyšel, byla pozvánka v deníku Litoměřicko.

Deník Litoměřicka, úterý 11. října 2005, roč. XIII/238, s. 14.

Výstava přiblíží dějiny pošty

Litoměřice - První poštovní razítko v Lovosicích, dopis ze sedmnáctého století, poštovní mapy z osmnáctého století, poštácké uniformy a řada dalších zajímavostí bude k vidění na dnes zahájené výstavě nazvané Dějiny pošty na Litoměřicku.

Výstavu pořádá úspěšný sběratel Ladislav Helcl z Bohušovic. Podařilo se mu za desítky let shromáždit velice zajímavé exponáty. Zájemci se tak mohou seznámit s neobvyklými zajímavostmi. *"Původně jsem začal s filatelií, ale postupně se můj zájem začal obracet na vše, co se týkalo pošty. Protože tradice poštovníctví je u nás skutečně velká, soustředil jsem se na poštovní historii Litoměřicka,"* říká autor výstavy Ladislav Helcl.

Mezi vzácnými exponáty jsou skutečné rarity, například již zmíněné vůbec první poštovní razítko lovosické pošty. Je to jediný zachovaný exemplář. Dále je možné vidět arcibiskupský dopis z roku 1718, který putoval z Kadaně do Prahy přes Lovosice, nebo pohlednice k 700. výročí založení Litoměřic s pamětním razítkem, kde ovšem došlo k chybě v datu. Zajímavé jsou poštovní mapy, zobrazující poštovní trasy. Nejstarší je již z roku 1740.

Zaujmou také noviny, vydávané na okrese, například Stráž lidu, Litoměřické noviny, Medauovy noviny a další. Vystavovány však nejsou pouze listiny, ale i trojrozměrné exponáty, jako poštovní brašny, razítka nebo poštovní uniformy z různých dob.

Výstava bude probíhat do 27. listopadu, přístupná je v Oblastním muzeu v Litoměřicích denně kromě pondělí, vždy od 10 do 17 hodin.

(jn)

Nový proud, středa 19. října 2005, roč. 2, č. 41, s.4.

V muzeu začala nová výstava o dějinách pošty

Miroslav Zimmer

LITOMĚŘICE - Unikátní výstava je k vidění v litoměřickém Oblastním muzeu. Autor - a také majitel většiny poštovních exponátů, soukromý sběratel ing. Ladislav Helcl z Bohušovic ji nazval "Dějiny pošty na Litoměřicku". "Výstava zahrnuje dopisy a poštovní doklady za posledních tři sta let. Začíná to dopisem z roku 1718 a končí to poslední dobou," vysvětlil úvodem. Exponáty jsou podle něj cenné spíš z historického, než z filatelického hlediska. "Nějaké vyloženě drahé, jako jsou třeba na výstavách známek, tu nemám, tohle je materiál, řekl bych levnější, ale je různorodý a to je na něm to zajímavé. K raritám určitě patří červené razítko "von Lobositz" z roku 1804. To byly tenkrát první dvě pošty na Litoměřicku - Budyně a Lovosice. Budynští měli razítko dřív, to jsem ještě nesehnal. Objevil jsem ale "von Lobositz" a to ještě nikde nebylo publikované," chlubí se bohušovický sběratel. Na vernisáži byl také znalec, který tu kdysi rovněž vystavoval - Alexandr Vopat z Litoměřic.

"Přehled je velmi poučný, materiál velmi dobré kvality. Myslím, že řekne něco i laikům, kteří tu uvidí, jaké kdysi byly poštovní dokumenty, protože se tu setkají prakticky se vším - od korespondenčních lístků přes dopisy, pohlednice až po obchodní korespondenci tehdejších obchodníků na Litoměřicku. Hlavně by to mělo oslovit mladší generaci, protože tohle sbírání pomalu vymírá a je doménou starších sběratelů," chválí kolegu Alexandr Vopat. Na výstavě najdete také trojrozměrné exponáty, o které se postaral pan Kolařík. Při vernisáži si je se zájmem prohlíželo i několik pracovníků a poštovních doručovatelek, jako třeba Jarmila Macáková, Marcela Vrabcová, Nicol Harvilová, či Pavlína Hraničková. "Tak něco si ještě pamatujeme, třeba výzvy, lístečky, poštovní předpisy, samozřejmě novější razítka, nálepky i brašny. Táhletu třeba ještě teď některé doručovatelky na vesnicích nosí. Je to dobrá, hezky udělaná výstava, aspoň se lidé zase něco dozví o poště a pošťácích," shodly se dámy nad expozicí v Oblastním muzeu. Výstava tam potrvá do 27. listopadu.

Výstava "Parafráze" v SGCU Litoměřice

Ve středu 12. října 2005 v 17.30 se konala v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice vernisáž s názvem *Parafráze* s úvodním slovem Evy Petrové. Výstava trvala do 20. listopadu. (Z *Katalogu: Vytváření parafrází je společné všem uměleckým oborům, výtvarnému, literárnímu i hudebnímu. Dílo vzniklé z podnětu jiného díla může být kopií, interpretací, přepracováním, rozvedením, může se s ním i rozcházet...*). Z vystavujících: Např.: Olga Hejná, *Josefina (podle Mánesa)*, Václav Chad, *Ukřížování (volně podle Rubense)*, Karel Purkyně, *Podobizna dámy (podle obrazu Paula Moreelse)*, atd.

Ohlas v tisku:

Nový proud, středa 19. října 2005, roč. 2, č. 41, s. 4.

Výstava ukazuje parafráze známých autorů

Patrik Pátek

LITOMĚŘICE - Goyu, Bosche, Fra Angelica, Vermeera van Delfa či Giovanni Belliniho mohou v této době vidět návštěvníci Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích.

Nejde však o originální díla těchto světově uznávaných autorů, ale o použité motivy jejich obrazů v dílech českých výtvarníků. Právě proto nese tato výstava název Parafráze.

"V galerii je nyní možné vidět vztahy mezi starým a novým uměním, tedy náhled současníků na umění. Tato výstava uvede každého do dějin umění, naskýtá se možnost setkat se s velkými jmény, například Leonardo, Rubens, Monet či Picasso. Jednu parafrázi Piccasova díla tu přitom také máme a to od Josefa Čapka," uvedla dlouholetá spolupracovnice litoměřické galerie a starostka Umělecké besedy Eva Petrová, která výstavu při slavnostní vernisáži zahájila.

Vytvářet parafráze je přitom možné ve všech uměleckých oborech, tedy nejen ve výtvarném, ale i hudebním nebo literárním. Výjimkou nejsou ani sochařské výtvořy. Díla vznikají z podnětu jiné práce. Může být i volnou kopií, interpretací, přepracováním ale také i karikaturou. Parafráze přitom nemusí být přímo na první pohled podobná originálu. "Jde tedy o reakci díla na dílo. Toto téma mám moc ráda a téměř v každém ateliéru se dá nějaká parafráze najít. Příprava výstavy proto byla nesmírně inspirativní a poučná," sdělila Petrová.

Pro litoměřickou galerii byla vybrána ukázka tvorby českých autorů z různých dob. K vidění jsou díla Miloše Ševčíka, Františka Grosse, Miroslava Pachera, Jana Šímy, již zmíněného Josefa Čapka nebo Dalibora Matouše. "Nejstarším vystavovatelem je Karel Purkyně, který se zajímal o malíře pozdní renesance a baroka. Podle nich namaloval několik obrazů, například Podobiznu dámy podle Pavla Moreelse", řekla Eva Petrová.

Obrazy vzniklé pod dojmem jiných obrazů je v galerii možné zhlédnout až do 20. 11. Veřejnost přitom o výstavu projevila vysoký zájem. "Rád tu opět vidím něco tak pěkného a inspirujícího. Výstava mě skutečně více než mile překvapila," shrnul litoměřický výtvarník Jaroslav Hovadík.

LISTOPAD 2005

Výstava fotografií K. Pecha a P. Hermanna v divadle K. H. Máchy

V pondělí 1. listopadu se v Městském divadle K. H. Máchy v Litoměřicích konala vernisáž dvou fotografů - Karla Pecha, fotografa Deníku Litoměřicka a Petra Hermanna, místostarosty města Litoměřice pod názvem *Krajina a krajinný detail*. Výstavu zahájil v 17 hodin akademický sochař Libor Pisklák. Výstava byla otevřena pouze v době konání kulturních akcí a trvala do 30. listopadu.

Poznámka: Petr Hermann se letos poprvé účastnil (3. ročník) festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v galerii Ve dvoře (gotické dvojče) - viz katalog z výstavy.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 3. listopadu 2005, roč. XIII/257, s. 18.

Fotografové přibližují krásu a rozmanitou tvář krajiny

Eva Břeňová

Litoměřice - Nádherné pohledy na krajinu Českého středohoří, ale i krajinné detaily. Snímky, ze kterých sálá vnitřní klid a souznění s přírodou, jež mění svou tvář nejen s příchodem ročního období. Tak lze stručně charakterizovat v úterý večer v Divadle Karla Hynka Máchy v Litoměřicích zahájenou výstavu fotografií fotoreportéra Deníků Bohemia Karla Pecha a místostarosty Litoměřic Petra Hermanna, které se zúčastnila více než stovka lidí. Ti přišli kvůli svému zájmu o fotografii nebo prostě jen kvůli přátelství, jež je pojí k oběma autorům.

Oba muži v předsálí divadla představili soubor zhruba čtyřiceti fotografií, které se vhodně tématicky doplňují. Karel Pech vybral dvacítku snímků, přibližujících krásy Českého středohoří, z nichž jasně plyne, jak dobře přírodu ve svém okolí zná. "*Bydlím v Chodovlicích na Třebenicku, takže k ní mám opravdu blízko,*" říká fotograf, který tak po čistě reportážních fotografiích v Denících Bohemia představil i odlišnou tvář své tvorby.

Zatímco většina Pechem představených snímků nabízí zajímavý pohled na krajinu, Hermann pro výstavu vybral spíše krajinné detaily, které vznikaly v průběhu posledních dvou let.

Mnozí účastníci vernisáže se například zastavovali nad detailem starého pařezu z Kundratic s nádherně prokreslenými letokruhy. *"Těžko říci, který snímek je mi nejbližší. Všechny jsem dělal rád při svých výletech do přírody,"* odpovídal na dotazy Petr Hermann.

Právě fakt, že v dnešní uspěchané době si někdo ještě dokáže udělat čas a vyrazit do přírody s cílem vnímat její kouzlo ocenil i akademický sochař Libor Pisklák, který se při vernisáži ujal průvodního slova. *"Chtěl bych pochválit oba autory, že nám vytvářejí ostrůvek pozitivní deviace, kdy si v celodenním shonu najdou čas na to, aby šli fotit krajinu. Ať jim to fotit dál a dál dokáží krást chvíle volna pro svého koníčka,"* popřál oběma autorům Pisklák.

Výstava potrvá až do konce listopadu a s tvorbou Karla Pecha a Petra Hermanna je možno se seznámit v době konání kulturních akcí, které v tomto měsíci v divadle v hojném počtu probíhají.

Článek doprovází foto s popiskem: *Petr Hermann představuje jedno ze svých děl. Foto Eva Břeňová.*

Poznámka: Vystavující Petr Hermann se letos poprvé zúčastnil festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice (viz katalog).

Nový proud, 9. listopad 2005, roč. 2, č. 44, s. 1.

U krajiny si fotoreportér odpočine

LITOMĚŘICE - Fotoreportér Deníku Litoměřicka Karel Pech dal veřejnosti na odiv jiný žánr fotografie než ten, na který je čtenář běžně zvyklý ze stran novinových listů. Tentokrát může každý obdivovat klidné záběry rozmanité krajiny a různých zákoutí oblasti Českého středohoří. Soubor fotografií Karla Pecha ve foyer Divadla Karla Hynka Máchy v Litoměřicích pak doplňují ještě snímky zejména detailů přírody litoměřického místostarosty Petra Hermanna.

"Domluvili jsme se s kamarádem Petrem Hermannem, že bychom mohli udělat společnou výstavu a hledali jsme téma, které by nám oběma bylo blízké. Snímky, které mohou návštěvníci divadla vidět, jsou tedy spíše určitým pohlazením na duši. Je to fotografie, kterou člověk dělá, když nepracuje, tedy v době, kdy jedu po kraji a fotím si pro radost. To sice nebývá tak časté, ale čas od času se zadaří", vysvětlil autor výstavy Karel Pech.

Expozici krajinných snímků mohou návštěvníci vidět až do konce listopadu, vždy při konání kulturních akcí, které probíhají v hojném počtu. Pechova díla jsou v tomto směru značně netradiční a divák nemá tolik šancí vidět jeho snímky krajiny, přestože se s mnoha jeho fotografiemi může setkat prakticky každý den.

"Reportážní fotografie je náplní téměř čtyřiařicetihodinové práce, takže krajinky jsou pro fotografa opravdovou relaxací. Mnohdy se totiž člověk při práci dostává do situací buď stresových nebo musí fotografovat i mnoho nepříjemných věcí. Toto je naštěstí pouze ta část příjemná, hezká, kdy člověk skutečně fotografuje jen pro radost", řekl fotograf, který bydlí v Chodovlicích na Třebenicu, a proto má k Českému středohoří velice blízký vztah.

Karel Pech vystudoval fotografickou školu v Děčíně. Po soukromém podnikání v oboru se stal fotoreportérem Deníku Litoměřicka, kde působí již pátým rokem. Vzhledem k tomu, že veřejnost může jeho snímky vidět zejména v denním tisku, se pořádání mnoha výstav bránil. I přesto jeho fotografie mohli lidé vidět při jednotlivých či společných výstavách v Praze, Děčíně, Roudnici a nebo v loňském roce v Muzeu českého granátu v Třebenicích.

(pp)

Interiér kostela Všech svatých v rekonstrukci

Již od jara letošního roku je uzavřen městský (děkanský) kostel Všech svatých. V jeho vnitřních prostorách totiž probíhá generální oprava, která se tu v podobném rozsahu konala naposledy před 70 lety. O vymalování se starají malíři litoměřické firmy *Colostav* jež také postavila lešení. Ale nejde jen o vymalování, kostel není obývací pokoj, ale i o opravy proteklin, sádrování, odpadlé štuky, atd. Ale kostel hned tak otevřen nebude. V druhé fázi oprav přijde na řadu elektroinstalace a restaurátorské práce.

Svát'ovo loutkové divadlo

Lovosický dnešek, roč. 11, č. 11, 31. 10. 2005, s. 19 přinesl rozhovor s litoměřickým loutkohercem Svatoplukem Horváthem pod názvem "Jestlipak znáte Svát'ovo divadlo?":

Svatopluk Horváth vyprávěl už jako malý kluk svým kamarádům pohádky. V nemocnici vyprávěl celému dětskému oddělení, bavil kamarády ve škole, talent měl po rodičích. Pak se oženil, narodily se mu dcerušky Anežka a Amálka a původně pro ně udělal loutkové divadélko. Na pohádky na dvorek ve Slavičíně přicházeli ale i děti z okolí a už se hrálo. Loutky byly původně z moduritu, později je pan Svát'a soustružil z lipového dřeva. Když dcerky dorostly školního věku, přestěhoval se do Litoměřic. V té době onemocněl se srdcem a byl z toho invalidní důchod. Láska k divadlu ho však neopustila. On i jeho paní jsou členy Sdružení amatérských loutkářů a jeho "divadlo" baví děti nejen po celém okrese, ale třeba také v dětských domovech a jezdí i do kamenného divadla v Lounech. Letos vystupoval rovněž v chomutovském zooparku. S novou pohádkou "O neposlušných kůzlátkách" zavítalo Svát'ovo divadlo o Svatováclavské pouti do Domu dětí a mládeže v Lovosicích. Využila jsem této příležitosti a trochu loutkáře vyzpovídala.

Jak dlouho vaše "divadlo" existuje?

Naše divadlo v této formě existuje od roku 1997. Je to divadlo podobné tomu, které se hrálo za 1. republiky, jen pohádky jsou trochu jiné. Chceme být rodinným loutkovým divadlem.

Kolik máte loutek, přibývají nové?

Máme 25 loutek, momentálně jsou nová čtyři kůzlátka a jeden vlk (hra O neposlušných kůzlátkách). Loutka je vysoká přes půl metru a váží asi dva kilogramy. Udělat se musí také kulisy.

Co máte všechno v repertoáru?

Všechny klasické a známé pohádky, je jich asi dvacet, například Šípková Růženka, O Budulínkovi, Červená Karkulka, O Koblížkovi, Sněhurka a sedm trpaslíků, Tři prasátka, Perníková chaloupka aj. Z předválečných pohádek jsou to upravené pohádky o Kašpárkovi - Kašpárek a dráček Kulihrášek, Kašpárek a Honza v pekle, Kašpárek a dušičky a další.

Jakou máte nejnovější pohádku, upravujete si je sám nebo používáte úpravy jiných divadel?

Nejnovější pohádka je ta, se kterou jsme byli 28. září v Lovosicích, Neposlušná kůzlátka, všechny hry si píšeme a upravujeme sami. Naše pohádky vycházejí z klasických motivů.

Kdo loutky vodí a kdo za ně mluví?

Já s manželkou Alenkou. (Pozn.: Pan Horváth mluví třeba ježibabu, prince, čerta a jeho paní zase princezny, víly a Kašpárka.)

Kde nejčastěji hrajete a co budete hrát v nejbližší době? Máte-li naplánovaný nějaký delší program, rádi ho pro naše děti otiskneme.

V Litoměřicích vystupujeme jednou za 14 dní od 15 hodin v Modrém salonku v Domě kultury, program je na našich webových stránkách - www.qwert.cz/divadlo. Dále pak v Domě kultury Roudnice nad Labem a Domě kultury Libochovice (Pozn.: Ne všichni mají přístup k internetu, proto je program, který platí pro modrý salonek Domu kultury v Litoměřicích, uveden dále. Začátky představení jsou v 15 hodin, vstupné dobrovolné.)

6. 11. Sněhurka a sedm trpaslíků

20. 11. Šípková Růženka

11. 12. Neposlušná kůzlátka

18. 12. Kašpárek a Honza v pekle

Co byste chtěl vzkázat našim čtenářům (můžete vyslovit názor na Lovosice, dnešní děti, televizi, prostě cokoli). Máte slovo...

Chtěl bych vzkázat rodičům a všem dospělákům, že hraček a pohádek není nikdy dost. A je mi líto, že v Lovosicích nemůžeme vystupovat pravidelně.

Představení se lovosickým dětem líbilo, jak mi ochotně sdělily dvě čtyřleté slečny. Byl tam prý i Kašpárek. Děti se do hlediště sotva vešly, rodiče museli zůstat venku, tolik sedadel nebylo. Doufejme, že oblíbený loutkař se svým "dividlem" brzy opět do Lovosic přijede, něco se chystá snad na Mikuláše. Čekají tu na něj vděční diváci.

Panu Svát'ovi děkuji za rozhovor a přeji mu mnoho dalších nápadů na nové pohádky.

Eva Hozmanová

II. ročník soutěže amatérských malířů a fotografů Litoměřicka

Letos se konal již 2. ročník velmi potřebné soutěže amatérských malířů a fotografů. Fotografií se letos příliš nesešlo, ale amatérských malířů se sešla celá dvacítká. V kategorii fotografie byl oceněn zlatem František Pražák. Tento amatérský fotograf je také amatérským malířem a v soutěži obrazů získal třetí ocenění. Stříbrnou medaili obdržel v kategorii malby Oldřich Hukal. Vítězem se stal nestor litoměřického amatérského malířství Ladislav Pulkrábek (k němu více v této kronice v souvislosti s jeho výstavou k 90. narozeninám loni na podzim) a zmínky o něm jsou rovněž v knize: O. Doskočil, Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti, Praha 2004. Fotografie a obrazy přihlášené do soutěže pak byly vystaveny v prostorách klubu Ucho, což je volnočasové centrum Alfa u červeného kostela v Litoměřicích.

Japonsko očima J. Kejdana a L. Veselého

V dílně ručního papíru v Litoměřicích (ve Velké dominikánské) se ve čtvrtek 3. listopadu konala vernisáž výstavy fotografií s názvem *Japonsko očima Jiřího Kejdana a Ludka Veselého*". V úvodu o japonské kultuře pohovořil PhDr. Otto Sedláček Csc., jenž s Japonskem udržuje styky již od 60. let 20. století. Vzácným hostem byla lektorka kaligrafie Mai Nishioka, jejíž kurzy lze navštěvovat v Roudnici nad Labem. Atmosféru také doplňovala minivýstavka japonských panenek. Celý výstavní projekt vznikl jako výsledek spolupráce mezi městy Roudnice nad Labem a Gotemba. Toto japonské město letos v květnu navštívila delegace z Roudnice nad Labem a při této cestě také vznikly vystavené fotografie. Fotografie představují japonská města, jejich architekturu, ale i venkov, obyčejné lidi atd.

Mnohojazyčné čtení Malého prince v čajovně Hóra

Ve čtvrtek 10. listopadu proběhlo v čajovně Hóra veřejné mnohojazyčné čtení populární knihy Antoine de Saint-Exupéryho *Malý princ*. To se konalo v rámci projektu *Mladé Litoměřice*, který byl grantově podpořen z programu *Make a Connection*. Cílem projektu je představit litoměřické veřejnosti literární, filmovou a hudební tvorbu začínajících umělců Ústeckého kraje a nabídnout tak prostor pro mladé aktivní umělce, ale i seznámit veřejnost s tradičním uměním.

Jeden den v ZOO v Diakonii

Soubor fotografií Jana Malečka pod názvem *Jeden den v ZOO* byla zahájena slavnostní vernisáží za účinkování (hudebního doprovodu) žáků litoměřické Základní umělecké školy v litoměřické Diakonii 25. listopadu.

Vlasta Baránková v SGVU Litoměřice

V Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice se ve čtvrtek 1. prosince v 17.30 hodin konala vernisáž výstavy *Vlasta Baránková dětem*. Úvodní slovo přednesla Olga Kubelková. Výstava trvala do 5. února 2006 roku 2006. Galerie po loňském úspěchu klasika české ilustrace Cyrila Boudy hledala nějakého současného autora a proto Vlasta Beránková, která většinu vystavených exponátů galerii zapůjčila. Pracovníci galerie využili také toho, že Česká televize v současné době dokončuje nový večerníček *Čtyři uši na mezi*, ke kterému byla Beránková výtvarnicí. Část pohádky se tak v průběhu výstavy promítá v galerii. Samotná televizní premiéra je přitom naplánována na 16. ledna 2006. Režisérkou večerníčku je Nataša Boháčková, která galerii vyšla vstříc. Novinkou na výstavě je tak přítomnost nejen televizoru a videa, ale i naučný CD-ROM *Lilulka* jehož autorkou je rovněž Vlasta Beránková. Celá výstava je tak prakticky přizpůsobena dětem. Doprovodnou událostí výstavy byl i koncert textaře a skladatele Jaroslava Uhlíře, který v sále gotiky zahrál dětem. Prohlásil, že v tak malém sále ještě nehrál, nadšený byl z bezprostřednosti dětí a že vše bylo velmi milé.

PROSINEC 2005

Swingová kavárna přitahuje

Swing a jazz přitahuje v Litoměřicích stále více lidí. Tato skupina se z Domu kultury přemístila do hotelu Koliba v areálu zahrady Čech, kde čas od času vystupují přední interpreti. Naposledy tu zpívala Marcela Králová v doprovodu Big Bandu Česká Lípa. Bylo plno (to znamená několik desítek posluchačů různého věku).

Umění pro všechny smysly

Ve středu 7. prosince vyvrcholil závěrečnou vernisáží projekt *Umění pro všechny smysly*. Ten v Litoměřicích v Galerii Ve dvoře pořádali mladí umělci podpoření programem *Make a connection*. V období od června do října uspořádali mladí umělci čtveřici workshopů zaměřených na všech pět lidských smyslů. Tam vzniklo mnoho zajímavých výrobků, které vytvořili sami umělci, ale i široká veřejnost a právě tato díla byla hlavní náplní výstavy, která od středy probíhala v Galerii Ve dvoře a to až do 22. prosince. K vidění bylo mnoho fotografií, animované filmy, krátká fireshow a keramika, kterou si návštěvníci mohli ohmatat. K poslechu byl záznam různých zvuků všech možných i nemožných hudebních nástrojů, které vznikly při sluchové dílně. Naživo pak zabubnoval jeden z pořadatelů. Čichové buňky dráždily vonné tyčinky a chuťové pohárky rozličné pohoštění. Hlavním organizátorem vernisáže a výstavy byl Miroslav Kaška. Projekt vznikl pro obohacení nabídky příležitosti pro vnímání umění handicapovanými lidmi, ale i jako alternativa trávení volného času a seberealizace mladých lidí. Během celé doby trvání projektu bylo nafoceno přes 4.500 fotografií, natočeno 72 minut audio a další hodiny audiovizuálního záznamu. Všechn tento audiovizuální materiál bude zpracován a během ledna dostupný na DVD.

Děti cestovaly historií ve stroji času

Formou hry s lehce soutěžní atmosférou poznávaly děti historii Litoměřic. Pomocí indicií získaných od historických postav hledaly poklad a současně poznávaly památné objekty města a odpovídaly přitom na kvízové otázky. Akci připravil historický klub *Gaudy* z Roudnice nad Labem ve spolupráci s agenturou *Veselý školní autobus*. Organizačně se jednalo o poměrně složitou záležitost jež potřebovala spolupráci řady litoměřických organizací, především těch, kde se "stroj času rozjel". Patřily mezi ně Městský úřad, Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice, Oblastní muzeum atd. Zábavně - vzdělávací program byl postaven tak, že prostřednictvím stroje času se děti setkaly v současnosti s Janem Zbyňkem Zajícem z Hazmburka a dalšími historickými postavami, které většinou měly s Litoměřicemi nějakou spojitost. Tyto postavy dětem pomáhaly při plnění soutěžního úkolu a zároveň předváděly ukázky ze svého oboru. Na konci soutěže se pak každá historická postava prostřednictvím imaginárního stroje času opět vrátila zpět do své doby. Tak například v Oblastním muzeu děti přivítal Jan Zbyněk Zajíc z Hazmburka coby host litoměřického radního a městského písaře pana Pavla Stránského. V galerii Ve Dvoře se setkaly s astronomem Tycho de Brahe, v katakombách na ně čekal Jan Jesenius a Bavor z Hustořan atd. Zájem dětí byl velký. Zúčastnily se ho děti základních škol z Kladenska, Českolipska a Teplicka. Z litoměřických základních škol ale pouze jediná - 8.B. Základní škola Ladova.

Tyto litoměřické školáky nakonec zklamalo vyhodnocení. Napsali o tom:

Dne 13. prosince jsme se společně se třídou 8.B ze školy Ladova v Litoměřicích v doprovodu učitelky Martiny Šumichrastové zúčastnili, jako jediní z litoměřických škol, historické soutěže Záhadný poklad Jana Zbyňka Zajíce z Házmburku, kterou pořádala agentura Veselý školní autobus. Záhadný poklad nás netradiční formou výuky vtáhl do víru královského města Litoměřice v 16. a 17. století. Celý den od 8 do 14 hodin jsme strávili v našem historickém městě. Akce začala zadáním otázek a úkolů doplněných mapkou, které jsme v průběhu dne vyplňovali a zajišťovali. První z navštívených památek byl Kalich.

Prohlídka byla velmi zajímavá i díky mladému průvodci, který nás v rozhledně seznamoval s okolím města. Dalším stanovištěm našeho historického dne byla ruční výroba papíru. Zde na nás opět čekala historická osobnost, aby nás seznámila s výrobou papíru ve středověku. Cílem dalšího putování byl dům gotické dvojče. Uvnitř jsme narazili na astronoma Tycha de Brahe a jeho středověké měřicí přístroje. Ve středověkém příběhu města nesměla samozřejmě chybět prohlídka muzea, dříve bývalé litoměřické radnice. U makety města nás překvapil Jan Zbyněk Zajíc a Pavel Stránský. I zde jsme opět získali další zajímavé informace o našem královském městě.

Téměř poslední zastávkou byly katakomby. Po sledování v pološeru Jana Jesenia a alchymistů připravujících elixír mládí nás čekalo vyhodnocení soutěže a vyhlášení vítězů. I přesto, že jsme pečlivě a svědomitě zodpověděli všechny zadané úkoly, ocenění se nám nedostalo. Ze závěrečného vyhodnocení v kostele v Jezuitské ulici [bývalý jezuitský kostel Zvěstování Panny Marie] jsme byli velmi zklamáni, jelikož místo toho, aby odpovědi na otázky byly pečlivě sečteny a vyhodnoceny, došlo na losování z celého počtu všech zúčastněných škol z bývalého okresu. Je nám líto a mrzí nás to z toho důvodu, že jsme vynaložili maximum svých vědomostí získaných během hodin dějepisu i během historické soutěže a těšili jsme se alespoň na pochvalu, kterou jsme nakonec získali od paní učitelky. Byli jsme z historické soutěže nadšeni, jelikož se nám velmi zajímavou formou dostala do hlavy spousta znalostí o našem městě.

Žáci 8.B. Základní škola Ladova, Litoměřice

"Mladivadlo" funguje jako přípravný pro "Li-Di"

Ve středu 14. prosince vystoupil v divadélku *Minimax* litoměřický ochotnický soubor *Mladivadlo* se svojí inscenací *Královna Koloběžka*. Námět vycházel z klasické pohádky Jana Wericha z knihy *Fimfárum*. Byl to příběh o tom, jak moc je důležitý selský rozum a kam až nám může v životě pomoci. Po téměř roční přípravě hrál soubor hned dvakrát ve dvou nastudováních s různým obsazením rolí. Stalo se tak proto, že soubor má velice mnoho členů a všichni by si tak v jedné hře nemohly zahrát. A tak se představení nastudovalo hned dvakrát a to vždy s jinými herci. Ale vše po jednou režii. Režisérem souboru a jeho vedoucím je Aleš Pařízek. Pro mnohé herce bylo toto představení životní premiérou, ale určitě si nezahráli naposledy. *Mladivadlo* je soubor *Základní umělecké školy* v Litoměřicích. Zároveň funguje jako soubor přípravný pro soubor *Li-Di*. Tvoří ho povětšinou mladší žáci literárně - dramatického odboru Základní umělecké školy Litoměřice.

5) LITOMĚŘICKÉ VARHANNÍ LÉTO

XV. ročník festivalu s mezinárodní účastí umělců pod záštitou starosty města a biskupa litoměřického při příležitosti 350. výročí založení litoměřické diecéze.

Sponzoři:

- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,
- CREDIT - PLUS Litoměřice spol. s r. o.,
- INEX... your facility service (dodavatel úklidových prostředků a hygienických potřeb),
- PS-TAXES, s.r.o.
- Ing. Jaroslav Postl a Eva Fibichová.

1. koncert:

Středa 25. května 2005 - 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: Jiřina Pokorná - varhany

spoluúčinkují: Miroslav Kejmar - trubka
Jan Kejmar - trubka
Miroslav Kejmar junior - tympány

Program:

Jean Joseph MOURET (1682 - 1738)

Première suite *dvě trubky, varhany a tympány*

Allegro

Gracieusement sans lenteur

Allegro

Gai

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Preludium a fuga c moll BWV 546 *varhany sólo*

"Wie willich mich freuen" z kantáty 146 *dvě trubky a varhany*

Cholárová předehra

"Nun komm der Heiden Heiland" BWV 659 *varhany sólo*

Pavel J. VEJVANOVSKÝ (1640 - 1693)

Sonáta g moll *trubka a varhany*

František Xaver BRIXI (1732 - 1771)

Fuga C dur *varhany sólo*

Georg Philipp TELEMANN (1681 - 1767)

Gavote, Menuet, Fanfare ze suity D dur 2 *trubky, varhany a tympány*

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Passacaglia c moll BWV 582 *varhany sólo*

Francesco MANFREDINI (1680 - 1748)

Koncert D dur 2 *trubky, varhany, tympány*

Allegro

Lento

Allegro

O interpretech:

Jiřina POKORNÁ - varhany

Patří mezi přední české varhanní instrumentalisty. Absolvovala varhanní oddělení pražské konzervatoře u profesora Kampelsheimera a hudební fakultu Akademie múzických umění u profesora Milana Šlechty. Upozornila na sebe již v době studií a od té doby se datuje její pravidelná koncertní činnost. Vystupovala v Německu, Rakousku, Belgii, Itálii, ale také v bývalém Sovětském svazu, Jugoslávii a Japonsku. V osmdesátých letech působila pedagogicky na hudební fakultě Akademie múzických umění a poté se znovu plně věnuje koncertní činnosti a nahrávání. Vystoupila na mezinárodním pražském festivalu Pražské jaro, v komorních cyklech České filharmonie a varhanních cyklech FOK. Své sólistické zaměření rozšiřuje o spolupráci s našimi předními instrumentalisty a komorními soubory. Její diskografie se v posledních letech rozšířila o řadu atraktivních nahrávek slavných děl české i světové varhanní literatury.

S Miroslavem Kejmarem natočili již pět CD, z nichž jedno bylo oceněno "Zlatou deskou". S jejím interpretačním uměním se mohou posluchači seznámit na nahrávkách firem Music Vars, Supraphon, Panton a japonských firem Nippon Columbia a Pony Canyon.

Miroslav KEJMAR - trubka

(nar. 1941 v Kladně) patří mezi elitu českých hráčů na žesťové nástroje. Začínal jako houslista, hře na trubku se začal věnovat v jedenácti letech. Rozhodující vliv měl učitel ve Vojenské hudební škole František Ježek. M. Kejmar studoval na pražské konzervatoři a na Akademii múzických umění u prof. Václava Paříka. Jeho dalšími učiteli byli prof. Adolf Scherbaum, Antonín Dokoupil a Stanislav Šimek. Nejprve působil v tanečních orchestrech, posléze ve Filmovém symfonickém orchestru a od r. 1970 až do současnosti je členem České filharmonie. Od r. 1972 byl v tomto orchestru 1. trumpetistou. Je interpretem velice širokého repertoáru. Intenzivně se věnuje barokní, klasické a příležitostně i jazzové hudbě. Založil soubory Pražští žesťoví sólisté a Czech Brass Ensemble, se kterými vystupoval v Evropě a v Japonsku. Velmi široký repertoár natočil též na gramofonové desky a CD. V poslední době hrál se souborem deseti trumpetistů Ten of the Best na turné v Japonsku a dále koncert J. Haydna s Českou filharmonií pod taktovkou dirigenta Sira Ch. Mackerrasse. Je často zván jako člen porot mezinárodních hudebních soutěží. V roce 2001 též sestavil a sám účinkoval v doprovodném studiovém big bandu na pražském vystoupení svého přítele, legendárního amerického jazzového trumpetisty Bobbyho Shewa.

Jan KEJMAR - trubka

(nar. 1976) začínal jako houslista a trubce se začal věnovat asi od dvanácti let. Pražskou konzervatoř vystudoval u prof. Antonína Vaigla a u svého otce. Kromě toho byl a do dnešní doby je jeho učitelem Antonín Dokoupil. První orchestrální praxi získával jako patnáctiletý v tanečním orchestru Vladislava Brože. Ještě při studiu vypomáhal v FOK, v Symfonickém orchestru Českého rozhlasu a v České filharmonii. Krátce účinkoval v orchestru muzikálu Hair a více než tři roky působil v orchestru muzikálu Jesus Christ Superstar. Od této doby se jeho zájem přenesl převážně do oblasti taneční, jazzové a populární hudby. V současné době hraje v Orchestru Karla Vlacha a ostatním hudebním žánrům se nadále věnuje, kromě výpomocí v uvedených orchestrech, také ve studiu příležitostným natáčením filmové hudby.

Miroslav KEJMAR (junior) - tympány

(nar. 1974 ve Vlašimi). S hudbou se začal seznamovat již jako dítě a jeho prvním hudebním nástrojem byla zobcové flétna. Postupem doby s poznáváním rockové hudby (zpočátku) ho začaly zajímat bubny. Jeho rozhodnutí studovat bicí na pražské konzervatoři bylo překvapením, protože jako dítě si vybíral povolání, která s hudbou neměla nic společného. Již během studia na konzervatoři vystupoval pod vedením prof. Emy Lynn Barber (USA) na sólových i souborových koncertech. Seznámil se tak s vážným i populárním žánrem hudby pro bicí nástroje. Po absolutoriu konzervatoře byl povolán k výkonu základní vojenské služby, kterou odsloužil u vojenské kapely. Po úspěšném absolvování konkursu do Symfonického orchestru Českého rozhlasu se mu kromě práce v symfonickém orchestru otevřela i celá řada možností účinkovat v různých hudebních seskupeních, na festivalech a na zahraničních koncertních turné.

Také spousta studiové práce (natáčení CD, filmová hudba, hudba k mnoha reklamám), účinkování v muzikálech (např. Pěna dní, Jeptišky, Prezidentem snadno a rychle). Dalším krokem do světa vážné hudby byl úspěšný konkurs a následný vstup do řad členů orchestru České filharmonie. Symfonická hudba začala tvořit převážnou část jeho repertoáru, ale ani populární hudba nezůstala stranou jeho zájmu. Po účinkování v big bandu Vl. Brože nastoupil do TOP orchestru Jana Smolíka, který doprovázel celou řadu populárních umělců (J. Zelenkovou, H. Vondráčkovou, M. Rottrovou, L. Machálkovou, I. Bartošovou, K. Černocho, K. Zicha, J. Laufera, M. Davida, P. Vítka atd.) Z fandovství pro populární hudbu také vystupoval na festivalech a v klubech s komerčně méně úspěšnými kapelami (Vasques II. s J. Helešicem, dívčí rockovou kapelou O-ja, funk rockovou kapelou Charlotte a hard rockovou formací Pavitram).

2. koncert:

Středa 15. června 2005 - 19 hodin

Katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret: Ludmila KAMELINA - varhany, Rusko

Program:

Antonio VIVALDY (1678 - 1741)

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Koncert d moll BWV 592

Oleg JANČENKO (1939 - 2000)

Ruské žalozpěvy

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

"O Mensch, bewein dein? Suende gross" BWV 622

("Ó člověče, oplakávej svůj velký hřích")

César FRANCK (1822 - 1890)

Preludium, fuga a variace h moll op.18

Marcel DUPRÉ (1886 - 1971)

Preludium a fuga g moll op.7 č. 3

Oleg JANČENKO (1939 - 2000)

Meditatione

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Fantasia a fuga g moll BWV 542

O interpretovi:

Ludmila KAMELINA - varhany - Rusko

Absolvovala Státní konzervatoř v Kazani jako pianistka (prof. S. Gurari) a varhanice (prof. R. Abdullin) v roce 1983 s vynikajícím hodnocením "Cum Laude". Pokračovala zahraničním "Kontakt-studiem" u prof. Zsigmonda Szathmaryho na Vysoké hudební škole ve Freiburgu (Německo). Svá studia dále prohloubila účastí na mistrovských kurzech pod vedením P. Kee, L. Lohmanna, G. Boveta, J. Laukvika a dalších vynikajících umělců.

Interpretační umění L. Kameliny bylo v roce 1992 oceněno 3. cenou ve Švýcarské mezinárodní varhanní soutěži a v roce 1993 1. cenou ve varhanní soutěži "Neuer Musik in der Kirche".

V období let 1991 až 2004 byla sólistkou Krasnojarské státní filharmonické společnosti, od srpna 2004 působí jako sólistka Samarské filharmonie. Její koncertní činnost zahrnuje přes 50 recitálů ročně v různých městech v Rusku, právě tak jako v Německu, Nizozemí, Švýcarsku, Maďarsku aj. V roce 2000 obdržela titul "Čestná umělkyně Ruské federace".

3. koncert:

Středa 29. června 2005 - 19 hodin
Katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret: Zsuzsa ELEKES - varhany - Maďarsko

Program:

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)
Toccat, Adagio a Fuga C dur BWV 564
"An Wasserflüssen Babylon" - Choralbearbeitung BWV 653/6
("Na vodách Babylonu" - chorální zpracování)
Frigyes HIDAS (nar. 1928)
Sonáta (komponována 1956)
I Allegro moderato
II Andante semplice
III Allegro
Ferenc LISZT (1811 - 1886)
Fantasie a Fuga "Ad nos, ad salutarem undam" ("K nám, k prospěšné vlně")

O interpretovi:

Zsuzsa ELEKES se narodila v roce 1955 v Budapešti. Na konzervatoři studovala klavír, varhany a cembalo. Poté pokračovala ve studiu varhan na Hudební vysoké škole Franze Liszta v Budapešti u G. Lehotky, F. Gergelyho a Sebestyéna. (V roce 1978 absolvovala s vyznamenáním). Svě znalosti prohloubila dvouletým stipendijním studiem u Hannese Kästnera v kostele sv. Tomáše v Lipsku a navštěvovala mistrovské kurzy, které vedli Marie-Claire Alain, Jean Guillou, Johannes-Ernst Köhler, Michael Radulescu, Michael Schneider a Luigi Tagliavini.

Získala několik mezinárodních ocenění: 2 cenu na Mezinárodní soutěži F. Liszta v Budapešti (1978), 3. cenu na Mezinárodní varhanní soutěži "Pražské jaro" (1979) a 1. cenu na Mezinárodní soutěži J. S. Bacha v Lipsku (1980). V roce 1988 cenu Chiffre nadace za interpretaci Liszta a v roce 1994 byla odměněna státním vyznamenáním "Cenou F. Liszta".

Má četné LP a CD nahrávky s díly J. S. Bacha, F. Liszta a dalších autorů. Koncertuje po Evropě (velmi často - opakovaně: Německo, Nizozemí, Dánsko, Rakousko), v Rusku a Japonsku. V letech 1985 až 1995 byla sólistkou Maďarské filharmonie, nyní se plně věnuje sólové koncertní činnosti.

4. koncert:

středa 20. července 2005 - 19 hodin
katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpreti: Mari Kodama - varhany
Toshiko Suda - koto
Yoichi Iwahashi - shakuhachi
Yoshiko Hagiwara - housle
Eriko Araki - viola

Program:

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750)
Toccat a fuga d moll BWV 565
(varhany sólo)

Mari Kodama

Variace Měsíce nad zbořeným hradem
(*varhany, shakuhachi, koto*)

Variace na původní skladbu Rentaro Taki(ho), druhého studenta z Japonska, který studoval v Lipsku (Německo).

Stopa svatého Františka Xavera

Z japonského lidového zpěvu

Tři hry (Míčová hra, Na schovávanou, Trénink)

(*koto sólo*)

Michio Miyagi

Moře na jaře(*shakuhachi, koto*)

Hudební dílo napsané pro japonské nástroje koto a shakuhachi. Kompozice zobrazuje klidné moře na jaře, s pohledem z křižujícího člunu na ostrov Seto pokrytý krásnými květinami.

Mari Kodama

Apokalypsa sv. Jana

Kristus, Beránek Boží, láme sedm pečeti

První pečeť Bílý kůň Vítězství

Druhá pečeť Ohnivý kůň Válka

Třetí pečeť Černý kůň Hladomor

Čtvrtá pečeť Sinavý kůň Smrt

Pátá pečeť Modlitba duší mučedníků pod oltářem

Šestá pečeť Prudké zemětřesení

Sedmá pečeť Sedm andělů z trůnu

Komponováno v roce 1991 pro první Mezinárodní varhanní festival v Japonsku.

Janovo zjevení je poslední knihou Nového zákona a tak i korunou dokončení celé bible. Boží slovo *Budiž světlo*, vyslovené na počátku stvoření je uzavřeno posledním slovem Apokalypsy, naléhavou modlitbou lidské rasy *Přijď Pane Ježíši*. Zjevení Janovo je považováno za nejméně snadnou knihu celé bible kvůli častému užívání symbolů a metafor, charakteristických pro apokalyptický žánr, k němuž patří. V minulých dobách to byl oblíbený pramen inspirace pro malby. Jak paní Kodama poznamenala, Apokalypsa je též výjimečně bohatá na hudební prvky a témata. Motivem její skladby je otevření sedmi pečeti, první stránka dějin rozvíjející se nad zemí po velkém chóru na nebesích. Použitím zvuku chce vyjádřit a popsat koně různých barev, kteří přinášejí vítězství a pohromy.

Bůh, který sedí na trůně, drží ve své pravici knihu zapečetěnou sedmi pečetěmi. Ale žádná lidská bytost není schopna je rozlomit. Zatím co Jan pláče kvůli své neschopnosti, Beránek Boží, Kristus, se objevuje na scéně a bere knihu, poněvadž on je jediný, kdo je schopen otevřít pečeti. Když je první pečeť zlomena, objeví se bílý kůň přinášející vítězství doprostřed války. Při rozlomení druhé pečeti se zjeví ohnivý kůň a jeho jezdec přiměje lidi zabíjet se navzájem v občanské válce. S rozlomením třetí pečeti černý kůň přináší hladomor, při čtvrté pečeti sinavý kůň nese smrt. Když Beránek rozlomí pátou pečeť, je slyšet zdola modlitba duší mučedníků, při šesté nastane prudké zemětřesení provázené zvláštními jevy na nebi i zemi. Po rozlomení sedmé pečeti je chvíli ticho a sedm andělů přichází z trůnu a vyhlašuje Boží vůli.

(*varhany, shakuhachi, koto*)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791)

Sonáta pro varhany, housle a violu)

Mari Kodama

Fantasie "Etenraku" (*varhany, dvoje housle, shakuhachi, koto*)

Koto - japonská citera

Koto je vyrobeno z paulownia. Délka těla (ozvučné, rezonanční skříňky charakteristického podlouhlého tvaru) je 183 cm, šířka 25 cm. Vrchní deska je potažena třinácti strunami (původně hedvábnými, v současné době nylonovými nebo tetronovými). Každá struna je podepřena pohyblivou podporou "kotoji", jejímž pohybem může nabýt různé výšky a zvukové barvy. Zachycením struny slonovinovým bodcem připevněným k palci, ukazováku a prostředníku pravé ruky spolu s působením variací struny a rezonance se vytváří jedinečný tón koto.

Shakuhachi (Šakuhači) - bambusová flétna

Je druh vertikální flétny vyrobené z bambusu. Po vyhloubení kolínek silných částí z nitra bambusu a příčném seříznutí horní části, je vložen "jazýček" (vyrobený z rohu vodního buvola). Nástroj má pět otvorů, z toho čtyři v čelní straně a jeden vzadu. Délka je přibližně 54 cm a základní tón je D. Otevřením a zakrýváním tónových otvorů se dají získat tóny D, F, G, A a C. Náustek a chromatický (půltónový) interval nebo portament se získává úhlem hráčovy brady.

O interpretech:

Mari Kodama - varhany

Tokijská rodačka, koncertní varhanice a skladatelka, působí jako varhanní sólistka a hlavní výkonná ředitelka Mezinárodního varhanního festivalu v Japonsku (IOFJ). Studovala náboženskou hudbu na Chicago University a stala se členkou *American Guild of Organists*.

Účastnila se rozsáhlých mezinárodních hudebních aktivit po celém světě. Od roku 1970 byla k umělecké účasti pozvána do více než 300 zámořských měst nejméně 30ti zemí.

Od roku 1991 je zakladatelkou a organizátorkou prvního Mezinárodního varhanního festivalu v Japonsku. Je neúnavnou propagátorkou v oboru varhanní hudby, velmi se zasadila o prosazení a rozšíření varhanní hudby v Japonsku. Doposud pozvala k účinkování na 77 koncertech uspořádaných v Japonsku na 65 význačných varhaníků z 55 zemí. Každoročně organizuje 5 až 6 koncertů po Japonsku, v roce 2005 uskuteční již 15. ročník Mezinárodního varhanního festivalu v Japonsku (IOFJ).

V roce 1995 se zasloužila o vznik hudební skupiny *Sound of Peace* (Zvuk míru) sestávající z nástrojového souznění: varhan a japonských tradičních hudebních nástrojů (jako jsou drumbuben, tuzumi, koto, shakuhachi).

Je autorkou skladeb komorní hudby. Zvláště skládala díla na církevní (křesťanská) témata kombinovaná s japonskou tradiční hudbou a s kombinací NOH - (starobylého výrazového) tance. Její dílo *Sorrowful Maria* (Panna Maria Bolestná), beroucí si podnět ze světoznámé Michelangelovy sošky *Pieta*, bylo roku 2003 předvedeno v Římě a získalo mimořádné ovace publika. Ve snaze vytvořit nový klasický typ hudby, skládala varhanní hudbu v souznění s japonskými tradičními hudebními nástroji, kterou předvedla ve Vídni a v Berlíně.

Je organizátorkou i dalších hudebních akcí v Japonsku: v roce 1994 pozvala *Steinschaden Trio* z Mozarteu v Salzburgu a v roce 1995 realizovala v Japonsku Estonský hudební festival oslavující nezávislost Estonska. Záznam z těchto koncertů byl vydán společností ERES v Německu. Živá nahrávka z koncertu M. Kodamy v berlínském dómu byla vydána na CD v roce 2003. Koncertovala mnohokrát také v japonské televizi a rozhlasu.

Hlavní díla: *Čtyři roční doby v Japonsku; Hymnus k Marii; Apokalypsa sv. Jana; Vzpomínka na Estonsku; Pieta; Fantazie Etenraku; Muž, který pěstuje strom; Oživená Nobunga; Modlitba růžence.*

Hlavní knihy: *Hudební cesta po východním Německu; Jak hrát na varhany od Harolda Greasona, překlad.*

Toshiko Suda - koto

Je sólistkou na japonský strunný nástroj koto (japonská citera). Absolvovala Národní univerzitu krásných umění a hudby v Tokiu, specializovala se v Sokyoku (Ikuta styl), na hudební fakultě v oddělení tradiční japonské hudby. Od roku 1996 předsedá *Sankyoku Kyokai* a účastní se různých kulturních aktivit. Každoročně se podílí na koncertech *Nippon Sankyoku Kyokai* a *Ikuta-Ryu Kyokai*. Uskutečnila také koncert v Pantheonu Tama (Tokio). Jako členka hraje v souborech *Nippon Sankyoku Kyokai* a *Marinokai*. Od roku 1998 je instruktorkou klubu *Sokyaku* v Bunkyo University Tokio. Téhož roku vystoupila na výročním koncertu v koncertní hale Sagakudo, i na Mezinárodním varhanním festivalu v Japonsku. Ve stejném roce se stala členkou souboru *Sound of Peace* (Zvuk míru), s nímž se od roku 1999 spolupodílí na koncertech v cizině (Německo, Čína, USA, Libanon).

YOICHI IWAHACHI - shakuhachi

Je sólistou na japonský nástroj shakuhachi (bambusová flétna), hlavním správcem Mezinárodního Shakuhachi Kenschu centra a členem souboru *Hogaku Ensemble 21 st Century* (Hogagu 21. století). K souboru *Sound of Peace* (Zvuk míru) se připojil v roce 1995 a v rámci těchto koncertů realizovaných v cizině hrál v Dánsku, Estonsku, Polsku, Rakousku, Německu, Číně, USA a Libanonu. Jeho hra zněla též při dalších koncertech a různých kulturních projektech: *Tradiční japonská kultura, výstava ve Versailles* - (1986); 10. výročí Festivalu přátelství mezi Čínou a Japonskem (1987); *Gendai Hogaku festival* (soudobý Hogaku festival) - Okayama, Japonsko (1989); *Ljubljana Music Festival* - Slovinsko, Jugoslávie (1991); *Sevilla Expo 92?* (1994); *Mezinárodní varhanní festival v Japonsku* (1998) a další.

5. koncert:

Středa 31. srpna 2005 - 19 hodin
katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: Susan LANDALE - varhany

Program:

- Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)
  - Preludium a fuga h moll BWV
  - "An Wasserflüssen Babylon" - Choral BWV 653 ("Na vodách Babylonu")
- Felix MENDELSSOHN (1809 - 1847)
  - Sonáta č. 2, *grave - adagio - allegro maestoso e vivace - allegro moderato (fuga)*
- César FRANCK (1822 - 1890)
  - Preludium, fuga a variace h moll op.18
- Eugène GIGOUT (1844 - 1925)
  - Toccata h moll
- Charles TOUNEMIRE (1870 - 1939)
  - Offertoire et Communion (de L'Orgue mystique no 38) (z Varhany mystické č. 38)
  - Improvisation sur le Te Deum
    - (de Cinq Improvisations, transcrites par M. Duruflé)
    - (Improvizace na Te Deum z pěti improvizací předaných M. Duruflé)

O interpretovi:

Susan Landale se narodila ve Skotsku, své hudební vzdělání začala v Edinburghu. Po absolvování univerzity v Edinburghu (B. Mus), kde jí byla udělena řada cen a stipendium, byla pozvána do Paříže, aby studovala u významného francouzského varhaníka André Marchala. Následujícího roku byla ustanovena titulární varhanicí v anglikánském kostele sv. Jiří v Paříži, na místo, které zastávala 18 let. Dnes, ze svého domova na pařížském předměstí, sleduje a naplňuje mnohostrannou kariéru koncertní varhanice, kostelní varhanice a profesorky.

Jako vítězka první Mezinárodní soutěže varhanní hry na St. Alban's International Festival v Anglii svým dalším četným uměleckým působením, si vytvořila světový věhlas vynikající koncertní umělkyně. Dostává četné nabídky k sólovým recitálům, také pro účinkování v národní a mezinárodní rádiové síti, je taktéž zvána ke spolupráci s vokálními soubory. Jako hostující umělkyně vystupovala na mnoha festivalech, mj. v Melbourne (Austrálie), Reykjavíku (Island), St. Albans (Anglie), Calgary (Kanada), Edinburghu (Skotsko). Jako sólistka hrála s mnoha předními orchestry v Paříži, Londýně, Praze, Hamburgu, Heidelbergu a jiných evropských městech.

Její četné záznamy na CD děl Oliviera Messiaena, Louise Vierna, Charlese Tornemira a Césara Francka získaly mezinárodní chválu a nejvyšší ceny francouzských kritiků.

Zvláště oceňována je i její pedagogická činnost. Susan Landale je profesorkou hry na varhany na Královské hudební akademii v Londýně, mnoho let působila na Národní regionální konzervatoři v Rueil-Malmaison (Ile de France). Její žáci (z celého světa) získali ceny v mnoha národních i mezinárodních soutěžích.

Zbytek svého času věnuje koncertnímu vystupování a nahrávání zvukových záznamů, uvádí semináře a mistrovské třídy a rovněž vyučuje soukromě. Je zvána do nejprestižnějších mezinárodních porot: St. Albans, Calgary, Chartres, Praha, Odense, Lübeck, Varšava, Brno.

Je též činnou členkou Francouzské státní komise pro varhany, Komitétu pro Velkou cenu v Chartres (Grad Prix de Chartres), Komise pro varhany pařížské diecéze a je prezidentkou Akademie André Marchala.

Je též autorkou řady článků o současné hudbě. Její studie o varhanních dílech Oliviera Messiana a Petra Ebena byly přeloženy do řady jazyků. Její interpretace nejvýznamnějších děl těchto skladatelů je považována za zvláště autentickou.

Susan Landale je varhanicí u Sant-Louis des Invalides v Paříži. V uznání jejího světového významu a činnosti jí Královská kolej varhaníků (Royal College of Organists) v roce 2003 udělila vyznamenání titulem "Člen honoris causa".

Koncert č. 6:

Středa 14. září 2005 - 19 hodin
katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: Andrzej SZADEJKO - varhany

Program:

Carl Philipp Emanuel BACH (1714 - 1788)

Sonata D dur Wq 70/5, H86

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

aus Schübler-Chorälen:

"Kommst du nun, Jesu, vom Himmel herunter - BWV 650

(Z chorálů Schüblera: Přicházíš nyní z nebes, Ježíši")

aus Leipziger Chorälen:

"Schmücke dich, o liebe Seele" - á 2 Clav. et. Ped. BWV 654

(Z lipských chorálů: "Ozdob se, ó milá duše")

Vincent LÜBECK (1654 - 1740)

Preludium a fuga E dur

Andrzej SZADEJKO (nar. 1974)

Triosonate (2003)

*In einem kleinem Bach sieht Marcel das Spiegelbild eines schönen Berges Kanon
in Quarta et per Augmentationem Sergius pro memoriam. Wild*

Lionel ROGG

Aus Hommage a? Takemitsu (1997): L' Air (vzduch)

K. GORSKI (1859 - 1924)

Fantazja f moll

O interpretovi:

Andrzej SZADEJKO se narodil v roce 1974 v Gdaňsku (Polsko). Studoval nejprve varhany na polských školách v Gdaňsku u Leona Batora a ve Varšavě u Joachima Grubicha, kde získal diplom s vyznamenáním. Szadejko navazoval na své hudební vzdělání na Schola Cantorum Basiliensis.

K jeho rozhodujícím učitelům se tam počítali Jean Claude Zehnder (varhany), Andrea Marcon (cembalo), Richard Lewitt (zpěv) a Gottfried Bach (generální bas). Všechna studia uzavřel s vyznamenáním.

A. Szadejko je nositelem cen a finalistou četných národních a mezinárodních varhanních soutěží (Gdaňsk, Rumia, Varšava, Odense, Brugge). Účastnil se mnohých mistrovských tříd, interpretačních kursů a varhanních akademií v Polsku, Německu, Holandsku a Švýcarsku.

Jeho koncertní činnost zahrnuje vystupování v Polsku, Německu, Itálii, Dánsku, Švédsku, Finsku a ve Švýcarsku. Mimoto působil v mnohých orchestrech v Polsku jako komorní hudebník i jako umělecký partner při doprovodech, nahrával pro polskou televizi a rozhlas.

Se zálibou se věnuje skladbě (v Litoměřicích se představil též jako autor), kterou studoval ve Schola Cantorum u Rudolfa Lutze. Jako skladatel se zabývá kombinací starých forem s moderními kompozičními způsoby.

V době svého vzdělávání byl A. Szadejko činný v Gdaňsku-Orunias a potom v Basilei a okolí, na mnoha místech jako hudebník v kostelech. Přitom se též věnoval vedení sboru. V tomto oboru se v rámci svého nástavbového studia ve Schola Cantorum dále vzdělával u Martina Linde. Od roku 1999 je sbormistrem u reformované církevní obce v Oltenu a od roku 2002 působí jako sbormistr a varhaník v katolickém kostele v Oberwilu BL.

6) RŮZNÉ

LEDEN 2005

Starosta přijal biskupa Posáda

Vůbec poprvé od doby svého usednutí na litoměřický biskupský stolec navštívil biskup Pavel Posád litoměřického starostu Ladislava Chlupáče. Stalo se tak ve čtvrtek 20. ledna na pozvání starosty L. Chlupáče a místostarosty P. Hermanna. Biskupa doprovázel emeritní biskup Josef Koukl. Tématem setkání byly mj. přípravy oslav založení litoměřického biskupství, které by v Litoměřicích měly vrcholit 3. června. Poznámka kronikáře: *Litoměřické biskupství bylo zřízeno proto, že v severních Čechách byly silné utrakvistické tradice. Rekatolizace tu byla daleko tvrdší než ve vnitrozemí. V praxi to znamenalo vyhánění českých lidí do zahraničí. V této souvislosti by se mělo připomenout, že před Bilou horou byla v Čechách náboženská svoboda, která neměla v Evropě obdoby. Dokonce tu lze vystopovat prvky občanské společnosti. V roce 2005 pak tato občanská společnost oslavuje své vlastní zardoušení. To jsou hold ty souvislosti.*

ÚNOR 2005

Udrží se malé krámky a večerky po stavbě nového Kauflandu?

Teprve měsíc leden a únor ukázal, nakolik ovlivňuje jejich tržbu otevření nového *Kauflandu* 11. prosince loňského roku. Například večerka *Jana* v ulici U stadiónu zaznamenala pokles tržby o 50 procent. Večerka je od Kauflandu vzdálena vzdušnou čarou jen asi 200 metrů. Zda se tyto krámky udrží bude záležet na věrnosti klientely.

Havárie nákladní Tatry nad Litoměřicemi

Nad Litoměřicemi na silnici směrem na Kamýk havarovala ve středu 2. února nákladní Tatra. Namrzlá silnice se projevila v okamžiku, kdy vozidlo odbočovalo na cestu ke skladišti radioaktivního odpadu. Naštěstí sudy s radioaktivním odpadem, která vezla na úložiště, zůstaly nepoškozeny, řidiči se také nic nestalo.

Zákaz sběru hlemýždě zahradního

Městští radní schválili nařízení, kterým se zakazuje individuální i hromadný sběr hlemýždě zahradního na správním území města Litoměřice, mimo chráněné krajinné oblasti. Zákaz vyšel v platnost 8. února. Jeho porušení bude trestáno v řádu tisíců korun. Zákaz sběru hlemýždě zahradního má zabránit jeho vyhynutí. Příčinou katastrofálního úbytku hlemýždě zahradního mohou být mj. dlouhá suchá období v posledních letech.

Kanovnické domky čekají na další finanční injekci

Postupná oprava kanovnických domků na Dómském náměstí v Litoměřicích má sice za sebou již čtyři etapy, ovšem úplné dokončení rekonstrukce je v nedohlednu. Od roku 2001 se na nich proinvestovalo již 5 miliónů korun. V současné době je zajišťována především statika. Katolické církvi jako vlastníkově však chybí na opravy peníze.

Vojenský a špitální řád svatého Lazara jeruzalémského (České velkopřevorství) zahájil svoji činnost v severních Čechách (v Litoměřicích)

V sobotu 26.2. v 11 hodin v kapli litoměřického biskupství zahájil v severních Čechách činnost *Vojenský a špitální řád sv. Lazara jeruzalémského (České velkopřevorství)*. Za přítomnosti biskupa litoměřického Mons. Pavla Posáda předal velkopřevor Českého velkopřevorství, JE hrabě Jan Dobrzenský z Dobrzenicz novému veliteli severočeské delegace symboly samostatnosti tohoto území (řádový praporec, meč a velitelskou hůl). Hlavním úkolem Severočeské delegace je rozvíjet řádový život na celém území Severních Čech. Konkrétními projekty jsou například ve spolupráci s Dětským domovem v Hoře sv. Kateřiny, Domovem důchodců v Jindřichovicích a v práci kulturní a osvětové.

Vojenský a špitální řád sv. Lazara jeruzalémského patří mezi nejstarší charitativní organizace na světě, byl založen v r. 1098 během křížových výprav. Nikdy neměl mocenské ambice a byl zřízen za účelem léčby pacientů postižených leprou (malomocenstvím). Ve středověku se dostal pod patronaci francouzských králů a vyvíjel svoji činnost v celé Evropě. Řád dal jméno nemocnicím - "lazaretům". Jeden z nich stál například i v Praze v Lazarské ulici. V 19. století se řád stal ekumenickým sdružením, své místo zde mohou nalézt křesťané všech vyznání ve službě nemocným, postiženým, pronásledovaným a vězněným. Jedním z významných členů řádu byl například i filozof a humanista Albert Schweitzer, zakladatel nemocnice v Lambaréne. Výzvou nové doby je zejména péče o pacienty nemocné rakovinou.

V Čechách byl řád znovuobnoven v r. 1937, mnoho jeho členů bylo pronásledováno nacistickým a komunistickým režimem. Po r. 1948 České velkopřevorství přežilo jen díky svým členům v exilu. Po r. 1990 se řád navrátil i do České republiky, založil mj. v Praze - Bohnicích hospic "Štrasburk". Stará se také o děti v Dětském domově v Hoře sv. Kateřiny a mezi nejnovější aktivity jednak přípravou záchranářského družstva se psy, jednak vytvořením "domu na půli cesty" pro klienty, kteří musí ukončit svůj pobyt v dětských domovech. Jde nejen o vytvoření ubytovacích příležitostí, ale hlavně o umožnění práce na ekologické farmě v komunitě, kde se tito klienti naučí soběstačnosti do dalšího života. Velkou nadějí vkládá řád do spolupráce se skauty.

Významná činnost je i na poli mezinárodním. Řád má přes tři a půl tisíce členů na celém světě a jeho nejnovější celosvětová aktivita je převzetí odpovědnosti nad konkrétním dětským domovem v Bangalore, určeném pro výchovu a vzdělávání dětí, jejichž rodiče zahynuli během katastrofických tsunami koncem minulého roku. Řád má od září 2004 nového velmistra, prince Charles-Philippe d'Orléans, vévodu z Anjou. Tento třicetiletý mladý muž má jako důstojník francouzské armády zkušenosti z různých humanitárních akcí jednotek UN. V České republice jeho autoritu reprezentuje hrabě Jan Dobrzenský z Dobrzenicz, který se po návratu z exilu po r. 1990 ujal funkce velkopřevora Českého velkopřevorství. Kancléřem Českého velkopřevorství je Mgr. Ondřej Vanke, MBA.

Řád sv. Lazara jeruzalémského není společenstvím šlechticů nebo nesmírně bohatých lidí. Sdružuje všechny lidi dobré vůle, kterým není lhostejný osud těch, kteří si sami nedovedou pomoci. Řád sv. Lazara jeruzalémského v současné době vyvíjí svoji činnost zejména v Praze a na Moravě, kde je centrem řádového dění Brno.

Jako každý historický řád je však konfrontován se skupinami lidí, které se snaží napodobovat jeho činnost či zneužívat jeho jméno.

BŘEZEN 2005

Svatební studio Stefani

V ulici 5. května upoutá reklama na svatební studio *Stefani*. Studio vybavuje novomanžele téměř kompletně na svatební obřad. Především ženy zde naleznou i mnohé další služby. Studio například disponuje výběrem svatebních rób pro okamžité půjčení, aktuálně rozšiřuje sortiment o modely z nové kolekce hlavního dodavatele *La Sposa* ze Španělska.

Vybírat lze i z katalogů, ale to je zapotřebí počítat s delší dobou dodávky, která se pohybuje kolem tří měsíců. Obleky se zapůjčují i pánům a tradičnímu svatebnímu doprovodu. V nabídce je také zajištění svatebních oznámení a prstýnků umělecky ztvárněných, a to i v modelech, které nejsou běžné. Ale studio myslí i na dobu po svatbě a proto do svého programu zařadilo i těhotenskou módu. Ve výběru jsou například kalhoty lacláče, šatovky či spodní prádlo na kojení.

První letošní náznak povodní

Na horách letos napadlo nebývalé množství sněhu. Prudké oteplení před víkendem 19. a 20. března zvedlo hladiny řek, ale na Litoměřicku k vážnějším škodám nedošlo. Z neděle 20. na pondělí 21. března teploty prudce klesly, v Litoměřicích bylo ráno v pět hodin 4 pod nulou. To zarazilo tání sněhu a hladiny řek se začaly vracet do normálu (prozatím). V Litoměřicích voda zaplavila silnici před koupalištěm na Písečném ostrově (průtok pod mostkem na Písečném ostrově jsou jen roury a při větším průtoku vody to nestačí). Ohře se z břehů vůbec nevyloilo.

DUBEN 2005

Sborník "Armáda a společnost v českých zemích v 19. a první polovině 20. století"

Po dlouhé době se mi na stůl opět dostal jeden sborník. Obecně jich vychází málo, nejsou peníze. Tento je ze stejnojmenného semináře, který se konal v Muzeu města Ústí nad Labem na jaře v roce 2003. Nese název *Armáda a společnost v českých zemích v 19. a první polovině 20. století*, vydavatelem je Univerzita J. E. Purkyně a Ústav slovansko-germánských studií, Ústí nad Labem 2004, obsahuje 18 příspěvků a 4 přílohy včetně CD disku, celkový počet stran 206. Z litoměřických badatelů je tu zastoupen O. Doskočil příspěvkem *Armáda a divadlo v Litoměřicích*, s. 178 - 186.

Rodačka z Litoměřic se stala vicemiss Academia 2005

Litoměřická rodačka Jitka Putnarová se na 9. ročníku v dubnu stala první *Vicemiss Academia 2005* pocházející z Litoměřic. Jitka Putnarová se líbila jak porotě tak veřejnosti, která jí na základě hlasování udělila titul *Miss on-line* a *Miss SMS*. Jitka Putnarová studuje Univerzitu obrany v Brně a má hodnost praporčice. V roce 2005 ji tedy úředně lze nazvat nejkrásnější vysokoškolačkou v Litoměřicích.

Jízdné MHD bude jednotné

Litoměřičtí radní se shodli na tom, že od 1. května nebudou cestující v městské hromadné dopravě platit podle pásma 6, 8 nebo 11 korun, ale pokaždé jen osm korun.

Jubilejní 20. Tržnice Zahrady Čech

Po čtyři dny, od čtvrtka 7. do neděle 19. dubna, trvala jubilejní 20. *Tržnice Zahrady Čech*, kterou navštívilo 40 tisíc lidí. Tržnice je určena především zahrádkářům, kteří si zde mnohé mohou nakoupit, ale zároveň se v mnohém i poučit. Příjemným zpestřením byla přehlídka psů v pavilónu S, kde se uskutečnil 1. ročník soutěže *Litoměřický voříšek*. Vítězem klání mezi 12 psy se stal *Rony Jany Čojnové*. Z čistokrevných plemen představených v pavilónu letos zaujalo málo známé plemeno *australská kerple*, využívané chovateli ovcí.

Oprava fasády kostela sv. Václava

V dubnu byla zahájena oprava fasády kostela sv. Václava, kterou provádí firma Tomáše Hlaváčka. V kostele se slouží bohoslužby pravoslavné církve.

Předláždění východní strany Mírového náměstí

Parkování na Mírovém náměstí na straně před muzeem je výrazně omezeno. Důvodem je předláždění tohoto prostoru jež souvisí s plánovanými změnami v dopravě v centru města. Prostor bude předlážděn za pomoci barevně odlišných kostek tak, aby byla jasně vymezena parkovací místa. Takže už nebude možné, aby si každý auto postavil tak jak se mu zlíbí. Postupně tak dojde k předláždění celého náměstí a parkování aut tak dostane svůj řád.

Upalování čarodějnic na Střeleckém ostrově

V sobotu 30. dubna, na den Čarodějnic, si tyto divoženky daly sraz na Střeleckém ostrově. Již v 17.00 hodin vyšel průvod vedený mažoretkami z Mírového náměstí směrem na Střelecký ostrov, kde pro ty nejmenší připravil *Dům dětí a mládeže Rozmarýn* večer plný soutěží a tance. Miss čarodějnice se stala čtyřletá Kristýnka Škrécová, ústečtí šermíři nejprve předvedli řinčení čepelí a nakonec zapálili hranici s čarodějnicí. Pak se opěkały buřtíky atd, atd.

Letní kino zahájilo sezónu

Letní kino v Litoměřicích na Střeleckém ostrově zahájilo v sobotu 30. dubna večer letošní sezónu. V souvislosti s pálením čarodějnic se zdarma promítal film na motivy pohádek Jana Wericha *Fimfárum*. Pravidelně však kino bude otevřeno až od června. Promítat se bude každý pátek a od začátku prázdnin i v úterý.

KVĚTEN 2005

Tradiční sraz komunistů

Svátek práce 1. Máj v Litoměřicích slaví pouze komunisté. V Jiráskových sadech se jich sešlo asi 200, řečníkem byl poslanec parlamentu ČR Josef Šenfeld.

Veletrh Můj dům, můj hrad

V neděli 1. května skončil na výstavišti Zahrada Čech veletrh *Můj dům, můj hrad*. Za uplynulých 13. ročníků patří ten letošní k těm nejúspěšnějším a to jak z pohledu vystavovatelů tak návštěvníků, kterých přišlo na 20 tisíc.

Pravoslavné velikonoce v Litoměřicích

Pravoslavní křesťané po celém světě slaví letos Velikonoce až 1. května. Je to dáno tím, že se pravoslavná církev po 2000 let řídí až dodnes starobylym juliánským kalendářem. Vzorec výpočtu data Paschy - svátku vzkříšení Ježíše Krista - stanovil první všeobecný sněm v Nikáji roku 325. Tehdy bylo usneseno slavit tento největší křesťanský svátek první neděli po prvním jarním úplňku. Pokud by Židé slavili tento den vyjití z Egypta, posouvá se Pascha o jeden týden později a tato situace právě letos nastala. V pravoslavném chrámu sv. Václava v Litoměřicích je tato událost tradičně slavena v noci od 23 hodin (letos tedy v noci z 30. dubna na 1. května). Protože skončila postní doba, přinášejí si věřící slavnostně vyzdobené košíky s pokrmy a nápoji k posvěcení. Nikdy nechybí malovaná vajíčka ani zvláštní pokrmy připravované k tomuto svátku. Do bíle vyzdobeného chrámu přicházejí rodiny s dětmi také ráno na desátou hodinu. Duchovní správce litoměřické pravoslavné farnosti je Marek Krupica, odborný asistent na Husově teologické fakultě v Praze, kde přednáší církevní právo a pravoslavnou liturgii.

Oslavy 60. výročí konce 2: světové války

V divadle K. H. Máchy se ve čtvrtek 5. 5. konal vzpomínkový večer konce 2. světové války. V úvodu hovořil starosta města L. Chlupáč o osvobození Litoměřic a poté Alfréd Strejček vystoupil s recitálem o Okudžavovi a Vysockém. Doprovodnou událostí byla výstavka dobových fotografií na chodbě divadla ze sbírek litoměřického muzea. Z litoměřických pamětníků vzpomínala na svůj pohnutý osud za války 7. května v deníku *Deník Litoměřicka* osmdesátiletá Kateřina Maštaliřová. Vzpomínala také jak přijela 9. května 1945 s Rudou armádou na tanku do Prahy a jak těžce po *listopadu '89* těžce nesla přelakování tanku T34 v Praze na Smíchově na růžovo.

Ve stopách praotce Čecha

Na zhruba třicetkilometrový pochod z Litoměřic na vrchol Řípu se vydala skupina nadšenců. Podle jejich výpočtů se tak stalo přesně 1.500 let poté, co na památnou horu vyšel Praotec Čech se svou družinou. V sobotu 21. května v devět hodin ráno se skupina několika desítek dobově oblečených Slovanů sešla v Litoměřicích na Horní Dubině. Čekal je pochod se zastávkami v několika restauracích, na vrchol Řípu si naplánovali vyjít v osm hodin večer. Praotce Čecha v družině představoval Karel Macas. Na vrcholu Řípu pak proběhlo krátké divadlo přičemž zde tyto "první" Slované zastihla při představení průtrž mračen. Tím byl jejich symbolický výstup ukončen.

Jubilejní 5. ročník výstavy psů v areálu ZČ

Již 5. ročník, jubilejní, mezinárodní výstavy *Nord Bohemia Canis* (výstavy psů všech plemen) se konal o víkendu 21. a 22. května v areálu výstaviště *Zahrada Čech*. A vydařil se. Představilo se na něm 2.790 psů z 246 plemen od zhruba 2.500 chovatelů z České republiky a dalších deseti zemí Evropy. Vítězem výstavy se stala dvouletá fena amerického kokršpaněla *Vanessa Black*, které její majitelka a chovatelka Jiřina Holečková z Prahy přezdívá *Vanilka*. Ta se stala i vítězkou soboty. Vítězkou neděle byla 1,5letá fena novofundlandského psa *Cesie* Dagmar Velčické z Bratislavy.

Litoměřický Červený kříž získal trenažér defibrilátoru

V květnu dorazil do sídla Červeného kříže v Litoměřicích první trenažér defibrilátoru. Po proškolení několika zdravotníků se tento přístroj, který svým včasným použitím může zachránit život, začnou pod jejich vedením učit používat také další občané.

Vztahy s Míšní se obnovují

Příští rok uplyne 10 let od doby, kdy tehdejší zástupci měst Litoměřice a Míšeň podepsali smlouvu o vzájemných partnerských vztazích. V prvních letech se vše vyvíjelo dobře, intenzivní styk mělo i Stadtmuseum Meissen a tehdejší Okresní vlastivědné muzeum Litoměřice. Později však vše ochladlo a to ve všech směrech. Nyní usilují o oživení zástupci obou měst. V úterý 24. května zavítala do Litoměřic delegace zástupců města Míšeň v čele se starostou Míšně Olafem Raschkem, kterou přijal starosta Litoměřic Ladislav Chlupáč. Mj. si zástupci obou měst předali seznam sportovních a kulturních akcí, které se v Litoměřicích a Míšni budou v následném období konat.

Akce cihla

V pořadí čtvrtým severočeským městem, kam zavítala *Akce cihla*, se ve středu 25. května staly Litoměřice. Na Mírovém náměstí celé dopoledne hrála kapela *Křešičanka - Pustaj* z Ústavu sociální péče v Křešicích a lidé měli možnost přispět stokorunou mentálně postiženým k běžnému životu mimo velké ústavy. Projekt existuje již šestým rokem. Letošní výtěžek ze sbírky půjde z části na rekonstrukci chráněné dílny Občanského sdružení *Jurta* sídlící v Nebočanech u Děčína a z části na výstavbu tréninkového bytu pro mentálně postižené spoluobčany do Ústí nad Labem. V Litoměřicích se akce konala do pátku 27. května.

Cvičení "Povodně Litoměřice 2005"

Na Labi množství člunů, speciálních plavidel, na levém břehu hasičská a vojenská speciální vozidla a vybudovaná speciální humanitární stanová vesnička. Tak to ve středu 15. května dopoledne vypadalo na vojenském vodním cvičišti v Litoměřicích. Byla to nejdůležitější letošní krajská prověrka součinnosti jednotlivých složek integrovaného záchranného systému. Na cvičení se přišlo podívat několik stovek lidí, ale i děti ze škol v rámci vyučování. Prostě jsme se poučili z minulé povodně.

Nejvyšší vyznamenání ČČK MUDr. V. Valtovi

Český červený kříž udělil nejvyšší vyznamenání Českého červeného kříže *Medaili Alice Masarykové* MUDr. Vladimíru Valtovi (předseda Oblastního výboru ČČK) za celoživotní práci v Českém červeném kříži. O MUDr. V. Valtovi více v 5. svazku edice *Malíři Litoměřicka Krajina Litoměřicka a Českého středohoří v proměnách malířských slohů 19. a 20. století (do roku 1945)*, Praha - Litoměřice 2000, s. 118-122.

Ohlas v tisku:

Dnešní Litoměřicko, středa 8. června 2005, s. 15.

Stomatolog získal ocenění nejvyšší

Radim Tuček

Litoměřice - Nejvyššího možného ocenění od Červeného kříže se před několika dny dostalo uznávanému stomatologovi Vladimíru Valtovi z Litoměřic. Pod patronací Senátu České republiky mu z rukou čestné prezidentky Červeného kříže Viktorie Špidlové byla ve Valdštejnském sále předána cena Alice Masarykové. Ta je udělována významným pracovníkům Červeného kříže za celoživotní práci.

Rodilý Pražák přišel do Litoměřic na umístěnku již v roce 1957 a od té doby zde prožil spoustu nevšedních zážitků, které s sebou tato činnost přináší. K jedné z mnoha patřila v jeho případě například osvěta zdravotnictví. Jezdil po obcích, kde dělal kurzy první pomoci. *"Tenkrát o ně byl velký zájem. Trvaly zhruba čtyři až pět týdnů a probíhaly dvakrát týdně. V pondělí jsem byl v jedné obci, další den zas v jiné,"* vzpomíná Valta.

Jeho vzpomínky mívají do doby, kdy ještě nebyly mobilní telefony. *"V těchto časech bylo velmi těžké dostat se včas na místo, kde byla zapotřebí rychlá pomoc. Nejen v tomto směru je to dnes o mnoho lepší, i když někteří lidé třeba tvrdí, že si dnes mohou zavolat záchrannou službu a Červený kříž tolik nepotřebují,"* konstatoval oceněný lékař.

Dnes je již v důchodu a užívá si zaslouženého odpočinku. Cenu Alice Masarykové, která se uděluje od doby Sametové revoluce v roce 1989, obdrží ročně dva až tři lidé. Letos tedy padla volba i na tohoto Litoměřičáka, který ji podle svých slov vůbec nečekal. *"Vzhledem k mým problémům v minulosti, kdy jsem byl několikrát přeložen, protože jsem odmítal své členství v komunistické straně, jsem na podobné ocenění nikdy ani nepomyslel. O to víc mě to překvapilo,"* přiznal Vladimír Valta.

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: *Vladimír Valta ukazuje cenu Alice Masarykové, která je nejvyšším oceněním Červeného kříže.*

Foto: Radim Tuček.

ČERVEN 2005

Zemřel František Bitrich

Ve středu 1. června 2005 ve věku nedožitých 88 let tiše skonal v 11:00 hodin dopoledne v Domově české katolické charity v Zahradnické ulici František Bitrich. V době vypuknutí 2. světové války žil v Polsku a měl polskou státní příslušnost. Byl mobilizován. Než dojel na frontu, bylo Polsko poraženo. Vrátil se domů. Jenže část Polska kde bydlel, obsadila Sovětská armáda. Byl zatčen. Komisař, který ho vyslýchal, mu ukázal podlahu, kde byla krev a řekl, že když nepodepíše ty papíry, dopadne jako ten před ním. Když se podíval na papíry, nebo spíše komín papírů, řekl si, že by mu celý dosavadní život nestačil na to, aby mohl spáchat to, čím ty papíry byly popsány. Podepsal tedy přiznání a byl odsouzen na 10 let gulagu za polárním kruhem a na 15 let vyhnanství za polárním kruhem. Gulag přežil proto, že tu měl vážnost jako šikovný řemeslník a Čech. Pracoval v dílně jako údržbář, vyráběl různé nástroje a dozorcí si ho brali do svých bytů k opravám ve svých domácnostech. Po odpykání desetiletého trestu žil na druhé straně drátů ve vyhnanství. Mohla za ním přijít i manželka. Narodil se jim syn Jiří (švagr kronikáře), který zde vychodil základní školu. Po nástupu Chruščova byl pan František Bitrich rehabilitován a v roce 1956 mohl s manželkou, volyňskou Češkou, vycestovat do Československa. Nový domov našli v Litoměřicích v Zahradnické ulici, kde si koupily malý domek. F. Bitrich pracoval v tehdejších Severočeských chemických závodech (SECHEZA) v Lovosicích (dnes Lovochemie) a to až do odchodu do důchodu. Po roce 1989 dostal i značnou finanční částku od Polské republiky. Absurdnost života dokresluje i konsolidační proces po roce 1968. Syn Jiří Bitrich dostal u prověřkové komise (tehdy jimi prošel prakticky každý), otázku, jaký má názor na život v Sovětském svazu. Na otázku odpověděl otázkou, zda tam někdy někdo z těch členů komise byl. Odpověď byla u většiny, že ano, v Moskvě, Leningradu, Soči atd. J. Bitrich jim na to řekl, že se tam narodil, a to za polárním kruhem a získal tam základní školní vzdělání. A další otázky už nepadly. Byl prověřen. Pan František Bitrich i jeho manželka byly hluboce věřícími katolíky, bohoslužby společně navštěvovali dokud jim to věk dovozoval. Poslední rozloučení s panem Františkem Bitrichem se konalo ve čtvrtek 9. června 2005 ve 12 hodin v kostele sv. Jakuba v Litoměřicích. Po skončení obřadu byl pan František Bitrich uložen do rodinného hrobu na litoměřickém hřbitově.

Znovu vybudovaný Střelecký ostrov - a tečka za povodněmi

Slavnostní nálada vládla v pátek 17. června na Střeleckém ostrově, který se bezmála po třech letech dočkal po ničivých povodních v roce 2002 obnovy. Pásku na pódiu znovu zrekonstruovaného altánu, původně pavilónu střelecké gardy, jež tu stál od roku 1827, přestřihli přesně v 15. hodin a 20 minut společně starosta Litoměřic Ladislav Chlupáč a hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc. Na obnově Střeleckého ostrova se rozhodující měrou podílel Ústecký kraj a to čtyřiceti miliónovou investicí z Fondu solidarity. Vybudována byla nová cyklostezka, opravil se altán, vyčištěno bylo rameno řeky tvořící ostrov ostrovem, zrekonstruovány byly komunikace a osvětlení. část samozřejmě zaplatilo Město Litoměřice, například opravu chodníku od nádraží, lavičky a podobně. Největší investicí bylo odstranění kontaminované zeminy po povodni v roce 2002 a to z celého ostrova. Litoměřicko totiž při povodních dopadlo nejhůře. Jen to restaurační zařízení, které tu ještě v padesátých letech 20. století bylo, chybí.

Festival křesťanské kultury Life 2005

V pátek 17. června přiblížili na Mírovém náměstí obyvatelům Litoměřic svůj životní styl, kulturu, nekatoličtí křesťané, když tu proběhl jejich festival nazvaný *Life 2005*. Nápad uspořádat takovýto festival měl již v loňském roce duchovní litoměřického sboru Církve metodistické Radislav Novotný, ale teprve v únoru letošního roku se sešlo několik zástupců evangelických církví, aby vše zrealizovali. Festival by se po tom letošním, a velmi úspěšném, měl konat každým rokem.

ČERVENEC 2005

Litoměřičtí sportovní šermíři mistry ČR

Oddíl sportovního šermu Slavoje Litoměřice jsem dlouho zanedbával. Ale tento zápis stojí zato: Ve středu 13. července přijal místostarosta Petr Hermann trenéra sportovních šermířů Jiřího Suchého a družstvo kadetů v kordu Tomáše Klenera, Michala Čupra a Michala Klingra, aby jim poděkoval za vzornou reprezentaci města. Toto družstvo se totiž stalo 19. června v Karlových Varech mistrem České republiky v disciplíně kord. Stejnou zbraní pak Michal Čupr vybojoval v uplynulé sezóně po červnových závodech v Písku titul mistra republiky a druhé místo v Českém poháru. Michal Čupr je navíc spolu s Tomášem Klenerem zařazen do talentované mládeže České republiky. Zlaté medaile přinesli kadeti ukázat také místostarostovi. Jiří Suchý řekl místostarostovi P. Hermannovi, že nábor nových adeptů se od roku 1976 koná každý rok, že v mládežnických kategoriích jezdí na závody tak 15 chlapců a děvčat a že oddíl vznikl v roce 1960. V Litoměřicích vyrostla řada úspěšných šermířů z nichž někteří se dostali i do reprezentace v kategorii dospělých. Oddíl se zaměřuje převážně na kord. Ale abychom nezapomněli: potěšující byla i bronzová medaile v družstvech žaček a to ve složení Nara Dashbajar, Alena Šildová a Barbora Vyskočilová na mistrovství republiky v Písku.

SRPEN 2005

Nová nájemní smlouva s Pravoslavnou církevní obcí

V roce 1952 byl kostel sv. Václava v Litoměřicích poskytnut Městem Litoměřice formou pronájmu litoměřické Pravoslavné církevní obci. K uzavření nové *Nájemní smlouvy na pronájem kostela sv. Václava v Litoměřicích* došlo na 17. zasedání Rady města konaného 11. srpna 2005, kdy rada novou smlouvu schválila. Duchovním správcem Pravoslavné církevní obce v Litoměřicích je od roku 2005 igumen ThDr. Marek Krupica, ThD., který je rovněž odborným asistentem na Husově teologické fakultě University Karlovy v Praze, kde vyučuje církevní právo a pravoslavnou liturgii.

Zemřela paní Irena Gutfreundová

V neděli 21. srpna 2005 ve věku 83 let zemřela paní Irena Gutfreundová (posledním bytem na sídlišti Kocanda v panelovém věžáku - Hrubínova 6). Pohřeb se nad otevřeným hrobem pod širým nebem konal v pondělí 29. srpna 2005 ve 12:00 hodin na hřbitově v Litoměřicích. Na úvod zazpívala česky její neteř, americká občanka Roxana Nowicki, potom hovořil kronikář Oldřich Doskočil (přání zesnulé, které zanechala písemně), na závěr R. Nowicki zpívala německy. I. Gutfreundová byla dcerou koncertní mistryně, houslistky Aurélie Kratochvílové - Gutfreundové jenž byla národnosti německé a právníka JUDr. Roberta Gutfreunda, jenž byl národnosti židovské a zahynul v Osvětimi v roce 1945. Životní příběh rodiny Gutfreundových je in: 4. svazek edice malíři Litoměřicka, Hermann Peter Münzberg (1889 - 1951) & Ernst Behounek (1873 - 1959), oddíl Exkurz - Věnováno památce Aurelii a Robertovi Gutfreundových, Praha - Litoměřice 1997, s. 29 - 35; DOSKOČIL, O., *Z Dějin litoměřického divadla a divadelnictví*, kapitola Německé městské divadlo v letech 1918 - 1945, Praha - Litoměřice 2002, s. 35 - 55. Další informace najde historik v různých ročnících této kroniky.

ZÁŘÍ 2005

Předláždění Kostelního náměstí

V září se mocně pracovalo na předláždění Kostelního náměstí, které tak dostává pěkný nový kabát. Kočičí hlavy uprostřed zůstaly, okraje byly doplněny dlažebními žulovými kostkami.

Noviny Červeného kříže o MUDr. V. Valtovi

Noviny Červeného kříže, roč. 12 (32), č. 4 - 2005, s. 3.

MUDr. Vladimír Valta
(1932)

Členem ČSČK je od roku 1957. Řadu let pracoval ve zdravotnické komisi OV ČSČK a vyškolil velké množství osob ve znalostech první pomoci. Od roku 1997 je předsedou OVR ČČK Litoměřice. Podílí se na řadě činností OS ČČK - soutěžích první pomoci, oceňování BDK, školeních zdravotníků zotavovacích akcí, apod. V roce 1999 byl hlavním organizátorem výstavy pořádané u příležitosti 80 let ČSČK v Okresním vlastivědném muzeu v Litoměřicích. Jeho velký zájem o historii ČK je velmi dobře znám a se svými znalostmi seznamuje i další členy ČČK, mj. i prostřednictvím Novin Červeného kříže a regionálního tisku. Spolupracuje s řadou MS ČČK, kde se zaměřuje zejména na přednáškovou činnost. Je členem Shromáždění delegátů ČČK a nositelem vyznamenání ČČK všech stupňů.

Den otevřených dveří muzeí, galerií a památkových objektů

V sobotu 17. září se konal v rámci *Dnů evropského dědictví* den otevřených dveří muzeí, galerií a památkových objektů, což znamenalo, že v muzeích a galeriích byl vstup zdarma, otevřeny byly i objekty, které jsou jinak zavřené nebo veřejnosti zcela nepřístupné, například kostely, budova biskupství a pod. Do budovy biskupství přišlo asi 600 lidí, pořadatel zde předváděl živé obrazy, Dům dětí a mládeže *Rozmarýn* organizoval soutěže pro děti i dospělé. Zájem občanů v Litoměřicích byl, ostatně jako každý rok, velký, všude plno lidí. A to vše bylo doprovázeno středověkým tržištem na litoměřickém Mírovém náměstí. Organizátorem dne bylo Město Litoměřice ve spolupráci s agenturou MODUA a vše se odehrávalo mezi devátou a sedmáctou hodinou. Přístup byl to těchto památkových objektů:

- 1) Katedrála sv. Štěpána - Dómské náměstí
- 2) Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice
Michalská ulice a Mírové náměstí
- 3) Oblastní muzeum Litoměřice - Mírové náměstí
- 4) Kostel sv. Václava - Václavské náměstí
- 5) Kostel sv. Jakuba - Dominikánské náměstí
- 6) Divadlo K. H. Máchy - Máchovy schody
- 7) Věž Kalich - městský úřad, Mírové náměstí
- 8) Kaple sv. Jana Křtitele - Dubina
- 9) Kostel sv. Vojtěcha - Krupka
- 10) Sklepní prostory - Mírové náměstí
- 11) Státní oblastní archiv - Krajská ulice

Vinobraní 2005

Letošní vinobraní se vydařilo po stránce klimatické (bylo nádherné počasí, sluníčko svítilo, nebe bez mráčku), účastí občanů (přišlo jich tisíce) i náladou (lidé byli spokojeni). Dopadlo dobře, oproti loňsku, kdy skončilo ztrátou, i finančně. Letos se vydělalo. Hlavní změny se dočkalo pódium před Městským úřadem. Bylo větší a účinkující si to pochvalovali. Hráli na něm kapely typu *Kryštof, Support Lesbiens, Děda Mládek Illegal band, Jana Kratochvílová, BSP, Greenhorns* s Janem Vyčítalem. Kromě toho hlavního na náměstí byly ještě další dvě pódia. Na pódiu jazzovém hrál Jiří Stivín, zpíval Peter Lipa, Iva Frühlingová, *Blue Effect*, na pódiu rockovém vystoupila řada regionálních kapel. Kromě hudebních vystoupení byla lákadlem historická sklepení a pouťové atrakce na Tyršově náměstí.

Karel IV. zavítal do Litoměřic se svou družinou ve 12.00 hodin, jeho průvod byl velkolepý, uzavíral ho povoz tažený koňmi. Starosta města L. Chlupáč předal Karlu IV. vládu nad městem až do konce vinobraní. Pozornost vzbudil obří hrozen, jenž vážil několik kilogramů a museli ho nést dva panoši. Karel IV. ho ochutnal a litoměřické víno pochválil.

Burčák tek proudem, ale lidé si vybírali. U některých stánků stáli fronty, někde prodejci svůj burčák nabízeli marně.

Přítomen byl i hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc.

Vinobraní bylo obohaceno ve 22:00 ohňostrojem.

Poznámka kronikáře: *Na vinobraní jsem šel asi ve 13:00 hodin. V Lidické ulici jsem ukázal průkazku kronikáře, ale příslušná ostraha mě nevpustila. Prý jde o zábor veřejného prostranství. Snažil jsem se mu vysvětlit, že na průkazce je napsáno, že tato umožňuje mě, jako kronikáři, vstup na všechna konání pořádaném Městem Litoměřice nebo organizacemi jím zřízených. Odpověď byla stejná: Je to veřejný zábor a musím zaplatit a že mi Město mělo vydat nějaký papír. Nemělo smysl pokračovat v diskusi, doslova jsem ho poslal do prdele a šel k jinému vchodu v ulici 5. května. Tam se situace málem opakovala, ale nakonec jsem u prodejců vstupenek zvítězil a byl vpuštěn. Dost mě to otrávil, především tím, jak malou či žádnou má autoritu funkce kronikáře a tahle průkazka. Obešel jsem náměstí, dal si opékanou klobásku za 30,-Kč, potom vepřovou pečení z opékaného selete (opékaly se hned dvě selata na dvou stáncích - nádherný to pohled) za 98,-Kč, nakonec bramborák se zapečeným zelím a klobásou za 30,-Kč, vypil něco burčáku, pozdravil se se známými a asi v 16:00 opustil náměstí. Při odchodu byla u pokladny v ulici 5. května značná fronta na vstupenky, stejné to bylo v Lidické. Večer tu opravdu muselo být několik tisíc lidí.*

Nová dlažba v druhé části ulice 5: května

V průběhu měsíce října byla zahájena druhá část rekonstrukce ulice 5. května (rozšířená část mezi bývalým velitelstvím a ulicí Na valech). Asfalt by měl být vyměněn za dlažební kostky včetně chodníků. Rekonstrukce dlažby byla dokončena v prosinci téhož roku.

Nový mluvčí litoměřického biskupství

Novým osobním sekretářem biskupa Pavla Posáda a zároveň tiskovým mluvčím Biskupství litoměřického se od 1. října stal Martin Davídek, který již nějaký čas dříve v Litoměřicích působil. Po svém vysvěcení na jáhna zde rok působil jako prefekt konviktu a poté jako ředitel v Diecézním domě kardinála Trochty (DDKT) a kaplan v katedrále sv. Štěpána.

Výstava méně známých odrůd hrušek a jablek

Správa Chráněné krajinné oblasti (SCHKO) České středohoří ve vestibulu své budovy v Michalské ulici představuje na výstavce na 35 krajových odrůd jabloní a hrušní a to i s pokusy o jejich návrat do alejí a sadů.

ŘÍJEN 2005

Návštěva pravoslavného arcibiskupa pražského

V pravoslavném kostele sv. Václava na Novém městě se v neděli 2. října konala návštěva pražského arcibiskupa Krištofa. Při bohoslužbě vysvětil na diakona Mgr. Hanuše Andreje Nikla z Litoměřic a tím Litoměřice mají poprvé v historii svého vlastního diakona. S arcibiskupem koncebrovali místní duchovní správce ThDr. Marek Krupica ThD., JUDr. Václav Míšek, archimadrita Jiří Stránský a jeromonach Sáva Atanasov, duchovní správce z Krupky a diakon Ivan Hadrava z Desné.

9. česká výstava drobného zvířectva na Zahradě Čech

V sobotu a neděli (22. a 23. října) se konala v areálu Zahrady Čech již 9. *Česká výstava drobného zvířectva*. Letos ale poněkud "netradičně". Evropou obchází strašidlo "Ptačí chřipky". V pátek večer přišel celostátní zákaz vystavovat drůbež, ptactvo a opeřence vůbec. Výjimka povolena nebyla. Na takovéto výstavy se zvířata vozí ve čtvrtek, v pátek se hodnotí (bodují), v sobotu se otvírá pro veřejnost (to chodí zájemci o koupi), v neděli je to společenská záležitost a odpoledne si chovatelé pro svá neprodaná či neprodejná (ne každý vystavující prodává) přijedou. Takže se vystavovali jen králíci, ostatní pavilóny byly zavřené, slyšet bylo jen kohoutí kokrhání z pavilónu drůbeže. Tolik našťvaných lidí pohromadě jsem už dlouho neviděl. Z výstavy jsem si odnesl samičku králíka (Tříslový černý, 94 bodů ze 100 možných, což je nadprůměrná kvalita) a šel domů.

Nové asijské občerstvení

V Litoměřicích od roku 1990 vznikla celá řada nových hospod, restaurací a občerstvení, mnohá zanikla, jiná se udržela, některé z těch předlistopadových roku 1989 byla zrekonstruována. Celou tu anabázi nikdo nesledoval a je to škoda. Takže alespoň o té poslední s názvem *Asijské občerstvení*, jež byla otevřena 2. listopadu:

Název: *Asijské občerstvení*; otevírací doba: *Pondělí až pátek 7.00 - 18.00, sobota 7.00 - 14.00*;
Adresa: *Velká Dominikánská 4, Litoměřice*. Jídla si lze objednat i telefonicky a vzít sebou domů.

Ceny jídel: Kuřecí polévka 15,-Kč, Pikantní polévka 15,-Kč, Zeleninový salát 15,-Kč, Závitky (1 kus) 15,-Kč, Nudle se zeleninou 20,-Kč, Rýže 15,-Kč, Nudle s kuřecím masem 50,- Kč, Kuřecí Kung-pao 40,-Kč, Kuřecí rizoto 50,-Kč, Kuře se zeleninou 35,-Kč, Kuřecí s houbami 40,-Kč, Kuřecí kari 40,-Kč, Kuřecí s paprikou (ostrá) 40,- Kč, Kuřecí s ananasem 35,-Kč, Kuřecí křídlo 40,-Kč, Obalované kuřecí 40,-Kč, Kuřecí grilované maso 60,-Kč, Kachní grilované maso 115,-Kč, Kuřecí gyros 40,-Kč, Gyros v housce 25,-Kč, Smažený sýr s hranolky 59,-Kč, Brambory s cibulkou 20,-Kč.

Kuchař i prodavačka jsou Vietnamci.

LISTOPAD 2005

Klub důchodců pomohl africkým dětem

Členky Klubu důchodců reagovaly na výzvu UNICEFU v tisku a rozhodly se ušít 23 panenek, které byly předány na vedení UNICEFU v Praze koncem září 2005. Panenky budou prodány v aukci a výtěžek bude použit na nákup očkovacích sér pro africké děti. Klub důchodců obdržel za výrobu panenek od UNICEFU certifikát.

Výluka na trati Lovosice - Litoměřice Horní nádraží

Výměna výhybek a běžná údržba trati byla příčinou výluky železniční trati Lovosice - Česká Lípa v úseku Lovosice - Litoměřice Horní nádraží. Vlak byl nahrazen autobusovou dopravou. Výluka trvala od pondělí 14. listopadu do pátku 18. listopadu do 15. 20 hodin.

Většina lidí neumí poskytnout první pomoc

Alarmující jsou statistiky záchranářů. Osmdesát procent lidí totiž vůbec není schopno poskytnout druhému první pomoc do příjezdu profesionálních záchranářů, což bývá příčinou zbytečné smrti. Daný stav se snaží napravit pobočky Českého červeného kříže. Zásluhou litoměřické pobočky se tak v kurzu první pomoci vyškolilo a v listopadu uzavřelo zkouškami jedenáct nových zdravotníků. Tento počet je však stále naprosto nedostačující.

Pouliční lampy dostávají řádné zakotvení

V centru města probíhá od listopadu výměna kotevnic stoliček stožárů veřejného městského osvětlení. Práce na lampách zajišťují Technické služby města Litoměřice (TSMML) ve spolupráci se stavební firmou *Smola*. Vše by mělo být dokončeno do konce letošního roku.

Nově upravené Kostelní náměstí

V polovině listopadu byla dokončena nová úprava Kostelního náměstí. Prostor dostal novou dlažbu respektující historický prostor, auta mohou parkovat a projíždět pouze v malém úseku jižní části, ostatní je zónou klidu. Na to vše dohlíží Immaculáta před jižní stěnou kostela Všetech svatých, jež zde kdysi byla postavena nad hromadným hrobem obětí moru.

Nové parkoviště v prostoru lahvárny bývalého pivovaru

V prostoru lahvárny bývalého litoměřického měšťanského pivovaru bylo vybudováno nové parkoviště pro 80 vozidel. Uleví se tak historickému jádru města, nově budou upraveny i plochy pro držitele parkovacích karet jež také projdou novelizací. Vzhledem k tomu, že Městu se nepodařilo získat peníze pro přestavbu prostoru ze státního rozpočtu, vše bylo hrazeno z městského rozpočtu. Z nového parkoviště se tak stala největší investice Města Litoměřic v letošním roce. Nové parkoviště slavnostně "otevřeli" přestřižením pásky starosta města Ladislav Chlupáč a člen představenstva společnosti *Chládek & Tintěra* Vlastimil Damašek.

Havárie opilého litoměřického policisty

Čtyřiapadesátiletý policista z litoměřického obvodního oddělení havaroval se svým soukromým vozem 15. listopadu před pátou hodinou ráno v Žalhosticích u Litoměřic do zídky u domu. Krevní testy potvrdily, že havaroval v podnapilém stavu. Policista byl při havárii zraněn. V době nehody řídil soukromý vůz a nebyl ve službě. Ale propuštění ze služby mu hrozí.

Kácení kaštanů v Masarykově ulici

Vzrostlé kaštany v Masarykově ulici byly v pátek 25. listopadu pokáceny pracovníky technických služeb města Litoměřice, aby tak mohla být rozšířena tamější silnice (ulice) směrem na Pokratice a postavena kruhová křižovatka při jejím vyústění do ulice Na Valech. Horní část Masarykoví ulice je již zrekonstruována, nyní je na řadě část spodní, ústící do ulice Na Valech. Za zdí církevního objektu (Domov kardinála Trochty, bývalý to za totality kněžský seminář, posléze katolické chlapecké gymnázium) ale již rostou stromy nové. Kaštany, kterých padlo celkem devět, byly již hodně staré a duté. Celá investiční akce vyjde zhruba na 12 miliónů korun a je financována z rozpočtu krajského úřadu Ústeckého kraje.

Nový most přes Labe

Po několikaměsíčním sporu o pozemky se konečně rozjela výstavba nového mostu přes Labe u Litoměřic (poblíž bývalé vesnice Prosmky). Stavbaři začali v pátek 25. listopadu budovat přívaděč dálnice D8 k průmyslové zóně Prosmky. Nový most bude stát 1,3 miliardy korun bez daně a vydržet by měl až pětisetletou vodu. Jde o největší investiční akci Ústeckého kraje, stal se prioritou kraje č. 1. Kraj zatím nemá na stavbu všechny peníze, zatím je k dispozici 250 miliónů korun, stejná částka je zajištěna i na příští rok 2006. Zbytek chce kraj našetřit ve svém rozpočtu, včetně 200 miliónů korun na zaplacení DPH. Získat peníze plánuje i z fondů Evropské unie a Státního fondu dopravní infrastruktury. Stavba mostu je rozdělena do několik etap. V té první, jež by měla být dokončena v roce 2007, postaví sdružení firem sjezd z dálnice D8 a kruhový objezd.

Rozsvěcení vánočního stromu na náměstí

Tradicí se stalo na počátku Adventu rozsvěcení vánočního stromu na Mírovém náměstí. Začínají si zvykat i občané. Zatímco loni rozsvěcoval vánoční strom starosta města Ladislav Chlupáč prakticky sám s několika málo přihlížejícími, tak to letošní rozsvěcování zpestřil litoměřický chlapecký pěvecký sbor *Kocouři*, který na harmoniku doprovodil jeho sbormistr Václav Hanč. Kolem vánočního stromku se také díky poutavým koledám vytvořil dav občanů, který už netrpělivě očekával jeho rozsvícení. Starosta L. Chlupáč si pak vybral jednoho malého chlapce ze skupiny přihlížejících, se kterým společně strom rozsvítil. Letošní strom nebyl odnikud dovezen, rostl v Rooseveltově ulici.

Využívání sluneční energie přineslo městu ocenění

Využívání sluneční energie Městem Litoměřice mu přineslo velké ocenění. Vybojovalo si totiž druhou příčku ve druhém ročníku *Solární ligy České republiky*, když se v kategorii od 5 do 50 tisíc obyvatel umístilo těsně za Jindřichovým Hradcem. Oproti loňskému roku Litoměřice zaznamenaly značný pokrok (Litoměřice skončily v 1. ročníku jako třinácté, ale v tomto zápolení ještě nebyly vyčleněny jednotlivé kategorie) a mají šanci zaútočit na čelo "ligy". Celá soutěž se odvíjí podle vzoru v Německu, kde se koná již pět let, v ČR klání zajišťuje sdružení *Liga ekologických alternativ*. Tu podporuje také Státní fond životního prostředí včetně některých firem z oboru. Letošního druhého ročníku soutěže se zúčastnilo necelých 400 měst a obcí s téměř čtrnácti panely. Pomyslný titul *Solární mistr ČR* na čele souhrnné kategorie pro všechny systémy a všechna sídla zůstal letos nepřekonan. Pětisetmetrový systém na koupališti *Rusava* na Zlínku nikdo překonat nedokázal. Většími kolekcemi instalací se však v samotném závěru blýskly právě Litoměřice. Ty letos po loňském třináctém místě zaútočily na prvenství díky hromadné přihlášce zhruba stovky čtverečních metrů nových systémů. Většina z nich je sice umístěna na budovách soukromníků, ale ani Město nezůstává pozadu. Kolektory jsou umístěny na Základní škole Na Valech, budově azylového domu, hájovně a nově i na parkovacích automatech na Mírovém náměstí. Dnes je ve městě umístěno přes 50 zařízení o celkové ploše zhruba tři sta šedesáti pěti čtverečních metrů

PROSINEC 2005

Litoměřická Diakonie pomáhá lidem do života

Diakonie Českobratrské církve evangelické v Litoměřicích si při svém vzniku dala do vínku pomoc potřebným. K tomu také směřuje tzv. *Integračně vzdělávací program* určený lidem se zdravotním postižením. Nabízí jim pomocnou ruku, aby se dříve či později mohli uplatnit v méně chráněném prostředí a třeba i na otevřeném trhu práce. Program našel podporu u evropských fondů. Z Phare získali Litoměřičtí 4 milióny korun. Do aktivity se zapojilo už dvacet lidí, při programu vzniklo také nejméně 10 nových pracovních míst.

Začala rekonstrukce sídliště Družba

Město Litoměřice se rozhodlo rekonstruovat sídliště *Družba* v Pokraticích. Začalo se demolicí nájezdové lávky k restauraci *Družba* jež byla v havarijním stavu. Rekonstrukce by přišla na čtvrt druhého miliónu Kč, Ministerstvo pro místní rozvoj však nevyhovělo žádosti o dotace, demolice stojí město jen 900 tisíc Kč. O nový příspěvek ministerstva bude město žádat v příštím roce. Ale i když ho nedostane, bude rekonstrukce sídliště pokračovat z rozpočtu města.

Jarmark u "Červené školy"

Již druhým rokem pořádala (letos od 21. 12. od 15.30 hod.) Základní škola v ulici Ladova na svém nádvoří tradiční *Vánoční trhy*. Program byl plný vánočních koled, proběhla vánoční výstavka žákovských výrobků, pro nejmenší spousta her, sladkosti a přáníčka tu byly pro každého. Letošní novinkou byla spolupráce a také účast Mateřské školy Ladova.

Dětské zastupitelstvo jednalo s litoměřickým místostarostou

Litoměřice mají své "Dětské zastupitelstvo". To se naposledy sešlo v úterý 6. prosince s místostarostou Mgr. Petrem Hermannem v *Salva Guardě* a bylo spojeno i s prezentací tohoto historického a kulturního stánku Litoměřic. Hlavními body jednání bylo představení dosavadní práce v novém (školním) roce a představení plánů, na kterých by se dětské představitelé měli podílet. Jedná se o diskutovaný projekt nových dětských hřišť, která by odpovídala normám Evropské unie. Dětské představitelé spolu se svými spolužáky zapřemýšleli, co by na nových hřištích mělo být a co by tam rádi viděli i ostatní. Nakonec sestavili jeden celkový plán hřiště, které by chtěli prosadit a za pomoci radnice také zrealizovat. Zastupitelé přemýšleli i o lokalitách, kde by takové hřiště mělo stát a kde by také bylo co nejvyužitelnější pro veřejnost. Dále se projednávalo také aktuální dění ve městě a děti se zajímali také o akční plán Litoměřic na rozvoj města v dalších deseti letech.

Mladí už mají na projekty peníze

Mladí lidé v Litoměřicích už mohou snadněji realizovat své projekty. Dárcovský fond *Hennlich*, který založila stejnojmenná litoměřická společnost při *Komunitní nadaci Euroregionu Labe* totiž v rámci programu *Live city jsi ty* rozdal první finanční odměny. Společnost tak mladým lidem žijícím či studujícím v Litoměřicích rozdala celkem 12 tisíc Kč. Za ty bude uspořádán volejbalový turnaj, branně-sportovní program, natočen dokumentární snímek nebo zajištěna výstava fotografií mladých umělců.

O osudu města rozhoduje i veřejnost

Jak by měly Litoměřice vypadat v budoucnu může rozhodovat i veřejnost. Radnice totiž sestavila dotazníky podle kterých bude v příštím roce sestaven strategický plán města Litoměřice. Samotní obyvatelé tak mají osud města prakticky v rukách. Tyto dotazníky budou totiž stěžejním dokumentem, ke kterému se bude nejvíce přihlížet. Dotazníky byly k dostání v Informačním centru, které bylo zároveň i sběrným místem. Dotazníky se nacházely i na internetových stránkách. Obyvatelé se tak mohli rozhodnout, zda v budoucnu budou Litoměřice městem průmyslu, naplněným obchodními domy či fabrikami a nebo bezpečné město s historickým centrem, do něhož budou mířit davy turistů. O tom a jiných skutečnostech rozhodnou občané. Dotazníková akce skončila 31. prosincem.

HIV-pozitivní V. Kováč provádí osvětu i v Litoměřicích

Člověk, který se na první pohled nijak výrazně neliší a přitom je úplně jiný a zažívá zcela jiné problémy. To je HIV-pozitivní Vladimír Kováč, jemuž je 31 let. Místo toho, aby se v důsledku své choroby utápěl v bezmoci a sebelítosti, již čtyři roky se snaží provádět osvětu zejména na středních školách po celé republice. Počátkem prosince zavítal i do Litoměřic, aby studentům zdejších středních škol podal neocenitelné informace o této nemoci. V. Kováč spolupracuje s pražským HIV-centrem, Státním zdravotním ústavem a dalšími organizacemi. Jeho programy dokáží studenty zaujmout, o tom, že je sám nakažen virem HIV, však vždy řekne studentům až na závěr besedy.

Vítr pokazil zahájení Vánočních trhů

V podstatě fiaskem skončilo zahájení Vánočních trhů na Mírovém náměstí v pátek 16. prosince. Silný vítr zvedal plachty a odnášel křehké zboží stánkařů. Někteří se proto definitivně sbalili. Přesto trhy v dalších dnech pokračovaly a to až do 23. prosince. Ve stanu uprostřed tržiště pak byl doprovodný kulturní program, hlavně litoměřických mateřských a základních škol.

Prostranství okolo nového parkoviště dostalo oficiální název "U Hvězdárny"

Okolí nově vybudovaného parkoviště v prostoru bývalé lahvárny litoměřického (bývalého měšťanského) Korunního pivovaru (o tom více viz měsíc listopad) dostalo oficiální název *U Hvězdárny*. Rozhodlo tak Zastupitelstvo města na svém prosincovém zasedání a to na základě návrhu místostarosty Petra Hermanna. Návrh zvítězil téměř jednoznačně nad druhým návrhem "Pod Hvězdárnou". Název nebyl vybrán náhodně. Lidé ho už od nepaměti pod podobným názvem znají. Říkalo se tak vyhlídkové věži z doby barokní jež byla původně součástí gotického městského opevnění. V 18. století pak byla přestavěna do této podoby. Hvězdárna to ale nikdy nebyla a těžko vysvětlit, proč se vžil lidový název "Jezuitská hvězdárna", když pavilon s jezuitu ani s hvězdářstvím neměl nikdy nic společného.

Návštěva z Ústí n. L. v kostele sv. Václava

V neděli 18. prosince dopoledne přijeli na návštěvu do litoměřické pravoslavné církevní obce hosté z pravoslavné církevní obce v Ústí nad Labem. Konala se společná bohoslužba, z hostů sloužil církevněslovansky otec Evžen Červinský, a to spolu z místním duchovenstvem. Ve stejném jazyce byly i zpěvy farníků z nichž mnozí přijeli rovněž z Ústí n. L.

7) CO KRONIKÁŘ OSOBNĚ VIDĚL A SLYŠEL

Páteční České noviny, č. 2., roč. 8, 14. ledna 2005, s. 6.

Kniha trochu jinak

(Jíja) [Irena Domecká]

Lidé se dnes již tolik nezajímají o knihy. Dávají přednost spíše televizi. Přitom se, ale okrádají o svou fantazii, slovní zásobu a bližší dojmy, které jim nabízí kniha. Ale jak taková kniha vzniká a jaké jsou s tím starosti nám přiblížil Mgr. Oldřich Doskočil.

Podle čeho nebo jak se rozhodujete o tématu vaší knihy, kterou máte v plánu psát?

Pan Doskočil: *"Tato otázka souvisí s tzv. svobodou spisovatele, která tady bohužel není. Když nemáte finanční krytí, zůstane vám text (na kterém děláte i dva až tři roky) někde v šuplíku a doufáte, že ho někdo po vaší smrti objeví."*

To pro spisovatele není příliš optimistické. Ale velký zájem je o vaše pohádky. Přiblížíte nám svoji inspiraci k tomuto žánru?

"To je zcela jiný okruh. Je pravda, že je chce vydat Evropský literární klub. Jenže inspirací je pro mě konkrétní dítě jménem Pepína. Je to dcera Saši Rašilova. Jedna z těch pohádek se přímo jmenuje Pohádka pro Pepínu. Komunikuji s ní vlastně od jejího narození. Dnes je jí deset let a nádherně kreslí. To má po babičce malířce. Těm pohádkám rozumí a tak se pereme s ilustracemi. Nemohu dítě nutit k uspěchanosti, někdy mám z toho jejího přístupu k mým textům až strach, že se stávají její noční můrou."

Na co se tedy nyní soustředíte?

"Na knihu, která se jmenuje Klarové. Když všechno dobře půjde, vyjde na sklonku roku 2006. Bude o dost rozsáhlejší než má poslední kniha, o aglomeraci Děčan, která je neobvyklým pokusem o zmapování dějin malého regionu z pohledu jeho obyvatel, kteří byli vždy svázáni se svým rodným krajem, protože se jich "velká" historie dotýkala a ovlivňovala jejich osudy."

Můžete nám více přiblížit obsah nynější knihy s názvem "Klarové"?

Jde o Klara, zakladatele ústavu slepců v Praze, odtud pomístní pojmenování Klárov. Pak o syna a vnuka. Ale Klarové nezasáhli jenom do sociální politiky, ale velmi mocně také do výtvarného umění a literatury. Klarova nadace, vzniklá na doporučení F. Palackého, umožňovala začínajícím malířům dvou až tříleté pobyty v Římě. Klarové zajišťovali umělcům zakázky atd. A to vše zarámováno do širších souvislostí doby. Ale úžasnou a málo prozkoumanou studnicí je literární ročenka "Libussa", kterou vydával Pavel Alois Klar (1801 - 1860), kde vyšel v roce 1844 první německý překlad Máchova Máje a to s první kladnou recenzí. Česky vyšel Máj po Máchově smrti až v roce 1862, tedy po více než 25 letech.

Z cesty po Praze ve středu 6. dubna 2005

Nevěděl jsem, že se posunul jízdní řád. Šel jsem na autobus v 7:25 hod., před nosem mi nějaký ujel. Naštěstí ten, co mi ujel, dříve vyjížděl v 7:00, nyní jezdí v 7:10 hod., ten můj, co jezdí v 7:25 snad už od šedesátých let 20. století, najednou jezdí v 7:30. Znamení?

Ten můj stává až v Praze, jede na Lovosice a před nimi odbočí na dálniční přivaděč. V Praze - Holešovicích je 8:30 hod.

Zakoupil jsem si ve stánku v Holešovicích jednu jízdenku na městskou hromadnou dopravu za 12,-Kč (přestupnou) a jednu za 8,-Kč. Tou přestupnou jsem ve stanici Muzeum přestoupil a jel na stanici Malostranská. Bylo mi zima a tak jsem hned v areálu stanice zapadl do bistra, dal si zelený čaj a vyplázl za něho 35,-Kč. V interiéru byla docela zima, čaj mě trochu zahřál, ale teplo mi nebylo. Takže jsem po dvou cigaretách značky Camel vypadl a topograficky začal studovat Klárov.

Znovu jsem si prohlížel na protější straně budovu *České geologické služby* (č. 3/131), která tam sídlí od roku 1992. Můj zájem vyplýval z toho, že píše knihu Klarové, a tuhle budovu postavil Pavel Alois Klar v době svého ředitelování *Zaopatřovacího a zaměstnávajícího ústavu slepců v Praze* (Klarův Ústav, odtud od roku 1901 Klárov) a těšil se kdy se Honza Rendek, fotograf oddělení starších českých dějin Národního muzea v Praze odhodlá vyfotografovat kapli uvnitř s freskami Viléma Kandlera, sochami od Maxe atd. Povolení od geologů už máme. Pak jsem se zadíval nad portál, na reliéf od Maxe, kde Ježíš uzdravuje slepce. Pohlédl jsem k Brusce, kde měl původní slepecký ústav stát v jednom baráku, ale nakonec z toho sešlo.

Když jsem se vynadíval, obrátil jsem se směrem do ulice vedoucí k senátu a parlamentu a Valdštejnskému náměstí. V proluce mezi dvěma budovami velvyslanectví jsou zahrady. To je zřejmě prostor, který císař František I. věnoval "otci zakladateli" Aloisi Klarovi na založení zahrady a kterou Klar potom daroval ústavu slepců. Byl jsem spokojen, že prostor půjde vyfotografovat, ale musí tam být věž Daliborka, protože dobové popisy tuto věž označují jako jeden z mezníků k situování zahrady.

Pak jsem pokračoval na Valdštejnské náměstí. Tam jsem hledal tzv. Klarův dům, kde po svém odchodu z Litoměřic bydlel "otec zakladatel" Alois Klar. Věděl jsem, že má č. 15, že tam v roce 1850 zemřel hudební skladatel Tomášek a v roce 1878 vedutista Morstadt. Dům jsem našel. Je to nádherný barokní dům, nejvyšší v řadě. Stojí jako první v Tomášské ulici naproti Valdštejnské restauraci. Čelně vyfotografovat nepůjde, ulice je příliš úzká. Ale půjde to z Valdštejnského náměstí v ose šikmého průhledu. Alespoň vynikne fasáda, která stojí za to. Jak jsem tak dům zkoumal a motal se sem tam, vrazil jsem do příslušnice městské policie, sympatické blondýny, která dávala blokové pokuty zde parkujícím automobilům. Usmála se na mě, chvíli jsem myslel, že bych mohl být podezřelý, když jsem kousek od parlamentu a senátu, jako terorista. Ale v jejich očích jsem tenhle dojem zřejmě nevzbuzoval a příslušnice - blondýna pokračovala ve své činnosti. Jen jsme se pak na sebe ještě několikrát podívali a poslali si úsměvy.

Dům má pamětní desku pouze skladatele Tomáška, na pravé straně českou, na levé německou, vše je vyryto do omítky takže jde o původní pamětní desku z 19. století. O Klarovi a Morstadtovi nic.

Přešel jsem na druhou stranu ulice pod podloubí. Cedule od nějaké instituce tu nebyla žádná, ale ani zvonky. Vzal jsem za kliku u vrat. Bylo zamčeno. Dům to dnes opravdu tajemný.

Pokračoval jsem pěšky přes Malostranské náměstí do Karmelitské ulice, minul Muzeum české hudby, kde byla v 19. století první četnická kasárna na jejichž zřízení se rovněž podílel Pavel Alois Klar a který nechal pochopitelně vyzdobit školící sál Kandlerovými freskami o poslání četnictva. Muzeum je dnes součástí muzea Národního a tak přítel Rendek zde povolení k fotografování potřebovat nebude. Budovu jsem tedy minul.

Přihlásil se žaludek a protože jsem věděl, že o kousek dál je laciné lidové bistro, kde se dokonce kouří, zamířil jsem tam. Zrzka za pultem mě ohřála paprikovou klobásku, dal jsem si dvojitou hořčici a jeden rohlík za 2,50 Kč. Vše dohromady 40,-Kč. Bylo to chutné a nebylo možné neposlouchat zde sedící a pivo popíjející mudrce. Brali to od Malthuse a jeho teorii o přelidnění lidstva přes politické popravy v padesátých letech 20. století (to bylo v rámci polemiky s nějakým komunistou). Jejich vzrušení došlo tak daleko, že zrzka za pultem na ně nakonec zakřičela ať toho nechají, že jinak z těch jejich každodenních keců skončí v blázinci. To už jsem dojedl, vrátil talíř a usmál se na ni. Když jsem se otočil, spatřil jsem, že kousek ode mne seděla s cigaretou nad kávou mladá a docela pohledná bruneta. Nepostřehl jsem, zda je to feťačka či profesionálka. Vzhledem k mému nezájmu a viditelnému zklamání v jazyce jejího těla jsem usoudil na to druhé.

Opustil jsem prostor "lidové" Prahy kam svými ekonomickými možnostmi patřím i já (taková je doba!) a odebral se do nemocnice Pod Petřínem k boromejkám. Jenže to jídlo mne natolik zmohlo (a k tomu ještě ta představa prudkého stoupání), že jsem si to u tramvajové zastávky rozmyslel. Ostatně už bylo po desáté hodině. Takže jsem nastoupil na tramvaj č. 22 a dojel na Národní třídu. Odtamtud jsem došel do prodejny Kalich v Jungmannově ulici a zakoupil od J. L. Hromádky knihu obsahující tři studie o Masarykovi.

Dál jsem vyrazil do Liliové ulice č. 10, bytu akademické malířky - restaurátorky Jany Kremanové, mé dlouholeté přítelkyně. Byl jsem očekáván jí i mým dalším přítelem akademickým malířem Petrem Šmahou.

Nejprve se mě Kremanová, ještě jsem byl mezi dveřmi, zeptala, zda nemám zbytečných 50,- Kč. Prý je na dně a nemůže mi darovat Divadelní noviny č. 7 (týdeník) a Týden (rovněž týdeník), kde se píše o její dceři, herečce Vandě Hýbnerové která 26. března dostala prestižní cenu Thalie. V obou periodikách se o tom mocně psalo. Tak jsem zaplatil a oba časopisy si vzal s tím, ať kupuje časopisy další, protože bych chtěl o Vandě napsat monografii (Loni Hýbnerová vystavovala fotografie herců spolu s Kremanovou, která zase vystavovala portréty v galerii Ve dvoře v Litoměřicích - viz loňská kronika).

Sešli jsme se především kvůli řešení umělecké pozůstalosti akademického malíře a spolužáka obou přítomných malířů Jardy Švába. O jeho odkaz se starala vdova Eva Švábová, jenže ta před nedávnem rovněž zemřela. Problém byl v tom, že se tři měsíce před smrtí vdala a vzala si člověka "z jiného světa". Ten vykřikuje, že mu o peníze nejde. Ale stále nevíme, jak je to doopravdy. Vyšli jsme tedy z toho, že mu o peníze opravdu nejde a že celé dílo daruje nějaké instituci. Tu instituci jsme měli vybrat my zde přítomní. Nakonec došlo k jednohlasnému souznění, že Jarda sice prožil mládí v České Lípě, Město Litoměřice mu zaplatilo katalog (jediný v životě co měl) jako 6. svazek edice Radobýl k výstavě v rámci projektu festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice, ale že se Jarda narodil v Chrudimi kde jsou pohřbeni oba jeho rodiče a že je tam znám, takže by vše mělo dostat muzeum v Chrudimi.

Potom Petr Šmaha (mj. vítěz v kategorii grafika na 1. ročníku v roce 2001 festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice) vytáhl monotyp s názvem Křížovatka (prý uvažoval mezi figurální a touto nefigurální, ale vzhledem k době, že stojíme na křížovatce, se mu ta nefigurální zdála aktuální k vystavení) pro 3. ročník festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v letošním roce. K tomu mi dal dva katalogy - zřejmě první na který se v životě zmohl. Jeden věnoval mě, druhý s prosbou, abych ho s pozdravením předal PhDr. Jiřině Kumštátové z litoměřické galerie.

Vzhledem k tomu, že mi Jana Kremanová řekla, že s kolegyní Čechovou rovněž ještě pracují na monotypech pro festival, ale že ještě nejsou hotové (obě nedávno skolila viróza), řekl jsem si, že ten Šmahův nechám u Kremanové a za 14 dnů, kdy pojedou opět do Prahy, vezmu vše pořádně zabalené do Litoměřic.

Nakonec mě oba výtvarníci přesvědčili, abych festival v příštích letech rozšířil ještě o kresbu. Tak to zřejmě udělám. Šmaha musel někam do Kobylis, takže jsem s Kremanovou odešel na oběd. Vzala mě do restaurace Velryba. Dal jsem si amazonské fazole, Jana nějaké těstoviny. Jenže vyměnili kuchaře, ten dobrý šel do lepší restaurace a tak to nebylo to, co se očekávalo. Jenže jsem nemohl srovnávat, protože jsem tam dříve za toho dobrého kuchaře nikdy nebyl.

Po obědě jsme šli do divadla Komedie. Našli jsme tu Vandu i Pepínu (desetiletá dcera Vandy a ilustrátorka mých pohádek). Byla tu mocná euforie z ceny Thalie, ale Pepína se spíše zajímala o mě.

Nejprve mi ukázala kresbu ze školy, kdy měli děti namalovat svoji představu budoucnosti. Pro méně chápavého bylo v dolním pravém rohu vepsáno, že tato předkládaná představa budoucnosti Pepínou se naplní za 12 let. (Postřeh č. 1: pro desetileté dítě je 12 let nepředstavitelně dlouhá doba!).

Dominantou byl diplodokus, další veleještěr (Pepína všechny znala druhovým jménem) byl jen naznačen (krk s hlavou) vlevo, vpravo zbyl na obrazové ploše jinému veleještěru jen ocas, zbytek těla se už odporoučel mimo papír. Ocas diplodoka byl ponořen do moře, samotné zvíře stálo na souši, hlava prorážela modrou oblohu. Výjev pak byl zarámován do několika pravěkých představitelů flóry.

Pepína mi vysvětlila, že ten ocas ve vodě, tělo na souši a hlava v obloze je vyjádřením spojení vody, země a nebe (Postřeh č. 2: Slušná představivost a evokativnost u desetiletého dítěte.).

Když jsem se zeptal, proč si představuje budoucnost s dávno vyhynulými ještěřmi, odpověděla: *Já bych si přála, aby se vrátili!* (postřeh č. 3: kompenzace s přelidněnou a přetechnizovanou Prahou, kde žije.).

Záchytný bod hledá v minulosti protože si neumí představit nějaké smysluplné řešení v budoucnosti. U desetiletého dítěte je to pochopitelné, ale jsou i děti takové, které z toho nevyrostou ani v dospělosti.)

Když jsem se zeptal, co namalovali ostatní děti, odpověděla, že kluci hlavně auta na solární pohon. Ale taková budoucnost ji prý nezajímá. Malby děvčat ji tak nějak nezajímaly.

Pak jsem položil opatrně otázku: *A co naše ilustrace?*

Pepína se rozesmála a odpověděla: *To mě straší i ve snech. A počala se vyprávět svůj poslední:*

Zjevil jsem se v podobě robota a měl jsem neúměrně velké břicho. To se náhle otevřelo a z útrobu se vysunula dlouhá mechanická ruka. V pěsti svírala svazek rukopisů. Ten byl náhle a prudce vyhozen nad hlavu Pepíny. Listy padaly na Pepínu a do okolního prostoru. Pepína se na robota - Oldřicha provinile podívala a bylo jasné, že opět roztrhala nějaké své ilustrace. Prostě se jí nelíbily. Tu mechanická ruka uchopila Pepínu a vtáhla ji do břicha Oldřicha - robota.

Trochu mě to zarazilo. Vyprávění jsem okomentoval, že když už vstupují do snů, tak abych dělal radost a nezbuzoval hrůzu. Ale taky jsem si uvědomil to spojení o touze po návratu diplodoků jako čehosi přirozeného a kladného a roboty jako čehosi odlidštěného a hrůzu vzbuzujícího.

Oldřichu, já to mám všechno v hlavě, řekla.

Ale nejde ti to z té hlavy dostat do ruky, řekl jsme já.

Jak to víš?, na to Pepína.

Protože se bojíš, co na to řeknu, pokračoval jsem.

Pepína s velkou psychickou úlevou pokývla hlavou.

Začal jsem vyprávět, jaké krásné obrázky kreslila v Poněšicích a na chalupě u babičky. Jak mě namalovala jako rybáře, kolikrát malovala můj portrét a jak jsme v Poněšicích udělali výstavu. A jak se vůbec nezajímala o to, co na to řeknu já, babička nebo návštěvníci. A přitom to bylo všechno dobré.

Při tomhle povídání jsem si povšiml jak se Pepíně prozařují oči. Nakonec strčila tužku do pusy a usmála se. Využil jsem psychického uvolnění a navrhl:

Pepíno, musíš si říct, že tě nezajímám!

Nejprve nejisté hlasité zasmání Pepíny, potom zamyšlení a nakonec hluboký rozpor jak dosáhnout toho, aby jí nezajímala někdo, kdo ji strašně zajímá a má ho ráda.

To mě fascinovalo, ta bystrost a odvaha jít do tak nepříjemné causy. Tak jsem ji pomohl:

Pepíno, řekni: Oldřich mě nezajímá!

Po chvíli váhání vyslovila bez energie a téměř šeptem: *Oldřich mě nezajímá!*

To je málo. Musíš znova, nahlas a několikrát!, povzbuzoval jsem.

Pepína se trochu na té židli zkroutila. Snad aby nabrala dech. A pak zopakovala totéž s větší razancí. A já na to, že musí znovu a znovu a nahlas.

Pepína se do toho pustila až křičela na celou divadelní kavárnu a když se vykřičela, tak se nádherně uvolněně rozesmála. A vůbec ji nezajímali ti zvědavci, kteří nás obestoupili aniž by tušili o co jde.

Nakonec jsem prohlásil: *Vidiš, teď jsi svobodná a můžeš začít malovat. A bude to dobré.*

Pepína přikývla a bylo jasné, že už nejsem noční můra ilustrací k mým pohádkám. Robot - Oldřich zmizel v propadlišti a byl tu zase ten, co vypadá spíše jako ti diplodokové budoucnosti.

Pak jsme se rozloučili, Vandě jsem jen stačil pogratulovat a říci, že tašku mám plnou Hýbnerové (myslel jsem časopisy) a že doma má můj dopis.

Šel jsem na autobus, který jel podle nové jízdního řádu o pět minut později, v 16.05 hod.

8) DOPISY

Titl. Litoměřice 16.března 2005
Mgr. Robert Tomas
náměstek útvaru informatiky
Česká geologická služba
Klárov 3/131
Praha

Věc: Žádost o povolení fotografování interiéru kaple sv. Raphaela.

Vážený pane náměstků,

v současné době pracuji na knize s prostým názvem *Klarové* (to "a" ve jméně bez čárky je správně a odpovídá českému Jasný). Rodák z Úštěka u Litoměřic Alois Klar (1863 - 1833) byl zakladatelem ústavu slepců (podle něho také bohemizované pomístní Klárov), jeho syn, který se narodil v Litoměřicích, Pavel Alois Klar (1801 - 1860) pokračoval v otcově díle a jeho zásluhou byl postaven objekt pro slepé, ve kterém je dnes sídlo České geologické služby. A opět jeho syn Rudolf Maria Klar byl dalším ředitelem ústavu.

(Od kterého roku má v objektu sídlo Česká geologická služba?)

V budově je také kaple sv. Raphaela s freskami významného představitele nazarenismu Viléma Kandlera (o toho mi jde především) a dalších významných sochařů (včetně reliéfu nad vstupem do budovy z ulice).

Prosím o povolení vyfotografování interiéru kaple a některých dalších detailů pro moji knihu. Práce by měla být hotova, když vše dobře půjde, za dva roky. Jeden exemplář bych pak věnoval knihovně Vašeho ústavu.

Vlastní provedení fotografií je zadáno Janu Rendekovi, fotografovi oddělení starších českých dějin Národního muzea v Praze, který by projednal konkretizaci provedení fotografií.

Děkuji za pochopení a jsem s pozdravem

Mgr. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice

Kontakt: Mgr. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice
Dlouhá 171
412 01 Litoměřice
Tel.: 416731339

Dopis O. Doskočila W. Mikschovi do Wernigerode (Německo)

Wolfgang Miksch
Hinzingeröder Str. 3
D 38855 Wernigerode
Deutschland

Vážený pane,

odpovídám na Váš dopis z 22. února t. r. ve kterém se dotazujete, o který kopec jde na horizontu za vesnicí na obraze E. Huste (olej, 58 x 80 cm).

Pravděpodobně se jedná o volnou kompozici a stylizaci v pozdně romantickém duchu. Vesnice v popředí, přesněji, architektura domů v popředí, je saské provenience (takové domy v severních Čechách prostě nejsou a to ani u bývalých německých vesnic). Tvar kopce na horizontu může být zcela náhodný, ale také může být inspirován vrchem Bořeň u Teplic.

Naše přírodovědkyně mě upozornila, že kopec také připomíná Sedlo (Geltsberg) u Ploskovic od jihu. A tak bychom mohli pokračovat. Jinými slovy: Nejde o realistické zobrazení nějakého prostoru (konkrétní vesnice a kopce), ale o volnou (romantickou) hru malíře na plátně.

S přátelským pozdravem

Mgr. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice

Mgr. Oldřich Doskočil
Dlouhá ulice 173
412 01 Litoměřice
CZ

Dopis O. Doskočila I. Görlach-Janson do Arnhemu (Holandsko)

Ingrid Görlach - Janson
Wilbrennincklaan 9
6816 PX Arnhem
NEDERLAND

Vážená paní Ingrid Görlach - Janson,

s velkým potěšením, radostí a zájmem jsem četl Váš dopis. Ta pozdní odpověď je způsobena značnou zaneprázdněností, dopsal jsem knihu a rozepsal knihu další. Navíc neumím německy a vše mi překládá můj přítel MUDR: Vladimír Valta.

Samozřejmě, že Vás i Vaši sestru rád uvidím v Litoměřicích. Ale nedoporučuji vozit s sebou díla Vašeho otce. Hodně se tu krade a bylo by škoda o takový soubor přijít.

Mám ovšem jiný návrh. Zda by nebylo možné vše nafotografovat (na diapozitivy či digitálně) s popisem rozměrů, techniky a vnošení (pokud tam je). Také bych přivítal Vaše vzpomínky na otce. Až v Drážďanech dokončí doplnění mého hesla "Görlach" pro Allgemeines Künstlerlexikon v Lipsku a vše bude zkompletováno, potom bude někde v Německu určitě výstava. Rád bych tuto výstavu představil i v našem muzeu, doplněnou o naši sbírku.

Mám zásadu: Výstava, která nemá katalog jako kdyby nikdy nebyla. Proto se budu také někde snažit sehnat peníze na katalog.

V takovém případě je pak možné bez rizika díla (originály) dovézt, od hranic do Litoměřic lze jet bez zastavení a v našem muzeu je už pak vše v bezpečí.

Těším se na Vaši odpověď a slibuji,
že ta má bude už rychlejší.

Se srdečným pozdravem

Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice

Mgr. Oldřich Doskočil
Dlouhá ulice 173
412 01 Litoměřice
CZ

Dopis O. Doskočila herečce Vandě Hýbnerové k udělení ceny Thalie ve čtvrtek 31. 3.

Litoměřice v pondělí 4. dubna

Vando,

v televizi jsem všechno sledoval a měl velkou radost, že jseš nositelkou Thalie. Mobil nemám, takže jsem SMS nemohl zaslat (v té záplavě bych se asi stejně ztratil), volal jsem Ti na pevnou linku (22231722), tam mi nějaký hlas tvrdil, že číslo neexistuje. Takže zbývá stará dobrá pošta a opožděná gratulace.

Opožděnost je sice nepřitelem spontánnosti, ale zase umožňuje času provrtat se do větších hlubin. Takže o těch několik dní je tato moje gratulace hlubší.

Když jsem Ti dával svoji poslední knihu a upozornil Tě na ochotnické divadlo v ní, prohodilas, že jestli o Tobě někdo za 100 let napíše (s otazníkem v akcentu na konci). To mě přivedlo na myšlenku knížky o Tobě. Když jsem Ti to řekl, odpovědělas, že jsi toho ještě mnoho neudělala. Jenže kolik běhá takových laureátek v Tvém věku? To je zatracený mezník! Ale také: Dobrá kniha se nenapíše za rok!

To jen tak na okraj.

Zdraví Tebe, Sašu, Pepínu a Toničku

Olda Doskočil z Litoměřic

Poznámka kronikáře: Vanda Hýbnerová se svoji maminkou, akademickou malířkou - restaurátorkou Janou Kremanovou vystavovala loni v galerii Ve dvoře. Vanda fotografie herců, Jana portréty - obrazy.

Dopis I. Markvarta O. Doskočilovi

Louny dne 11. 4. 05

Vážený pane Doskočile,

ozývám se Vám z lounské knihovny, abych drobně reagoval na Váš skvělý článek ve Sborníku Podřipska...

Zdá se mi, že s tím kostelem i s tím mšenským obrázkem je to záhadnější. Objevil jsem dvě barevné rytiny (?) Mšeného v publikaci z roku 1803. I zde je kostel zastřešen. Lze srovnat architekturu střechy - je totožná. Rainold musel tedy - bájil-li - vycházet ze starší předlohy. Michala Navrátila jsem už léta neměl v ruce. Půjčil jsem - nevrácen... Nevím, zda jsem četl v něm, že kostel byl vlastně dostavěn. Chyběla jen krytina. Pak zemřel hlavní donátor a stavba začala chátrat... To by se mělo dobádat... Prosil jsem Vás - přes paní ředitelku - o kontakt na vlastníka časopisu, kde je Rainoldova práce zveřejněna... Rád bych vydal pohlednici z kvalitní předlohy. Stejně tak vydám ty barevné skvostné rytiny anonymního autora...

Za mšeniniana a zázvorkiana Vám budu vděčný...

Lokální patriot Ivo Markvart

Poznámka kronikáře: Ivo Markvart je ředitelem Městské knihovny v Lounech.

Stanovisko OM Litoměřice k opravě textu na pamětní desce Pavla Stránského

Emeritní farář Českobratrské církve evangelické, Mgr. Vlastimil Sláma, bytem Marie Majerové 3, Litoměřice, upozornil Městský úřad Litoměřice na nesprávnost textu na pamětní desce Pavla Stránského umístěné na budově (pod podloubím) Oblastního muzea Litoměřice na Mírovém náměstí. Odbor školství, kultury a sportu zaslal Oblastnímu muzeu tuto žádost:

Městský úřad Litoměřice
Pekařská 2
Odbor školství, kultury a sportu
Vyřizuje: Marie Dětinská

Vážená paní
Mgr. Eva Štíbrová
Oblastní vlastivědné muzeum
Mírové nám.
412 01 Litoměřice

Litoměřice 19. 4. 2005

Věc: Žádost o vyjádření k přiloženému dopisu

Vážená paní ředitelko,
na budově Oblastního vlastivědného muzea v Litoměřicích je umístěna pamětní deska Pavla Stránského s textem (viz příloha). Pamětní deska včetně textu je zhruba 40 let stará a dnes již nelze zjistit kdo a z jakého důvodu uvedený text napsal. Dopisem, který přikládáme od Mgr. Slámy, jsme byli upozorněni na nepravdivost textu a byla vyslovena žádost o opravu.

Výroba nové pamětní desky je velice náročná a proto Vás prosíme o prozkoumání pravdivosti textu na pamětní desce a vyjádření se k závažnosti nesprávného údaje s ohledem na dobu vzniku této desky.

S pozdravem

Helena Bitrichová
vedoucí odboru

Stanovisko Oblastního muzea Litoměřice

Titl.
Odbor školství, kultury a sportu
Pekařská 2
412 01 Litoměřice

Věc: Vyjádření k nápisu na pamětní desce P. Stránského

Pamětní deska Pavla Stránského umístěná na průčelí (pod podloubím u cukrárny A-tropic) hlavní budovy Oblastního muzea Litoměřice na Mírovém náměstí zde byla odhalena v roce 1947. Jejím autorem je významný český sochař Jaromír Fiala (1910 - 1985), který se v Litoměřicích usadil v roce 1946. Od roku 1951, kdy se zařadil mezi ty méně oblíbené tehdejších mocných, přestává umělecky tvořit a postupně pracuje v tehdejším Městském muzeu Litoměřice, Památníku Tereziín a naposledy v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice. K volné tvorbě se vrací až po částečném uvolnění v 60. letech 20. století.

O jeho významu také svědčí mnou zcela nově zpracované heslo pro Allgemeines Künstlerlexikon, což je v současné době nejrozsáhlejší encyklopedie výtvarného umění vycházející v Lipsku a Mnichově v německém jazyce. Přikládám jeho počítačovou verzi odeslanou do Lipska. Němci ovšem, což jsem při tvorbě hesla netušil, moji práci doplnili o Fialově ohlasu v Anglii a co víc, oni ho znali!!! V hesle je z jeho realizací také zaznamenána ona pamětní deska na muzeu.

Jaromír Fiala je bohužel, jak už to u českých umělců bývá, známější v Anglii a Německu (a jistě i jinde), než v Čechách a nebo dokonce u litoměřických občanů.

V době svého uměleckého odmlčení se Fiala projevoval také jako vynikající teoretik, především v oblasti bádání o levínské keramice.

Emeritní farář Českobratrské církve evangelické Mgr. Vlastimil Sláma postižený po roce 1968 totalitou (tak jako Fiala po roce 1948), obdivuje na desce krásnou hlavu P. Stránského. Jenže tento portrét je stejně nepravdivý jako nápis pod ním. Podobu Stránského totiž neznáme a tak umělec přistoupil, ku prospěchu věci, nikoliv ke stylizaci, ale k duchovní představě konání a myšlení tohoto velkého muže českého školství, politiky a utrakvismu.

O tom více v mé knize *Z dějin litoměřického divadla a divadelnictví*, Praha - Litoměřice 2002, s. 14 - 15.

Kompoziční součástí tohoto uměleckého díla je i text, a to bez ohledu na to, zda je pravdivý nebo ne. Předělat tento text by znamenalo hluboký zásah a narušení podstaty díla. Kdyby se tak stalo, chovali bychom se obdobně jako jezuité v jižní Americe, kteří ničili původní indiánské texty, aby domorodé obyvatelstvo zapomělo na své Bohy (tedy vymazávali jejich historickou paměť) a snadněji tak přijímalo katolické náboženství.

Snad by už měla v Čechách přestat doba onoho věčného bourání a přemist'ování a předělávání pomníků a pamětních desek.

Důvody, proč není možné pamětní desku odstranit nebo předělat na ní nápis jsou tyto:

1. Pamětní deska nemá dnes význam informační (turistický), ale umělecký, v čemž je její hlavní výpovědní hodnota.
2. Pamětní deska má také význam historický, tedy její výpovědní hodnota vypovídá o době jejího vzniku a společenském vědomí doby (konce první poloviny 20. století).
3. Pamětní deska není pouze připomínkou P. Stránského, ale dnes, bez ohledu na pravdivost či nepravdivost nápisu, především připomínkou jejího tvůrce jako litoměřického umělce evropského významu. Tím, že je deska umístěna na budově muzea, také připomíná v nejtěžších dobách života sochaře azyll, tedy jeho zaměstnání v muzeu.

Pro úplnost připomínám, že druhou pamětní deskou od J. Fialy v Litoměřicích je v Jezuitské ulici deska připomínající litoměřický pobyt a působení J. Jungmanna.

Návrhy na řešení:

Dnes už nezjistíme, kdo zadal umělci text, že P. Stránský byl městským písařem (to je pravda) a že opustil svoji vlast v důsledku své účasti na českém stavovském povstání (což není pravda), ale až v roce 1627, kdy se odmítl vzdát svého utrakvismu. Přitom z hlediska jeho litoměřického pobytu je nejdůležitější skutečnost, že do Litoměřic byl povolán jako rektor Městské utrakvistické koleje (střední školy vyššího typu), která měla věhlas a dobré jméno po celé zemi. Místo rektora opustil a městským písařem se stal až po svém litoměřickém sňatku.

1. Umístění informační tabule (jakých je po Litoměřicích na památkách mnoho): Takové řešení je sice možné, ale ne příliš šťastné. Není to řešení estetické a daný prostor, včetně pamětní desky, by značně esteticky poškozovalo.

2. Při soukromém průzkumu u litoměřických obyvatel jsem zjistil (bohužel), že většina z nich vůbec neví, kdo to P. Stránský byl, znalosti středoškoláků byly chabé. Ale chabé informace mají občané i o třicetileté válce a rekatolizaci vůbec, natož té v Litoměřicích. Co bylo stavovské povstání a Česká válka (1618 - 1620) v rámci třicetileté války dnes neví prakticky nikdo. Z tohoto smutného poznání je nepravdivá část nápisu z hlediska informačního zcela zanedbatelná (a pro cizince už vůbec). Cesta tedy nevede přes opravený údaj, ale kvalitu výuky ve školách a propagace dějin města. Včetně vysvětlení (třeba v nějakém turistickém průvodci) chybného nápisu. Vždyť takových omylů, které dnes jsou turistickou atrakcí, najdeme v turistických centrech ve světě nespočet. Je to vždy otázka úhlu pohledu.

3. Doporučení: Náprava není tedy v odstranění desky a jejího nahrazení novou či v předělání nápisu (bez ohledu zda jsou nebo nejsou finanční prostředky), ale v iniciativě těch skupin, kterým není lhostejný stav současné české společnosti. Cesta ovšem nevede přes iniciativu jednotlivců s požadavkem na instituce s žádostí o finanční prostředky. Ale vede přes jasnou koncepci co chci a co v dané chvíli mohu z hlediska širších souvislostí a s nějakým cílem dopadu působení na společenské vědomí. Jestliže je V. Sláma českým evangelíkem, potom by měl působit v tomto směru především na evangelickou obec (a nejen v Litoměřicích). A to například:

a) Pavel Stránský nemá novodobou monografii. Co proto dělá evangelická obec? A co pro to může udělat?

b) Proč se ta litoměřická občas nesejde u pamětní desky a v novinách není článek z jakých důvodů se tam sešla, kdo byl Stránský a proč na desce je nepravdivý údaj (včetně vyjádření úcty českému sochaři a jeho zařazení do souvislostí!).

c) Proč litoměřická obec neinicuje celostátní sbírku na postavení důstojného pomníku P. Stránského v Litoměřicích. Takový projekt by tuto osobnost popularizoval, ale popularizoval by i Litoměřice. Jistěže by taková sbírka trvala dlouho, možná i 10 let, ale právě takový čas by umožnil osvětu o utrakvismu, České válce atd. atd. Potom by o desce na muzeu, včetně oné chybičky, věděl každý. Nejtrvalejší výsledky jsou tehdy, jestliže něco vychází z lidí dole a ne z institucí.

Takových nápadů je možné předložit nespočet a ještě více by jich jistě vzniklo ve veřejné diskusi což není totéž co strohý požadavek na instituci (v tomto případě Městský úřad), který nijak nezasáhne do širšího povědomí a nezpůsobí jeho proměnu. A pouhé předělání nápisu (a zničení uměleckého díla) u širší veřejnosti takovou změnu způsobit nemůže a navíc by popudilo historiky umění a citlivé lidi ke kumštu vůbec proti evangelické církvi jako ničitelky děl českých sochařů.

V. Sláma je křesťan. Jako takový by tedy měl přistupovat k celé cause jako k fenoménu vyjadřující nějakou ideu. V okamžiku, kdy se ovšem začneme snažit napravovat omyly minulosti, natropíme křivdy nové (v tomto případě vůči sochaři). Idea celého ušlechtilého snažení V. Slámy by se tak proměnila v pouhou ideologii. A to vůbec přeci není v zájmu českých evangelíků.

Čeští evangelíci by koncepčním projektem jistě nezískali jen další nekatolické církve (např. Církev československou husitskou či pravoslavné), ale i veřejnost stojící mimo konfese (bezvěrece i programové ateisty včetně nejrůznějších občanských sdružení), kterým je blízké Masarykovo pojetí českých dějin.

Závěr:

Pamětní desku připomínající nejvýznamnějšího pobělohorského exulanta v severních Čechách P. Stránského od českého sochaře J. Fialy nelze vyměnit. Nelze na ní také žádný nápis předělávat!!!

Mgr. Oldřich Doskočil
OM Litoměřice

Příloha: Heslo *Fiala, Jaromír*, pro Allgemeines Künstlerlexikon; Příslušný díl již vyšel (Lipsko-Mnichov).

Dopis ing. Jaroslava Panáčka O. Doskočilovi

Vážený pan
PhDr. Oldřich Doskočil
Okresní vlastivědné muzeum
LITOMĚŘICE
412 01

Vážený pane doktore,

před časem jsem s Vámi korespondoval ohledně litografií Medauovy officíny a F. A. Hebera. Protože jste znalcem Litoměřic a jejich okolí, osměluji se Vás požádat ještě o jednu radu.

Zabývám se určitým obdobím v životě Bedřicha Smetany se vztahem k České Lípě. V červenci 1860 pobýval Smetana po své druhé svatbě v Kamýku u Litoměřic. Zjistil jsem, že nájemcem statku Kamýk byl tehdy dr. Ota Polák. Otazníkem je však jeho vztah ke Smetanovi. Někde se uvádí, že dr. Polák byl bratrem Smetanovy druhé ženy Betty (ta se však jmenovala Ferdinandová). V jiné literatuře se naznačuje, že Poláková manželka Hedvika byla sestrou Smetanovy druhé ženy.

Byl bych Vám velice zavázán, kdybyste k této otázce měl jakékoliv informace nebo alespoň poradil, kde by je bylo možno získat. Domnívám se, že ve fondu statku Kamýk (nevím, zda existuje, ani kde je uložen) těžko budou k otázce rodinného vztahu nájemce statku ke Smetanovi nějaké informace.

Ještě jednou se omlouvám a děkuji předem za Vaši odpověď, ať již bude jakákoliv.

Se srdečným pozdravem

Ing. Jaroslav Panáček
Jižní 1842
470 01 Česká Lípa
tel. 487 887 243
E-mail: pana @narex.cz.

Odpověď O. Doskočila ing. J. Panáčkovi

Vážený pan
Ing. Jaroslav Panáček
Jižní 1842
470 01 Česká Lípa

Vážený pane inženýre,

Dr. O. Polák byl švagr Bettyny, jejíž sestru Hedviku si vzal za ženu a v Kamýku byl nájemcem schwarzenberského statku. K tomu více v mé knize

Z dějin litoměřického divadla a divadelnictví

Praha - Litoměřice 2002, kap. Počátky českého divadla v Litoměřicích v letech 1862 až 1922, zvláště str. 32 - 33.

Svého času se na mne obrátila pracovnice Muzea Bedřicha Smetany v Praze s dotazem, co vím o Smetanovi na Litoměřicku a dalších aktivitách kolem jeho díla v pozdější době až do současnosti. S mojí odpovědí byla spokojena a poslala mi děkovaný dopis. Jenže nemohu najít ani jeden z těchto dopisů (vyplavou až Vám odešlu tento), takže nemohu poskytnout jméno ani přesnou adresu muzea. Doporučuji se pro jistotu na ně obrátit. Třeba se dovíme něco navíc a nejen, že byste se měl obrátit na mě.

Nevím, kde by mohl být fond statku "Kamýk", to by věděl dr. Mikušek ze Žitenické pobočky. Ale pochybuji, že by se tam něco našlo a dohledávání v takovém kartonu považuji za ztrátu času a energie.

Dovoluji si upozornit na svoji poslední knihu

Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti

Praha 2004, a sice pro Váš zájem o hrady. V příloze Házmburk (Klapý), s. 168 - 178 jsou od PhDr. V. Brycha (NMP) stavební a politické dějiny hradu (s.169 - 170), dále veškerá vyobrazení hradu v 19. st., které se podařilo dát dohromady ze sbírek NM Praha a OV Litoměřice včetně medailonů jejich autorů (Kučera, Anonym, Mácha, Heber, Kandler, Muttich, Panuška) a české překlady kompletních textů o hradu od Hebera (1844) a Mikovce a Zapa (1865).

Knihu lze objednat na adrese: Obecní úřad Děčany, 411 15 Třebívlice (tel. 416 596 044; 416 536 523). Kniha o 180 stranách v tvrdých deskách formátu A4 a nespočtu fotografií, kreseb a dobových dokumentů stojí 400,-Kč..

S pozdravem

Mgr. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice

Dopis Jany Orlikové O. Doskočilovi

Jana Orliková
Brigádníků 2910/51
100 00 Praha 1

Dr. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice
Dlouhá 173
412 01 Litoměřice

Vážený pane kolego,

jsem moc ráda, že mi pan Mgr. Houfek dal na vás kontakt a doufám, že Vám vyjde čas a zúčastníte se našeho symposia v Chebu. Přikládám původní zvací dopis a přihlašovací formulář (na jeho zadní straně) jak jsem Vám slíbila.

Doufám, že se budeme moci setkat ve středu 22. června, kdy do Litoměřic jedu na večerní koncert Mitte Europa. Budu Vám také vděčná, když si budu moci zakoupit Vašich 6 svazků Malířů Litoměřicka. Dopoledne něco mám v Praze, ale pak se hned vydám do Litoměřic a tak doufám, že budu moci být u Vás v muzeu mezi druhou a třetí hodinou. Nechte si prosím na mne chvíli času.

Budu Vám vděčná, když mi pošlete přihlášku - pokud se rozhodnete přijet do Chebu - ještě před našim setkáním, protože musíme učinit objednávku noclehů včas.

Zatím srdečně zdravím a těším se na setkání

Jana Orliková

9) LITOMĚŘICE A FILIPÍNY

Vzpomínková slavnost při příležitosti 109. výročí úmrtí filipínského národního hrdiny MUDr. José Rizala

Ve Vlasteneckém sále Univerzity Karlovy se v pondělí 19. prosince konala vzpomínková slavnost u příležitosti 109. výročí úmrtí filipínského národního hrdiny MUDr. José Rizala. Slavnostního shromáždění se zúčastnili i zástupci města Litoměřice, starosta L. Chlupáč, místostarosta J. Landa, vedoucí odboru kultury, školství a sportu H. Bitrichová, kulturní referentka téhož odboru M. Dětinská a historik - archivář PhDr. J. Tomas. Na úvod zazněly česká a filipínská státní hymna. Úvodní slovo pronesla Její Exelence velvyslankyně Filipínské republiky v Praze Carmelita R. Salas. Potom velvyslanec Mexika Jeho Exelence Federico Salas přednesl *Stručnou poznámku* Jeho Exelence Antonia Pedauyé, velvyslance Španělska. Následovala krátká přednáška o přátelství MUDr. José Rizala a profesora litoměřické reálky Ferdinanda Blumentritta proslovená ředitelem Střediska iberoamerických studií Univerzity Karlovy, profesorem Josefem Opatrným.

Následoval předávací ceremoniál faksimilií originálního rukopisu *Noli Me Tangere* a *El Filibusterismo*.

Příjemci:

1. Univerzita Karlova - Rektor Ivan Wilhelm
2. Národní knihovna - Ředitel Vlastimil Ježek
3. Městský úřad Litoměřice - Starosta Ladislav Chlupáč
4. Jihočeské muzeum - Ředitel Pavel Šafr
5. Instituto Cervantes - Ředitel Ignacio Abad

Předávací ceremoniál byl ukončen *odezvou* profesora ing. Ivana Wilhelma, rektora Univerzity Karlovy.

Slavnostní událost byla ukončena v prostorách přízemí recepcí.

10) PŘÍLOHY

Oslava výročí založení litoměřického biskupství

Biskupství litoměřické bylo založeno bulou papeže Alexandra VII. dne 3. července 1655.

Text zakládací listiny:

Alexandr, biskup, služebník služebníků Božích, na věčnou památku.

Prvotní církev založil náš Spasitel Ježíš Kristus na pevné skále.¹⁾ Kázání apoštolů ji povzneslo, krev mučedníků ji rozmnožila a posvětila. S pomocí Páně tak brzy počala po celém světě sílit a růst. Již tehdy si církev prozřetelně uvědomovala, jaké břímě nese na svých ramenou, že musí pást své ovce, chránit je a upírat svůj zrak i na ta nejzazší místa, kde působí. Proto, vedena božskou prozřetelností, zřizovala farnosti, vymezovala diecéze, jmenovala jim biskupy a nad nimi ustanovila metropolity. Vždyť stejně jako živé údy těla jsou podřízeny hlavě a všechny se řídí její vůlí, má být i v církvi vše s čistotou vedeno v Pánu.

Již naši předchůdci, římsí kněží, se - každý ve své době - bedlivě starali o to, aby se všude hlásala a šířila pravá víra a zbloudilé ovce, uchvácené ďábelskou lstí a kacířskou špatností, byly přiváděny zpět do ovčína k poznání pravého světla. K tomu jim měli napomáhat pastýři, bedlivě pečující o jejich spásu.

Proto i my, dbalí toho, co vyžaduje nynější doba a situace jednotlivých míst - pokládáme za vhodné, ba dokonce za povinné, zakládat nové biskupské stolce a (kolem nich) nové místní církve - zvláště pak, když o to úzkostlivě žádají i králové, vyznávající katolickou víru. tato nově zakládaná biskupství a místní církve mají napomoci k větší zbožnosti, k rozkvětu bohopocty a k prohloubení péče o spásu duší. Významná místa jsou tak zdobena ještě čestnějšími tituly a je jim prokazována náležitá přízeň.

Pražská diecéze, rozkládající se v českém království, je věru velká a co do délky, šířky i rozlohy. Je tam i mnoho měst a míst, velmi vzdálených od města Prahy a od pražského (katedrálního) kostela. Právě jejich vzdálenost je příčinou, že je těžké tam docházet. Není v silách pražského arcibiskupa, aby se s náležitou pečlivostí mohl věnovat správě své diecéze, když její hranice jsou vymezeny územím celého českého království. Jen stěží ji tak může plně vizitovat a vykonávat další pontifikální úkony, jen stěží může pohlédnout do tváře všem novým diecézánům, jak náleží. Za tohoto stavu by snadno mohl povstat nepořádek v církevních věcech, nevole duší i jiná nebezpečí.

Přihlédli jsme proto k tomu, že mezi jinými městy je zde také město Litoměřice, omývané vodami řeky Labe, o obvodu nejméně čtyř mil, které vévodí Litoměřickému kraji. Toto významné město, obehnané hradbami, je slavné svou starobylostí, díky přízni nebes je zdravé, oplývá úrodnými polnostmi. Je pozoruhodné zdobnými stavbami, bohaté obchodním ruchem, je tu mnoho duchovenstva, lidu i šlechty. Za hradbami tohoto města je výstavný kolegiální kostel, zasvěcený svatému prvomučedníku Štěpánovi. K němu se váží dvě církevní hodnosti: proboštsví, vyznamenané právem berly a mitry, mající na ročním úroku ze svých podílů kolem tří tisíc zlatých; a dále je tu děkanství. Také tu jsou další kanovníci. Bylo zde zřízeno i dobré místo k důstojnému uchovávání ostatků svatých. Právem by tudíž mohly být Litoměřice vyznamenány titulem biskupského města a jmenovaný kostel učiněn kostelem katedrálním. Velmi o to žádá nejen

současný pražský arcibiskup, náš ctihodný bratr Arnošt Vojtěch, kardinál Harrach, ale též náš přemilý syn v Kristu, Ferdinand III., který byl zvolen císařem a českým králem - oba k nám v této záležitosti vznesli své prosby.

Proto jsme se sešli s našimi ctihodnými bratry, kardinály svaté římské církve, abychom celou věc důkladně zvážili. A z důvodů výše uvedených i z jiných oprávněných příčin jsme se po zralé úvaze i na základě úsudku shromážděných kardinálů z Kongregace svaté římské církve pro šíření víry plnou apoštolskou mocí rozhodli navždy

vyčlenit a oddělit od pražské diecéze

výše jmenované město Litoměřice spolu s celým Litoměřickým krajem a jeho farními kostely, s městy v něm ležícími, se všemi jeho končinami, s celým jeho územím, s jeho pevnostmi, vesnicemi a všemi místy; taktéž s jeho duchovenstvem, lidem a všemi osobami, s kláštery, kostely, posvátnými místy, s beneficemi církevními (se správou i bez správy), světskými i řeholními, náležejícími jakýmkoli řeholním řádům.

Zároveň tak oddělujeme, vcelku i jednotlivě, všechny plody, výdělky, užitky a desátky, všechna práva, důchody a zisky, které dosud míval ve zvyku pobírat současný pražský arcibiskup ze všech zdejších měst, z půdy, z pozemků, z městeček a vesnic, od duchovenstva, lidu, světských osob, z klášterů i z ostatních výše uvedených beneficí. Toto oddělení od arcibiskupského hospodaření se děje na žádost i s výslovným souhlasem již jmenovaného arcibiskupa a kardinála Arnošta Vojtěcha a vstupuje v platnost, podloženou apoštolskou autoritou, mocí této listiny.

Současně vyjímáme a uvolňujeme uvedené území z veškeré pravomoci a nadřazenosti, z moci práv, vlastnictví, vizitací a jakékoli jiné moci, náležející současnému pražskému arcibiskupovi, jeho vikáři a oficiálovi. Toto území též osvobozujeme od odvádění desátků, prvotin i od jiných práv, povinných z titulu podřízenosti, jurisdikce, svrchovanosti, vizitace a diecézního práva témuž arcibiskupovi a milovaným synům z pražské kapituly duchovenstvem, lidem a všemi osobami Litoměřického kraje. Od nynějška tak současný pražský arcibiskup nebude mít žádnou pravomoc, vztahující se na zdejší města, krajinu, pozemky, městečka, vesnice a další místa, stejně jako na zdejší duchovenstvo, lid, osoby, kláštery, kostely, benefícia a posvátná místa. Tyto pravomoci vůči statkům a osobám, jež dříve arcibiskupovi náležely či mu jakkoli byly k dispozici, nyní zanikají - bez ohledu na jejich druh, počet a kvalitu. Rovněž - na základě předchozího souhlasu - zaniká arcibiskupovo právo pojmát zde církevní obročí a mocí této listiny zanikají též další arcibiskupovy nároky na výdobytky, výdělky, užitky, práva, důchody a výtěžky v tomto území, ve městech, městečkách, vesnicích a na ostatním již z svrchu zmíněných místech, které mu zde dosud náleží z titulu jurisdikce, vizitace či diecézního práva.

Ke chvále a slávě všemohoucího Boha, ke cti blahoslavené Marie, vždy Panny, ke cti svatého prvomučedníka Štěpána a celého sboru nebešťanů, jakož i pro spásu lidských duší pak mocí této listiny

povyšujeme a ustanovujeme

řečené město Litoměřice

MĚSTEM BISKUPSKÝM

a zmíněný kostel, zasvěcený svatému prvomučedníku Štěpánovi

KOSTELEM KATEDRÁLNÍM,

určený jednomu biskupovi, který se má zvat biskupem litoměřickým. Ten bude zdejšímu kostelu předsedat. Bude vybaven biskupskou jurisdikcí a bude zplnomocněn vykonávat vše, vcelku i jednotlivě, co z titulu svěcení, pravomoci i všeho dalšího náleží k úřadu biskupa.

Tomuto biskupovi pak udělujeme a připisujeme biskupské město Litoměřice, jakož i další města, okrsky, území, městečka, vesnice a všechna již zmíněná místa, stejně jako duchovenstvo, lid i zdejší osoby, coby mocí této listiny náležející biskupství a diecézi litoměřické.

K biskupskému hospodaření, zřízenému u litoměřického kostela také navždy k jeho věnu přivtělujeme panství v hodnotě padesáti tři tisíc českých zlatých, nedávno zde Kongregaci pro šíření víry za účelem zřízení biskupství zakoupené.²⁾

Proboštství, které dosud bylo prvotní hodností při litoměřickém kolegiálním kostele a jehož patronem je již zmíněný Ferdinand coby český král, se v důsledku této listiny uprazdňuje a my, rovněž se souhlasem výše uvedeného krále, svou apoštolskou autoritou i mocí této listiny, existenci tohoto proboštství zcela zastavujeme a rušíme. Zároveň navždy sjednocujeme, přivlastňujeme, přivtělujeme, snášíme a připisujeme nově zřízenému biskupství v Litoměřicích všechny zisky, plody, důchody a výnosy takto potlačeného proboštství, jakož i svrchu zmíněného (stvolínského) panství.

Samotný litoměřický kostel pak co do metropolitního práva podřizujeme pražskému arcibiskupovi. Přejeme si a prikazujeme, aby byl tento biskupský kostel sufragánním, jemu podřízeným, a to po všechen čas trvání této hodnosti.

Králi Ferdinandu, jakož i jeho nástupcům - a pouze jim v tomto českém království - pak postupujeme, udělujeme a připisujeme - na všechen čas trvání hodnosti českých králů v čistotě pravé víry - právo jmenovat vhodnou osobu k uvedenému katedrálnímu kostelu ve všech budoucích dobách, kdy se časem toto místo uprázdní, jakož i nyní poprvé. Činíme tak vzhledem k upřímné oddanosti tohoto krále vůči římskému Veleknězi a Apoštolskému stolci na základě téže autority a rady, mocí téže listiny. Zároveň od nynějška považujeme za neplatné a marné veškeré úsilí, ať vědomé či nevědomé, které by kýmkoli či jakoukoli autoritou bylo vyvíjeno k napadení výše uvedeného.

Tato ustanovení nejsou v rozporu s ustanoveními posledního lateránského koncilu o zákazech trvalých sjednocování, vyjma případy jež právo připouští. Taktéž nejsou v rozporu s našimi regulemi ani regulemi Apoštolské kanceláře.

Jimi jsme již dávno mimo jiné chtěli docílit toho, aby těm, kdo žádají o sjednocení jedněch církevních obročí s druhými, bylo zabráněno v potlačování opravdového ročního výnosu jak benefícia sjednoceného, tak i onoho, k němuž bylo přivtělení požadováno; stejně tak se mělo zabránit rozměňování obročí sjednocených. Z této strany nelze vznést žádnou námitku, která by výše uvedenému měla stát v cestě. Rovněž tak nelze nic namítat ani ze strany jakýchkoli jiných apoštolských konstitucí a nařízení, ze strany statut jmenovaných kostelů či z titulu ustanovení a obyčejů, posílených přísahou, apoštolským stvrzením či jakkoli jinak zakotvených. Žádné překážky v této věci nekladou ani privilegia, indulty a apoštolské listy. Stejně tak nejsou přípustné ani snahy představených, kapitul či jiných osob, jež by jakýmkoli způsobem a jakoukoli mocí usilovaly být jen i o částečné odvolání výše uvedeného. Proti tomu, co bylo touto listinou ustanoveno, nelze ani ve jménu vyšší užitečnosti postavit žádná nezvyklá ustanovení, zpochybnění či jiné obecné nebo zvláštní dekrety, ani Motu Proprio, konsistoriální a ostatní výnosy; byť by tyto samy o sobě byly dovolené, schválené a obnovené.

Tímto tedy vydáváme pokyn, aby všechny výše uvedené i jiné překážky a námitky, byť by byly dostatečné pro odvolání výše ustanoveného či výše uvedené zasahovaly zcela, zvláště, doslovně,

výslovně a jednotlivě - vyjma obecně platná ustanovení - byly s výslovnou dostatečností pokládány za bezpředmětné a odvolané. Zároveň si přejeme, aby vše, co bylo výše ustanoveno - tedy moc přítomné listiny a vše, co doslovně obsahuje, jakož i způsob provedení, zde popsany, bylo zcela zachováno a dodrženo.

Vůbec nikomu tedy není dovoleno, aby mařil či jakkoli jinak se nerozvázně protivil proti této listině našeho odloučení, oddělení, vyčlenění, osvobození, založení, ustanovení, udělení, přiřčení, potlačení, připojení, sjednocení, přivtělení, přivlastnění, podřízení, vůle, příkazu, udělení, dekretu a odvolání. Pokud by se přesto kdokoli pokusil toto vše napadnout, kéž si je vědom, že upadá do hněvu všemohoucího Boha i jeho svatých Apoštolů Petra a Pavla.

Dáno v Římě. u Svaté Marie Větší, léta Pánova vtělení tisícího šestistého padesátého pátého, třetího dne měsíce července, v prvním roce našeho pontifikátu.

J., kardinál Prodatarius (vydavatel)
G. Gualterius
ověřeno kurií - P. Ciampinus

Tento opis souhlasí se svým originálem,
což stvrzuji svým podpisem.
V Praze, 11. ledna 1656
(pečeť a podpis), protokolista arcibiskupství

Překlad: *Jan Nep. Jiříš*

Pozn:

- 1) Doslova *na nárožní skále* - srv. Ef 2,20.
- 2) Tj. panství Stvolínky.

Oslavy se konaly v sobotu 2. července 2005.

Program oslav:

9.00 hod.: předprogram na prostranství před katedrálou

10.30 hod.: slavnostní bohoslužba na Dómském náměstí,
liturgii předsedal Miloslav kardinál Vlč, pražský arcibiskup a metropolita

Účinkovaly:

Cantores Gradecensis - Český mariánský sbor Praha
Severočeský filharmonický sbor Česká Lípa - Liberec
Žest'ový soubor Karlovarského symfonického orchestru
Varhaník: Tomáš Pospíšil
Dirigent: Josef Zadina

14.30 hod.: Začátek odborných přednášek a kulturního programu:

Dr. Jaroslav Macek: Historie diecéze v bývalém jezuitském kostele
Dr. Jaroslav Šebek: 20. století v severních Čechách - kaple DDKT

Kulturní program: Hradišťan s Jiřím Pavlicou
Anima Una (hudební program na pódiu)

- 19.00: koncert v katedrále sv. Štěpána
účinkoval: Symfonický orchestr a sbor divadla v Ústí nad Labem.
Program:
1. J. F. Seger - Toccata c moll
2. L. N. Clerambault - Suite du deuxieme ton
3. W. A. Mozart: Strahovská improvizace
4. V. Roubal - Varhanní improvizace

Poznámky k litoměřické diecézi

Litoměřická diecéze se rozkládá na 9.380 km² a žije v ní celkem 1.335.154 obyvatel, z nich se 162 tisíc hlásí k Římskokatolické církvi. Rozdělena je na 10 vikariátů a 437 farností, v nichž slouží Božímu lidu 133 diecézních a 35 řeholních kněží, 5 jáhnů - čekatelů na kněžství a 14 stálých jáhnů. V diecézi působí také řada řeholních sester a 2 sekulární instituty. Římskokatolická církev provozuje v litoměřické diecézi 2 církevní gymnázia (Bohosudov a Varnsdorf) a dvě základní církevní školy (Bohosudov a Jablonec n. N.).

Historie místní církve sahá do roku 1056 kdy byla českým knížetem Svytlahem II. založena Kolegiátní kapitula při chrámu svatého prvomučedníka Štěpána v Litoměřicích, do jejíhož čela byl postaven probošt. Císař Karel IV. a pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic rozšířili statuta kapituly o kapitulního děkana a oběma dignitám bylo uděleno právo infule.

Litoměřické biskupství, třetí nejstarší v České republice, bylo založeno bulou papeže Alexandra VII. dne 3. července 1655. Prvním biskupem byl jmenován Maxmilián Rudolf svobodný pán Schleinitz, který se zasloužil o budování nového katedrálního chrámu, který stavebně dokončil Domenico de Orsini. V pořadí 19. biskupem na svatoštěpánském stolci je od roku 2004 mons. Pavel Posád.

Hlavní patronkou diecéze je sv. Zdislava (+1252), jejíž hrob se nachází v bazilice minor v Jablonném v Podještědí a spolupatrony jsou svatí mučedníci Felix a Viktorín.

Portrét: skladatel MgA. Michal Nejtěk

- Hudební skladatel, klavírista a pedagog, narozen 20. dubna 1977 v Litoměřicích
- Od 5 let hrál v Litoměřicích na klavír převážně pod vedením pedagožky Marty Moravcové
- Absolvent teplické konzervatoře a posléze HAMU (Hudební akademie múzických umění) v Praze, kde studoval skladbu
- Od roku 1998 hraje v Praze na klavír v orchestru AGON (komorní orchestr hrající soudobou hudbu, jež spolupracuje i se skupinou Plastic People)
- V roce 1999 obdržel cenu Fondu Leoše Janáčka a 1. cenu ve skladatelské soutěži GENERACE za cyklus písní "Procitání".
- V roce 2001 získal objednávky na nové kompozice od Warsaw Autumn Frieds Foundation - skladba provedena na Varšavském podzimu 2002 - a objednávku od festivalu v Donaueschingen - premiéra skladby taktéž v roce 2002.
- V roce 2003 získal cenu ředitelky festivalu OPERA 2003 za komorní operu "Dementia Praecox"
- Intenzivně se věnuje soudobé hudbě jako sólista i jako komorní hráč
- Je leaderem vlastní minimalisticko¹-rockové kapely Why Not Patterns (společně se skladatelem Pudlákem).

- V letech 1995 až 1998 učil na Základní umělecké škole v Litoměřicích klavír, od roku 1988 vyučuje hudební teorii, klavírní improvizaci a skladbu na teplické konzervatoři, píše scénickou hudbu pro divadlo ARCHA a pro představení A. Goldflama, recenzemi přispívá do časopisu HARMONIE.
- Složil také hudbu ke školnímu (rigoróznímu) filmu "Marné volání" litoměřické rodačky Evy Hrnčířové (dnes redaktorka České televize) na námět kronikáře Oldřicha Doskočila, jež se zabývá pěti skulpturami vzniklých jako odraz Máchova fenoménu.

1) Minimalismus = opakuje se jeden hudební motiv s nepatrnými změnami nebo i bez nich. Zajímavý je na tom jiný způsob vnímání hudby. Například Beethovenova hudba se vyvíjí odněkud někam. Při poslechu minimalistické hudby se naopak vyvíjí vnímání posluchače. Tato hudba potřebuje koncentraci, jde o to soustředit se na běžné, banální věci a objevit jejich kouzlo. Stav při poslechu mají blízko k meditaci.

***

Kromě Michala Nejtka pocházejí z Litoměřic ještě další čtyři hudební skladatelé: Jiří Pakandl, Roman Pallas (dnes šéf litoměřického divadla) - oba jsou absolventi teplické konzervatoře, dále Jiří Neužil a za starší generaci František Maršálek, ředitel hudební školy v Jarošově ulici.

***

V současné době (podzim 2005) běží v Praze představení s názvem *U cíle* s hudbou R. Nejtka v divadle Komedie.

Vzory R. Nejtka: Němec Heiner Goebbels a Američan John Zorn. V jejich díle se odráží široká škála přístupů současné hudby (jazz, rock, improvizace, performace, multimédia, atd.).

Litoměřické kvarteto

(Vzpomíná Miroslav LAUDA)

Chci vzpomenout mých kamarádů z kvarteta, kteří již odpočívají na litoměřickém hřbitově, kvarteta, jehož jsem byl nejmladším členem. Po 15 let jsme se pravidelně scházeli nejméně 1x v týdnu a těšili se z krásné komorní hudby a připravovali se na to, abychom se o to mohli podělit se spoluobčany našeho města stejně tak jako to bývalo za našich otců. Centrem provádění hudby byla pochopitelně hudební škola v Jarošově ulici s ředitelem školy Kamilem Pavlíkem, který později přešel jako profesor konservatoře do Prahy a později na pobočku konzervatoře do Teplic. Jeho následovníkem byl František Maršálek. Pánové Pavlík a Maršálek byli výborní klavíristé a oba se podíleli na hudebním životě Litoměřic.

Je také třeba připomenout záslužné práce profesora na místní pedagogické škole, klavíristy a hlavně muzikologa Karla Fialu (později pracoval v Okresním archivu, napsal monografii o hudebním skladateli Václavu Jindřichu Veitovi), který všechny koncerty uváděl s rozbohem děl a s údaji o autorech.

Bylo zásluhou hlavně pana ředitele Kamila Pavlíka, který spolu s Osvětovou besedou v Litoměřicích organizoval koncertní činnost. Vedle učitelů a žáků hráli v Litoměřicích vynikající umělci, například F. Rauch, I. Hurník, K. Páleníček, V. Frait, I. Kawaciuk, Dr. A. Plocek, B. Heran a další. Koncerty se konaly téměř pravidelně každý měsíc na Besedních středách. A na těchto pravidelných koncertech, vedle profesorů hudební školy, účinkovalo i Litoměřické kvarteto.

Litoměřické kvarteto se postupně skládalo ze členů tak, jak tito přicházeli do Litoměřic. Od počátku roku 1946 hrálo kvarteto v různých sestavách - prof. Karel Fiala, Bohumír Klos a Bohumil Bok, později jsem přišel já [Miroslav Lauda]. Naším záměrem bylo sestavit smyčcové kvarteto a stále jsme čekali na primária. Až přišel učitel Rudolf Polák a byli jsme již tedy všichni a začali jsme již spolu hrát. Koncem roku 1946 a počátkem roku 1947 se tak ustavilo

LITOMĚŘICKÉ KVARTETO

v tomto obsazení:

1. Rudolf Polák - 1. housle (nar. 3. listopadu 1901 - zemř. 15. února 1962)
2. Miroslav Lauda - 2. housle (nar. 8. října 1919 - autor těchto vzpomínek)
3. Bohumír Klos – viola (nar. 30. července 1905 - zemř. 26. srpna 1977)
4. Bohumil Bok – violoncello (nar. 2. června 1911 - zemř. 31. srpna 1992)

ad1) Rudolf Polák byl učitelem na základní škole, výborný houslista, žák profesora Felda, naposledy koncertní mistr Filharmonie v Hradci Králové. Jako učitel působil v různých městech (Teplice, Slaný, Hradec Králové). Jako sólista koncertoval ve městech kde učil a také se svým bratrem Janem, členem orchestru Radiožurnálu v Praze. Jako primárius byl po technické stránce vybavený, velmi pečlivý a vyžadoval to i od ostatních.

ad2) Miroslav Lauda byl úředníkem a později odborným učitelem. Přestěhoval se do Prahy, kde již od svých studentských let hrál v kvartetu pana V. Vozky. Dále byl jako houslista členem Orchestrálního sdružení v Praze za dirigenta Iši Krejčího. V Litoměřicích se stále zdokonaloval studiem u profesora V. Neděly.

ad3) Bohumír Klos byl odborným učitelem na Střední pedagogické škole v Litoměřicích. Byl výborným houslistou, ale přešel na violu a lze říci, že to byl nástroj přímo pro něho. Jeho hra byla po všech stránkách výborná.

ad4) Bohumil Bok byl absolventem Vojenské hudební školy jako dechař, ale jeho nástrojem bylo hlavně violoncello. Byl rozeným komorním hráčem a v kvartetu tvořil základ naší hry. Byl učitelem na hudební škole, členem Teplického symfonického orchestru. Stále se zdokonaloval externě u profesora Sádla.

Uvádím komorní díla, která jsme nastudovali a uváděli na koncertech:

A. Dvořák:

Smyčcový kvartet Es dur op. 51 - slovanský
 Smyčcový kvartet F dur op. 96 - americký
 smyčcový kvartet E dur op. 80
 smyčcový kvartet G dur op. 106
 tercet op. 74 C dur
 kvintet s kontrabasem G dur op. 77 (s J. Horou)
 klavírní kvintet A dur op. 81 (s K. Pavlíkem)
 klavírní trio Dumky op. 50 (s F. Maršálkem)
 tercet Drobnosti (romantické kusy) op. 75
 sonatina G dur op. 100 (s R. Polákem a s K. Pavlíkem)

J. Suk:

klavírní kvartet a-moll op. 1 (s K. Pavlíkem)

L. v. Beethoven:

Smyčcový kvartet č. 3 c-moll op. 18 č. 4

W.A. Mozart:

smyčcový kvartet - lovecký B-dur
 malá noční hudba (transkripce pro smyčcový kvartet)

J. Haydn:

smyčcový kvartet B dur op. 74 č. 4
 smyčcový kvartet kvintový
 smyčcový kvartet 7 posledních slov Páně

F. Schubert:

smyčcový kvartet d-moll Smrt a dívka

- kvartetní věta g-moll
kvintet se 2 cely op. 135 (s V. Jáskem)
- J. B. Foerster:
smyčcový kvartet E-dur op. 15
- V. Kramář:
smyčcový kvartet Es - dur op. 5
- B. Smetana:
smyčcový kvartet e-moll - Z mého života
- K. B. Jirák:
smyčcový kvartet c-moll jednovětý
- C. Frank:
klavírní kvintet f-moll (s F. Maršálkem)
- E. Dohnanyi:
klavírní kvintet (s K. Pavlíkem)
- V. J. Veit:
smyčcový kvartet d-moll op. 3 (soutěžní)
kvintet se 2 cely op. 4 (s V. Jáskem)
- P. I. Čajkovský:
smyčcový kvartet D.dur
- A. Borodin:
smyčcový kvartet č. 1
- A. Glazunov:
Image pro smyčcový kvartet
- V. Dobiáš:
Kvartetino pro smyčcový kvartet
- F. Maršálek:
smyčcový kvartet (věnovaný litoměřickému kvartetu)

Mimo tyto skladby hráli jsme zejména jako přídavky při koncertech v transkripcích pro smyčcový kvartet:

Váša Suk	- 4 národní písně
J. Malát	- národní písně
A. Dvořák	- humoreska, slovanský tanec č. 10
Bockcherini	- Menuet
Z. Fibich	- poem

Mimo Litoměřice hráli jsme na koncertu v zámku Ploskovice (3. června 1961), v zámku Libochovice (10. března 1960), v kulturním domě v Terezíně, v Bohušovicích nad Ohří, v Litvínově, ve Slaném, v kostele v Dubí u Teplíc, v kulturním domě Ústí nad Labem, v Turnově.

Na vyzvání studia Československého rozhlasu v Ústí nad Labem nahráli jsme ve studiu smyčcový kvartet V. J. Veita s kterým jsme soutěžili a dále 4 národní písně v transkripci V. Suka pro smyčcový kvartet. Ústecký rozhlas vysílal několikrát tuto nahrávku v rámci vlastního programu. Tento zvukový dokument je jedinou památkou na patnáctiletou činnost *Litoměřického kvarteta*.

První veřejné vystoupení *Litoměřického kvarteta* se konalo 27. března 1947, kde byly uvedeny vybrané věty od A. Dvořáka, Beethovena a Borodina. Druhým koncertem bylo účinkování v rámci Svatovojtěšské akademie na Hradě [Hrádku - tehdy kulturní dům na Tylově náměstí].

Od 7. ledna 1948 jsme pravidelně hráli na "Besedních středách". Ten první koncert měl v repertoáru Schubertův kvartet jednovětý a spolu s ředitelem K. Pavlíkem jsme realizovali klavírní kvintet E. Dohnányiho.

Potom následovalo celkem 20 samostatných koncertů jež slovem doprovázel Karel Fiala. Při různých kulturních akcích jsme potom vystoupili asi 60x.

Litoměřické kvarteto také spolupracovalo s děkanským (městským) kostelem Všech svatých v Litoměřicích za regenschoriho pana Zahradníka. Kvarteto hrálo při slavnostních mších a zúčastňovalo se aktivně i půlnočních mší o Vánocích.

V kostele v Dubí u Teplíc uskutečnilo kvarteto koncert 17. září 1950, kde koncert uváděl místní děkan (Haydn: 7 posledních slov Páně).

Jako jednotliví hráči byli členové kvarteta členy orchestru, který řídil profesor Hrubeš při provedení Dvořákova oratoria Stabat mater a to v Teplících, Litoměřicích a v Mělníku [rok není uveden].

Desáté výročí existence kvarteta jsme oslavili 13. února 1957 koncertem v hudební škole, kde byl realizován Schubertův kvartet d-moll Smrt a dívka, Dvořákovy Dumky za účasti ředitele Františka Maršálka u klavíru, a potom Smetanův kvartet Z mého života.

Potom, 4. února 1958, následovala celostátní soutěž v rámci LUT [Lidová umělecká tvořivost] v Turnově, již se zúčastnili kvarteta - vítězové krajských soutěží. Zde *Litoměřické kvarteto* hrálo kvartet litoměřického rodáka Václava Jindřicha Veita op. 3 d-moll. Litoměřické kvarteto s interpretací této skladby zvítězilo!

Tento kvartet pak Litoměřické kvarteto realizovalo ještě na koncertě 29. března 1958 v Litoměřicích spolu s klavírním kvintetem f-moll Cesara Franka za spoluúčinkování F. Maršálka a skladbou (kvartetem) F. Maršálka, který Litoměřickému kvartetu tuto svoji skladbu věnoval. To byl také největší úspěch *Litoměřického kvarteta* v celé jeho koncertní kariéře.

Z významných děl, které kvarteto hrálo, ještě připomínám kvartet V. Kramáře hraný 6. dubna 1960 spolu s kvartetem E-dur op. 15 J. B. Foerstra a jednovětným kvartetem K. B. Jiráka op. 9 c-moll.

Kvarteto pokračovalo ve své činnosti až do 15. února 1962, kdy náhle zemřel primárius Rudolf Polák.

Spolu s odchodem Bohumila Boka do Severočeského symfonického orchestru v Teplících tak skončila patnáctiletá činnost *Litoměřického kvarteta*.

Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem

Město Litoměřice v roce 2004:

Nově prohlášené movité a nemovité kulturní památky:

Památka movitá: dům čp. 211.

Ochranné pásmo Městské památkové rezervace:

Většina odborných vyjádření vydána na výměnu výplní a krytiny a opravy fasád. Na přelomu roku 2004 a 2005 byla provedena demolice areálu bývalé koželužny ve čtvrti Želetice, kromě dvojice budov směrem k ulici Žernosecká, které budou začleněny do areálu obchodního centra Interspar. Před odstraněním objektů byla pracovištěm Národního památkového úřadu provedena celková fotografická dokumentace a dokumentace drobných převážně truhlářských konstrukcí.

Movité památky:

1) Oblastní muzeum, 16 až 20 století:

restaurování umělecko - řemeslných a sochařských kamenných prvků fasády.

2) Katedrála sv. Štěpána, 2. pol. 17. století, B. Spialta, G. Broggio:

restaurování kamenných prvků jižního průčelí.

3) Biskupská rezidence:

Obraz *Madony*, 17. století, I. etapa komplexního restaurátorského zásahu.

Stavebně historické průzkumy:

(Tyto akce hradil objednavatel - Město Litoměřice.)

- 1) Hradba za čp. 17 (březen), komplexní průzkum - cena: 8.000,-Kč, 69 stran, 8 plánů.
- 2) Parkán za čp. 23 až 31 (duben), komplexní průzkum - cena: 30.000,-Kč, 33 stran a 18 plánů.

Program regenerace Městských památkových rezervací a zón:

- 1) dům čp. 155/28 - obnova střechy - krovu, krytiny, klempířských prvků, fasády, včetně štukových prvků, říms, kamenných váz, schodiště, vstupních dveří, výkladců, oken, dlažby.
- 2) dům čp. 171, Mírové náměstí - obnova fasády a kamenných prvků
- 3) dům čp. 18/10 - úprava dvora a střechy.

Dějiny pravoslavné církevní obce v Litoměřicích

Po druhé světové válce v letech 1947 až 1953 přicházejí do Litoměřic volyňští Češi, jež jsou většinou pravoslavní. Přinášejí si i některé chrámové předměty. Nebylo však chrámů.

Zdejší pravoslavná obec se proto konstitovala na přelomu let 1947 až 1948 v náhradních bohoslužebných prostorách ve Velké dominikánské ulici. Až v roce 1952 se podařilo pronajmout barokní brogiovský kostel sv. Václava na Novém Městě, jenž je v majetku Města.

Za celou dobu působení pravoslavné obce tu sloužil pouze jeden rezidenční kněz, otec Jan Tichý. Zemřel v roce 1978 a je pohřben na litoměřickém hřbitově. Ostatní kněží dojížděli do farnosti především z Prahy, například současný arcibiskup Kryštof. Za doby totality církevní obec stárla a zdálo se, že časem zanikne s první generací volyňských Čechů.

Oživení nastalo ve druhé polovině 90. let 20. století. A nebylo to jen příchodem ukrajinských věřících. V té době v Čechách i na Moravě začíná cyrilometodějská tradice oslovovat mladou generaci Čechů z řad bezvěrců ve vzdělaných vrstvách, především vysokoškolsky vzdělaných. Tento duchovní trend zasáhl i Litoměřice.

Nová situace si proto vyžádala rezidenčního duchovního správce, kterým se stal igumen ThDr. Marek Krupica, ThD., jenž je zároveň odborným asistentem na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde přednáší církevní dějiny a pravoslavnou liturgiku. Ten ovšem není jediný.

Litoměřická obec má od roku 2005 poprvé svého diakona a žalmistu. Diakon Mgr. Hanuš Alexej Nykl z Litoměřic je pracovníkem Slovanského ústavu Akademie věd České republiky, žalmista Pavel Hempel dálkově studuje pravoslavnou teologii na detašovaném pracovišti v Olomouci Pravoslavné bohoslovecké fakulty v Prešově. Nedělní bohoslužby tak často slouží tři klerici. Při slavnostních příležitostech se jich tu ovšem sejde i více. Například každý první víkend v měsíci a na svátky sem zajíždí archimadrita Jiří Stránský, diakon Ivan Hadrava a další.

Z laiků je v Litoměřicích častým hostem (a také hostem v muzeu u kronikáře města) prezidentka Bratrstva pravoslavné mládeže Libuše Pipková, studentka třetího ročníku pravoslavné teologie na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. L. Pipková je také autorkou webových stránek nejen své organizace, ale připravuje webové stránky i litoměřické pravoslavné obce.

Zprovozněn byl i zvon, jenž bude naprogramován na zvonění podle byzantského způsobu (zvon se nehoupe, ale na vnější plášť bije kladívko daný rytmus). Poprvé se zřejmě tak stane o Velikonocích 2006.

Prozatím na samém počátku je sestavení chrámového sboru. Zde svým partnerstvím vypomáhá sbormistr Puellae cantantes a vedoucí divadla K. H. Máchy Roman Pallas, jenž s chrámem volně spolupracuje.

Současný ikonostas by měl být nahrazen novým. Ve výtvarné kvalitě, že když se za 100 let řekne Litoměřický ikonostas, bude to jako když se řekne Litoměřický mistr (míněn Mistr litoměřického oltáře). Každý bude vědět o co jde. Podmínkou je, aby ikonopisec byl pravoslavný a

národnosti české. Zatím jich je sedm (zajímavé je, že z nich je 6 žen). Ale na přehlídce soudobých ikon na Tetině v květnu 2006 se možná objeví další talenti.

Ikonostas by tak měl být důstojným protipólem broggiovského barokního interiéru. Jenže takový střet Východu a Západu (Velká Morava a barok) je silný náraz (i estetický). Přeměnit v dialog dvou kultur by ho měl rám (kostra) ikonostasu. Soutěž na takovou spojnicí (most) mezi Východem a Západem ale je, jak se vyjádřil například akademický malíř Jan Paul (nar. 1956) a účastník bienále festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v roce 2005 a jeho syn Daniel Paul, student sochařství na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (nar. 1984), rovněž účastník letošního festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice, úkol hodný Michelangela.

Pravoslavný chrám sv. Václava v Litoměřicích svou polohou ve střední Evropě by měl začít naplňovat skutečný dialog nejen mezi Východem a Západem, ale mezi kulturami vůbec a navázat tak na tradici Litoměřic v jejich dějinách.

Jak na tom jsou současní umělci s invencí pokud se jim vezme postmoderna a dostanou konkrétní zadání, uvidíme časem na výstavě návrhů. Tady jde totiž o myšlenku přeměněnou v tvar a ne o pouhý šok na výtvarné scéně jako bylo například červené neonové srdce na Pražském hradě či Kristus v kruzích (jako gymnasta) v jedné pražské pasáži.

Dějiny dívčího pěveckého sboru Puellae cantantes

Dívčí pěvecký sbor Puellae cantantes oslavil letos 35 let svého trvání. Sbor kdysi nesl zcela jiný název a tvořilo ho několikrát méně členů. Sbor od svého založení ovšem stále jen stoupal ke hvězdám, sbíral ocenění a v neposlední řadě vydával i desky. Křest nového CD proběhl právě při oslavách jež se uskutečnily o víkend 10. a 11. prosince v divadle Karla Hynka Máchy.

Sbor vznikl v roce 1970 ještě jako smíšený soubor mladých pěvců, avšak s převahou děvčat. Zakladatelka souboru Eva Duchoslavová na tu dobu vzpomíná: *Tehdy to byl Plamínek, který se postupně rozrůstal až vznikla Puealle. Tehdy byla činnost mnohem náročnější. Nejen, že jsem neměla ani klavíristku, ale chyběli i lidé, kteří by se o sbor starali, jak je tomu dnes.*

První vážnou krizi prožil sbor už po dvou letech své existence, v roce 1972. Tehdy odešlo mnoho pěvců do nové školy na Kocandě.

Druhou velkou krizi sbor přestál v roce 1985. Tehdy odešla sbormistryně Olga Králová. Situace byla zachráněna příchodem dnešní sbormistryně Jindřišky Bohatcové, která sbormistruje už 20 let. Jenže v roce 1985, když Jindřiška Bohatcová začala se sborem pracovat, odešly všechny starší dívky a tak musela začít s dětmi od první do třetí třídy prakticky na zelené louce.

Jindřiška Bohatcová postupně přepracovala koncepci sboru, více se začala zabývat sborovým zpěvem a snažila se získat nové spolupracovníky.

Zatímco na počátku své éry tvořilo soubor 40 členů, dnes je sestaven ze 160ti děvčat. Ty jsou rozděleny do několika kategorií. Pěvkyně účinkují v přípravných souborech *Pampelišky*, *Modrásci*, *Barvičky* a pak právě v hlavním koncertním sboru *Puellae cantantes*. Děvčat, zejména v mladší členské základně, stále přibývá. Jediným problémem je úbytek členů ve slabších populačních ročnících. Ale na druhé straně nastupují populační ročníky silnější, takže *Barviček* je dnes už čtyřicet.

Sbor na počátku své existence dostával jen Čestná uznání, ale postupem času si přivážel i lepší ocenění. Tím nejlepším bylo asi *bronzové pásmo* na celostátní soutěži v Pardubicích v roce 1991, což byla první větší soutěž souboru. Potom již soubor v regionu získával jen *zlaté a stříbrné pásmo*. Nyní již soubor získává velmi slušná ocenění i na mezinárodních soutěžích, jako například *stříbrné pásmo* v Budapešti či první cena na mezinárodním soutěžním festivalu pro mládež v belgickém Neerpeltu.

Dalším sborníkem souboru je absolvent teplické konzervatoře, nyní vedoucí divadla K. H. Máchy, Roman Pallas.

V posledních dvou letech soubor natočil dvě CD.

Trh práce v Litoměřicích v roce 2005

V jednotlivých měsících byla situace na trhu práce v Litoměřicích následující:

<u>Měsíc:</u>	<u>Míra nezaměstnanosti:</u>	<u>Volná pracovní místa:</u>
1	10,19	70
2	9,85	34
3	10,00	31
4	9,34	50
5	9,18	141
6	9,02	137
7	9,35	156
8	9,47	190
9	9,26	194
10	9,02	198
11	8,83	169
12	9,12	170

Počty uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce:

<u>Měsíc:</u>	<u>Cel.:</u>	<u>Dos.:</u>	<u>OZP:</u>	<u>Evid.:</u>	<u>Absol.:</u>	<u>Mlad.:</u>
1	1449	1363	237	672	104	12
2	1437	1330	245	692	98	12
3	1440	1350	245	692	103	14
4	1352	1261	243	742	99	16
5	1320	1239	240	743	88	21
6	1289	1218	230	721	75	22
7	1315	1262	233	743	83	18
8	1331	1279	227	722	114	17
9	1316	1250	225	688	128	5
10	1294	1218	218	681	128	7
11	1266	1192	212	649	124	8
12	1304	1231	221	646	114	8

Vysvětlivky: Cel.: = Celkem
 Dos.: = Dosažitelní
 OZP = Osoby zdravotně postižené
 Evid.: = Evidence delší jak 6 měsíců
 Absol.: = Absolventi
 Mlad.: = Mladiství

Počty uchazečů o zaměstnání (žen) v evidenci úřadu práce:

<u>Měsíc:</u>	<u>Celk.:</u>	<u>Dos.:</u>	<u>OZP:</u>	<u>Evid.:</u>	<u>Absol.:</u>	<u>Mlad.:</u>
1	708	666	120	369	50	5
2	692	633	123	383	42	5
3	689	638	125	398	40	5
4	677	628	117	411	41	6
5	679	635	117	410	34	7
6	683	642	116	403	27	8
7	705	672	120	415	30	7

8	713	680	113	395	49 6
9	683	641	118	372	54 2
10	664	617	115	371	55 3
11	652	607	114	363	56 3
12	648	605	114	364	52 4

V rámci aktivní politiky zaměstnanosti použil Úřad práce následující finanční prostředky pro občany Litoměřic:

Vysvětlivky:

NAP = Nástroj aktivní politiky
 PU = Počet uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce
 FP = Finanční prostředky

<i>NAP:</i>	<i>PU:</i>	<i>FP:</i>
Veřejně prospěšné práce:	91	5.256.273 Kč
Samostatně výdělečná činnost:	13	705.000 Kč
Společensky účelná pracovní místa:	47	1.145.258 Kč
Absolventi v rozpočtových organizacích:	19	663.899 Kč
Společensky účelná pracovní místa - vyhrazená:	34	630.161
Občané zdravotně postižení:	37	1.654.000 Kč
Rekvalifikace:	61	370.681 Kč
Celkem:	302	10.425.272 Kč

V Litoměřicích, 30. prosince 2005

Zpracoval:

Luděk Veselý
 Vedoucí oddělení trhu práce

KRONIKA 2005

BYLA UZAVŘENA 10. LEDNA 2006